VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 6 JANUARI 2021
Vergaderkamer – (digitale vergadering)

Voorzitter: Mevr. Van der Ham
Commissiegriffier: Mevr. De Jong en mevr. Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Mevr. Van Benschop (GroenLinks)
Dhr. De Boer (Beter Voor Dordt)
Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. Van Dam Timmers (CDA)
Mevr. Van Eck (Beter Voor Dordt)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Dhr. Kwaak (VVD)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)
Mevr. Rutten-Alberts (PVV)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Tiebosch (D66)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Portefeuillehouders: wethouder P. Heijkoop
Gasten: mevrouw Dijkema, de heer De Haan, mevrouw Kortman, de heer Van Mourik, mevrouw Scheening en mevrouw Ververs

CONCEPT

Opening

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Ja, goedenavond allemaal. Welkom bij deze eerste commissievergadering van de commissie sociaal van 6 januari 2021 alweer. We beginnen met de opening en mededeling, vaststellen agenda, vanavond. En voor de volledigheid, omdat we dat misschien vergeten zijn in deze kerstvakantie, de belangrijkste afspraak voor digitaal vergaderen. Als u niet aan het woord bent, zet u de camera en microfoon uit. Als u wilt interrumperen of het woord wilt, kunt u dit aangeven in de chat. En bij de bespreekpunten hanteren we de sprekersvolgorde van de raad, tenzij een onderwerp door een bepaalde fractie is geagendeerd. Ik ga nu even de deelnemers uit de deelnemerslijst opnoemen. En als ik uw naam noem, dan is het even de bedoeling dat u uw camera aanzet en even aangeeft dat u present bent. En dan begin ik gewoon bovenaan. Mevrouw Anne Scheening, één van onze gasten.

Mevrouw Scheening: Present.

De voorzitter: Mevrouw Striebeck van de VSP.

Mevrouw Striebeck: Goedenavond. Aanwezig, voorzitter. Dank u.

De voorzitter: De heer Bosman van de ChristenUnie/SGP.

De heer Bosman: Goedenavond, aanwezig.

De voorzitter: De heer Van Verk van de PvdA.

De heer Van Verk: Goedenavond, aanwezig. Sorry.

De voorzitter: Toepasselijke achtergrond vanavond, de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank je wel.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers van het CDA.

De heer Van Dam Timmers: Goedenavond. Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: De heer Tiebosch van D66.

De heer Tiebosch: Present, voorzitter.

De voorzitter: De heer De Haan. Uw microfoon staat uit.

De heer De Haan: Sorry, je hebt helemaal gelijk.

De voorzitter: Welkom.

De heer De Haan: Goedenavond.

De voorzitter: Wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Present, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Koene van Gewoon Dordt.

Mevrouw Koene: Ja.

De voorzitter: De heer Boersma van ChristenUnie/SGP.

De heer Boersma: Goedenavond, ik ben er ook.

De voorzitter: De heer Van der Net van de VVD.

De heer Van der Net: Ja. Ik ben er ook, voorzitter. Goedenavond.

De voorzitter: Mevrouw De Jong, onze commissiegriffier één vanavond.

CONCEPT

Mevrouw De Jong: Ja, voorzitter, present.

De voorzitter: Mevrouw Kruger van GroenLinks. Uw microfoon staat uit.

Mevrouw Kruger: Dan zet ik die nog aan, en dan is mijn beeld nu uit. Ik ben er ook.

De voorzitter: Ja, bevestigd. Mevrouw Kortman, ook te gast vanavond.

Mevrouw Kortman: Present.

De voorzitter: Welkom. Mevrouw Nijhof van Beter Voor Dordt.

Mevrouw Nijhof: Present.

De voorzitter: Mevrouw Van Eck van Beter Voor Dordt.

Mevrouw Van Eck: Ik ben er ook.

De voorzitter: Mevrouw Dijkema, te gast vanavond.

Mevrouw Dijkema: En ik ben er ook. Goedenavond.

De voorzitter: De heer Van Mourik, ook te gast bij onze commissie vanavond.

De heer Van Mourik: Goedenavond, ook aanwezig.

De voorzitter: De heer Burakçin van GroenLinks.

De heer Burakçin: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: De heer Kwaak van de VVD.

De heer Kwaak: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Dan hebben we mevrouw Van Poppel, onze nieuwe commissiegriffier, die ik gelijk eventjes hallo kan zeggen.

Mevrouw Van Poppel: Goedenavond, present.

De voorzitter: De heer De Boer van Beter Voor Dordt.

De heer De Boer: Aanwezig, voorzitter. Goedenavond.

De voorzitter: De heer Den Heijer van de VVD.

De heer Den Heijer: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Rutten van de PVV.

Mevrouw Rutten-Alberts: Aanwezig.

CONCEPT

De voorzitter: Welkom. En dan hebben we mevrouw Ververs te gast vanavond.

Mevrouw Ververs: Ja, goedenavond. Aanwezig.

De voorzitter: En dan zijn we rond. We zijn met een behoorlijke club vanavond. Dit kost veel tijd inderdaad, mevrouw Koene. Maar we hebben een nieuwe commissiegriffier, en het handig als zij ook even onze gezichten heeft gezien met naam en toenaam. Dus vandaar dat ik even wat meer tijd neem dan normaal gesproken. Gaan we beginnen. Er zijn geen mededelingen. Tenzij iemand nu aangeeft een mededeling te hebben, in de chat. Dat is niet het geval. Dan, kan de agenda zo worden vastgesteld? Ook geen reactie, dus we gaan er vanuit dat dat het geval was.

2. Vaststellen besluitenlijst commissie Sociale Leefomgeving 8 december 2020

De voorzitter: En dan kunnen we doorgaan naar agendapunt 2. Het vaststellen van de besluitenlijst adviescommissie 8 december 2020. Kan de commissie instemmen met de besluitenlijst? Geen reactie is goed bericht ga ik dan vanuit. Dan kunnen we de besluitenlijst van 8 december 2020 vaststellen.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan is de categorie vragen aan het college. Er zijn vragen aangemeld. Heeft iemand op dit moment nog een vraag die gesteld moet worden? Ook dat is niet het geval.

Stukken ter bespreking

4. Themabijeenkomst Huiselijk Geweld

De voorzitter: Dan gaan we door naar waar we vanavond voor gekomen zijn, de themabijeenkomst huiselijk geweld. Agendapunt 4 op onze agenda. De commissie heeft voor de zomer van 2020 de wens uitgesproken om een themabijeenkomst te organiseren over huiselijk geweld. Deze bijeenkomst vindt vandaag plaats en is voorbereid door de ambtelijke organisatie, in samenspraak met de werkgroep van de commissie. De heer Ben de Haan zal het programma in goede banen leiden, waaraan ook Veilig Thuis, sociale wijkteams en de werkgroep Transitie Hulpverlening Huiselijk geweld een bijdrage gaan leveren. Aan het einde van de bijeenkomst is er gelegenheid tot het stellen van vragen. Maar komen ze tussentijds op, geef dat dat even aan in de vergaderchat, dan maken we daar even ruimte voor en kan ik u de beurt geven. Dus dan denk ik dat we nu gaan beginnen met het programma. En dan denk ik dat de heer De Haan het van mij overneemt.

De heer De Haan: Ja, dat klopt. Hartelijk dank, we hebben een presentatie voorbereid met de werkgroep, en er zullen verschillende mensen zullen het woord voeren. Ik begin deze presentatie en vervolgens zal Eline Kortman daar iets over zeggen, en Pieter van Mourik van Veilig Thuis. Daarna zal Anne Scheening het woord nemen over het sociaal wijkteam. En eindig ik met het aantal vragen aan Marjon Dijkema van de stichting in oprichting THG, Transitie Hulpverlening Huiselijk geweld. Als we het hebben over huiselijk geweld, dan is er in deze regio, en landelijk, eigenlijk al een

CONCEPT

meerjarenprogramma vanuit diversie ministeries, twee ministeries, en de VNG gestart. Dat is gestart op 1 januari 2019 voor deze regio. En elke Veilig Thuis regio in Nederland heeft zijn eigen projectleider, en ik mag dat hier in Zuid-Holland-Zuid zijn. Het programma loopt overigens tot einde van dit jaar. Dus in dit jaar zullen we echt met behoorlijke, ja, resultaten moeten om in ieder geval zaken te kunnen borgen voor de toekomst, en een goede doorstart te maken op diverse projecten waar we mee bezig zijn. Zoals ik al zei, sinds 1 januari 2019 zijn we gestart in de regio Zuid-Holland-Zuid. En de regiovisie en het actieplan is één van de opdrachten om die te verwezenlijken, dat is inmiddels gebeurd. Het college heeft het programma, de regiovisie, vastgesteld. En het uitvoeringsplan is één van de uitkomsten van de regiovisie en het actieplan. Die heeft u allemaal gekregen. En als daar vragen over zijn dan kan dat natuurlijk altijd. We zullen in ieder geval een aantal vanuit het uitvoeringsplan straks aan de orde laten komen. Het programma verbindt veel instellingen en professionals, en dat zien we wel terug in de uitvoering. We kunnen deze stappen natuurlijk alleen maar zetten als er een gezamenlijke visie is. Als het gaat om de bestrijding van huiselijk geweld, zijn de professionals de belangrijkste schakel in het geheel. En de lokale teams zijn daarin de basis van bestrijding huiselijk geweld en kindermishandeling. Met het kwaliteitskader lokale infrastructuur als basis, zullen we de komende tijd hier verder vorm aan geven, aan de invulling en de bestrijding van huiselijk geweld en kindermishandeling. In de presentatie komen de onderwerpen wat meer uitgebreid aan bod. Ik zal nu even kijken of ik dat … Of de dia’s, ja, door mij bediend kunnen worden. Inderdaad, helemaal goed. Dank je wel, Bregje. Als het gaat over de regiovisie en het actieplan, de regiovisie is gebaseerd op de gefaseerde ketenzorg. Dat wil zoiets zeggen als dat er een keten is van ketens waarbij met name de samenwerking voor veiligheid en de samenwerking voor risico gestuurde zorg de belangrijkste grondslag is. En het herstel kan pas plaatsvinden als er sprake is van structurele en stabiele veiligheid. Dus dat is de basis van de regiovisie. Dus zonder het werken aan veiligheid kunnen we ook geen hulpverlening inzetten, en kunnen we niet werken aan duurzaam herstel. Het duurzaam aanpakken van huiselijk geweld is natuurlijk wel gebaat bij beleid dat gericht is op een vlot functionerende keten. En de keten start bij preventie, en vervolgens naar signaleren, melden en analyseren. Interventies volgen daarop middels hulpverlening. En de cirkel is steeds gebaat bij een effectieve nazorg. Er zijn een aantal actielijnen gekoppeld aan de regiovisie, die staan uitgebreid beschreven ook in het plan. Ja, daar zijn eigenlijk alle projecten aan gekoppeld. Als we kijken naar het regiobeeld, dan hebben we in ieder geval een aantal doelstellingen met elkaar afgesproken. Als het gaat over de actielijn 1, eerder en beter in beeld, dan is in ieder al een goed functionerend Veilig Thuis is daarin het uitgangspunt. Daarnaast is expertise en het kwaliteitskader van lokale teams natuurlijk essentieel, en die worden daarin expliciet benoemd. Daarin is ook het een belangrijk onderdeel om samenwerkingsafspraken te maken tussen Veilig Thuis en de lokale teams, wat inmiddels ook in deze regio heeft plaatsgevonden. Eline Kortman zal daar straks uitgebreid op ingaan. Daarnaast is natuurlijk het stoppen en duurzaam oplossen van huiselijk geweld, meer een hulpverleningsvraag. En daarin zijn we natuurlijk met name bezig om te kijken van, hoe kunnen we nu die hulpverlening zo stroomlijnen, dat alles verder uitstekend verloopt. MDA++, de multidisciplinaire aanpak, is één van de voorbeelden waarin we dus met name naar de echte kwetsbare gezinnen kijken hoe we daar nog beter zaken kunnen gaan aanpakken. En dat doen we samen met heel veel partners in deze regio, en ook buiten de regio. Daarnaast natuurlijk traumascreening en aanpak van seksueel geweld, belangrijke zaken die hieraan

CONCEPT

gekoppeld zijn. Specifieke doelgroepen, dat zijn met name de doelgroepen die we wat extra aandacht willen geven en in de diverse actielijnen. Voor deze regio gaat het dan met name om bijvoorbeeld het loket voor scheiden. Dus dat is een project wat met name in drie gemeenten werkt op dit moment, Zwijndrecht, Papendrecht en Dordrecht, waar ook extra geld voor beschikbaar is gesteld. Ouderenmishandeling. Tenminste, slachtoffers van ouderenmishandeling is een andere expliciete doelgroep. Maar ook kinderen in kwetsbare opvoedsituaties. Daarnaast seksueel geweld. Aanpak seksueel geweld is een belangrijk onderdeel waar we mee bezig zijn. Nou, wat is er nodig? Nog even terugkomend op de eerdere dia's. Als we daarin de uitgangspunten benoemen, dan komen we in ieder geval op de volgende items. Het gaat natuurlijk om het hele plaatje van huiselijk geweld en kindermishandeling. Dus niet alleen kijken naar huiselijk geweld, ook de oorzaken moeten we in kaart brengen. Er zijn veel factoren die betrokken zijn bij deze problematiek, en dit moet integraal worden benaderd. Daar is het lokale veld de uitgelezen partij om zaken in kaart te brengen en die op te pakken en samen met cliënten op orde te brengen. Integrale aanpak behelst dus ook de betrokkenheid van het gezin, bij de aanpak en met alle sectoren die hiermee te maken hebben. De gemeentes zijn verantwoordelijk voor een goede uitvoering van de WMO en de jeugdwet, en zorgt voor de inrichting van de juiste aanpak. Als we kijken naar het uitvoeringsplan lokaal, dan zien we een aantal zaken waarin met name Eline Kortman wat verder op zal focussen. Dus ik houd het vrij kort. En nog een punt wat hier expliciet nog benoemd is, is Handel With Care. Handel With Care is een programma waarbij geconstateerd huiselijk geweld door de politie wordt gemeld aan de school, aan de leerkracht. Waarbij natuurlijk met name de scholen en de leerkrachten de kinderen wat extra aandacht kunnen geven. Dat is in deze regio nog niet gestart, maar dat is wel één van de projecten waar we graag mee aan de slag willen. Als we kijken naar de regionale uitvoeringsplannen, de grotere items, dan is met name de multidisciplinaire aanpak, wat ik net al benoemde, aanpak van seksueel geweld en de traumascreening, zijn belangrijke onderdelen om aan te pakken. Het onderdeel ervaringsdeskundigheid komt straks apart aan de orde, en zullen we wat dieper op in gaan. Ja, ik heb net al wat genoemd over de specifieke doelgroepen. Dus ik denk dat we daar kort over kunnen zijn. Er zijn diverse projecten gaande rondom dit onderwerp waar we ook op insteken, en ook aparte financiering voor hebben kunnen regelen. Dan geef ik nu graag het woord aan Eline Kortman en Pieter van Mourik, om in ieder geval Veilig Thuis, de lokale infrastructuur, maar ook ouderenmishandeling, wat meer onder de aandacht te brengen.

De voorzitter: We hebben een vraag van de heer Kwaak.

De heer De Haan: Prima.

De heer Kwaak: Goedenavond. Kunt u mij vertellen waarom Handle With Care nog niet gestart is in onze regio?

De heer De haan: Ja, dat kan ik. Dat gaat met name om de inzet van de politie. We hebben met leerplicht, met onderwijs, met veilig thuis, hebben we afspraken gemaakt over hoe we zaken kunnen gaan organiseren. Maar de politie heeft nu aangegeven, vorig jaar, dat zij op dit moment focus op andere zaken leggen, met name rondom projecten van stalking waar ze druk mee bezig waren, en op dit moment niet de capaciteit hebben om daarmee aan de slag te gaan. Inmiddels is er landelijk overleg geweest met de politie, ministerie en ook met het programmateam Geweld hoort nergens thuis, en is

CONCEPT

toch de deur weer op een kier gezet. Inmiddels zijn we ook in overleg met de burgemeester van Gorkum, om daar eventueel wat mogelijkheden te krijgen om samen met de burgemeester van Dordrecht, Wouter Kolff, om in ieder geval de politie zover te kunnen krijgen dat er ook weer een mogelijkheid is dat we Handle With Care dit jaar kunnen starten.

De heer Kwaak: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Een vraag van mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Ik heb eigenlijk een vraag over de routing van een melding, want die heb ik niet gehoord in dit geval. U begint uw verhaal met, nou ja, het begint bij preventie, en als er dan een melding komt dan doet het sociaal wijkteam melden bij Veilig Thuis. Maar wij staan in Dordrecht al jaren, en inmiddels op de tweede plaats, maar al jaren bekend om de gemeente met de meeste meldingen van kindermishandeling, weet ik uit ervaring. En dit hebben we ook heel vaak in de raad besproken. Hoe zit dat met het aantal meldingen, en hoe verloopt de routing? Want volgens mij is Veilig Thuis, laten we zeggen, die kan ook benaderd worden door bewoners of bezorgde buren of nou ja, goed, wie dan ook. En daarnaast is het volgens mij de verplichting van politie om überhaupt een melding te maken op het moment dat daar minderjarigen in betrokken zijn. Toch?

De heer De Haan: Klopt, ja.

Mevrouw Nijhof: Dat zegt toch de meldcode.

De heer De Haan: Ja, dat klopt.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De heer De Haan: Nee kijk, de politie is één van de grootste leveranciers van meldingen van huiselijk geweld, en kindermishandeling natuurlijk, bij Veilig Thuis. Maar om wat specifieker in te gaan op deze punten die u net noemt, denk ik dat ik niet het gras voor de voeten van Eline en Pieter weg zal maaien, want ze gaan er uitgebreid op in.

Mevrouw Nijhof: Oké, goed.

De voorzitter: En nog een vraag van de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, goedenavond. Ik heb een reeks vragen, en ik wacht er maar even mee. Ik begrijp dat er nog een presentatie komt die wat dieper ingaat op een aantal stappen zoals mevrouw Nijhof die net ook formuleerde. Dus ik kom daar aan het eind van de rit kom ik daar nog wel op terug.

De heer De Haan: Oké.

De voorzitter: Volgens mij waren dat de vragen vanuit de raadscommissie, zover. Dus dan kunnen we terug naar de presentatie.

De heer De Haan: Akkoord. Dan zal Eline de presentatie overnemen.

CONCEPT

Mevrouw Kortman: Ja, dat klopt. Alleen ik kan de presentatie niet beheren. Dank je wel.

De voorzitter: De commissiegriffier geeft aan dat zij het voor u kan doen.

Mevrouw Kortman: Oké. Nou, als hij dan even terug kan naar de lokale actiepunten. Ja, uitvoeringsplan lokaal. Ik zal me eerst even voorstellen, ik ben Eline Kortman en ik ben beleidsadviseur bij Veilig Thuis in Zuid-Holland-Zuid. En ja, ik neem u graag mee in het programma Geweld hoort nergens thuis, de activiteiten waar we vanuit dat programma al, nou ja, ruim 1,5 jaar mee bezig zijn. En ik ga u inderdaad ook meenemen in de infrastructuur van Veilig Thuis, het werkproces. En mijn collega Pieter Van Mourik, inmiddels de manager van Veilig Thuis, die gaat u allerlei cijfers duiden en veel meer vertellen over de achtergrond daarvan.

De voorzitter: Mevrouw Kortman, de vraag is of dat u misschien uw camera aan zou willen zetten voor ons. Dan hebben we er een gezicht bij.

Mevrouw Kortman: Ja. Ik ben steeds gewend om een microfoon alleen aan te moeten zetten.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Kortman: Dan ga ik nu verder met het versterken van de lokale infrastructuur. Veilig Thuis heeft de wettelijke taak om een veiligheidsbeoordeling uit te voeren voor de meldingen van huiselijk geweld, kindermishandeling en ouderenmishandeling. Alles om zicht te krijgen op de veiligheid. In veel casussen draagt Veilig Thuis de melding na het triëren daarvan deze over aan de lokale wijkteams, met als doel om de passende hulpverlening in te kunnen zetten. En dit betekent, zoals mijnheer de Haan net al aangaf, dat de lokale wijkteams een hele belangrijke rol hebben in de effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. En om die rol goed uit te kunnen voeren, is het van groot belang dat er tussen Veilig Thuis en die lokale wijkteams, of lokale teams, afhankelijk hoe dat het in de gemeente genoemd wordt, samengewerkt wordt. Dat er eenzelfde taal gesproken wordt, dat men elkaar kan begrijpen en daardoor weet wat men ook van elkaar mag verwachten in deze complexe problematiek. En omdat dat geen vanzelfsprekendheid was, want er waren geen afspraken over gemaakt in het begin, het was helemaal niet zo duidelijk wie wat wanneer deed, wie wanneer de regierol oppakte, en hoe dat het nou precies zat met de Wet meldcode huiselijk geweld - kindermishandeling, hebben we daarvoor samenwerkingsafspraken gemaakt. We zijn vanuit Veilig Thuis met de lokale wijkteams van Dordrecht om de tafel gegaan, en met elkaar aan de hand van casuïstiek gaan kijken van nou, wat is nou de rode draad in onze samenwerking, dat was die wet meldcode. Waar liggen nu die onduidelijkheden, en wat moeten we daar dan doen om elkaar beter te gaan begrijpen. Nou, daarvoor hebben we die samenwerkingsafspraken gemaakt, zowel voor de jeugdmeldingen als voor de volwassen meldingen, en hebben we die gevoegd in een convenant. Die hebben we ook geformaliseerd door de bestuurders van onze organisatie. En zijn we op basis daarvan leertafels gaan organiseren. En die leertafel die houdt in dat we ook aan de hand van casuïstiek met elkaar zijn gaan kijken, is wat we op papier hebben gezet, werkt dat nu ook wel goed in de praktijk. Wat loopt er nu nog niet goed, en wat hebben we dan nodig om het te verbeteren? Met de sociale wijkteams in Dordrecht hebben we niet alleen die leertafels een aantal keer georganiseerd, maar hebben we zelfs in gezamenlijkheid een

CONCEPT

training ontwikkeld. En die hebben we ook in gezamenlijkheid gevolgd. En die training is ook door een extern bureau gegeven. Nou ja, omdat wij dit zo met elkaar gesignaleerd hebben, bleef dat bij het toezicht van het sociaal domein ook niet ongemerkt dat die aansluiting niet helemaal goed liep. En dat was de aanleiding voor de VNG om een kwaliteitskader, werken aan veiligheid, te ontwikkelen wat ook opgenomen is in de regiovisie. En wat ervoor moet zorgen om bij de gemeente zicht te krijgen op de inrichting van het lokaal wijkteam, en om het eventueel te versterken. Nou, om dat beeld goed te krijgen is er een zelfscan ontwikkeld. En dat is een heel uitgebreid vragenformulier wat gestuurd is naar alle ambtenaren van de gemeente, met de vraag om die in te vullen. Nou, die vragen die gaan over, is er kennis over de visie gefaseerde ketenzorg? Zijn de professionals bekend op het gebied van de geweldsdynamiek? Kan de veiligheid goed beoordeeld worden? Kan iedereen een goed veiligheidsplan maken? Nou, die uitgebreide vragenlijst die aan de ambtenaren gestuurd is, die hebben wij ingekort voor de professionals van de lokale teams, omdat we ook gewoon heel benieuwd waren wat zij daarvan vinden, hoe het met hun kennis en vaardigheden met betrekking tot huiselijk geweld en kindermishandeling en ouderenmishandeling gesteld staat. En welke behoefte er is om aan deskundigheidsbevordering te gaan werken of om trainingen te volgen. Aan de hand van de uitkomst van die zelfscans en die vragenlijsten gaan we eind deze maand kijken wat er nodig is om een plan van aanpak te maken. En wat we daarvoor moeten gaan organiseren? Dus we willen heel graag, want we hebben deze vragenlijsten voor heel de regio uitgezet. Wat we regionaal en lokaal voor plan van aanpak, voor scholingsplan, moeten gaan organiseren, zodat we zeg maar die kennis en expertise nog beter in kunnen gaan zetten bij deze complexe problematiek. Dit is naar aanleiding van de versterking van de lokale infrastructuur. Dan neem ik u nu mee in het thema ouderenmishandeling. Want ouderen, dat weten we allemaal, die blijven langer op zichzelf wonen en worden daardoor steeds afhankelijker van andere mensen. En die afhankelijk, afhankelijksrelatie, die kan leiden tot ouderenmishandeling. Ouderenmishandeling kent verschillende vormen, en één vorm daarvan is financiële uitbuiting. Hiervoor wordt landelijk, regionaal en lokaal heel veel aandacht gevraagd. Er zijn lokale allianties over financiële uitbuiting ontwikkeld. In Dordrecht is vorig jaar een lokale alliantie voor die financiële uitbuiting met het sociaal wijkteam, de politie, de Rabobank, de notaris en het beschermingskantoor gemaakt. En omdat deze complexe problematiek niet door één partij opgepakt kan worden, is die samenwerking, dus het in gezamenlijkheid uitvoeren, is juist zo belangrijk. Dat men elkaar goed weet te vinden. En de aandacht voor die ouderenmishandeling en financieel misbruik, daar heeft Veilig Thuis en Indigo, dat is de preventieafdeling van Julius, al jarenlang een gezamenlijk plan van aanpak voor gemaakt. En vorig jaar stond dat plan van aanpak helemaal in het teken van scholing en deskundigheidsbevordering aan professionals en aan de oudere mensen zelf. Nou, helaas is dit vanwege de coronacrisis niet gelukt om uit te voeren, en hebben we daarom het plan van aanpak aangepast. We hebben een campagne over financieel misbruik bij oudere mensen hebben we ontwikkeld. En daarvoor zijn vier interviews, door RTV Dordrecht, in het Dordts museum opgenomen, en hebben we vier thema’s besproken. Samen met jullie wethouder Peter Heijkoop uit Dordrecht en Lizanne Lanser uit de Molenlande is een thema gegaan over wat is nu precies financieel misbruik, en wat gebeurt daarover precies in uw gemeente? Het andere thema was van, ja, hoe kun je dat nu signaleren? Dus daar zat de huisarts en de Thuiszorg en de ouderenadviseur aan tafel. Het derde thema was van … Ging over wat je eraan kan doen. Nou ja, dat werd beantwoord door onder andere Veilig Thuis en de notaris, de

CONCEPT

Rabobank. En als laatste thema ging het erover, hoe kun je dat voorkomen? Naast die interviews die uitgezonden zijn vanaf 9 november, zijn er allerlei artikelen geschreven in de huis-aan-huisbladen, die zijn ook geplaatst op de website van de gemeente. En hebben we een flyer gemaakt die inmiddels met alle huis-aan-huisbladen in heel de regio verspreid is. Nou ja, in de pak van ouderenmishandeling is heel veel aandacht voor scholing en deskundigheidsbevordering. En hebben we in de Hoeksewaard, de subregio, in 2017 een convenant met alle partijen, alle ketenpartners, kunnen maken, met betrekking tot de afspraken over die deskundigheidsbevordering en hoe die aanpak nu goed uitgevoerd kan worden. Nou, dat convenant in de Hoeksewaard, dat kunnen we dit jaar gaan ontwikkelen met het samenwerkingsverband Drechtszorg, omdat we daar met alle partijen die deel uitmaken van Drechtzorg deze aanpak ook kunnen gaan borgen. Ook met aandacht voor wat er nu allemaal in de regio, subregio Drechtsteden en Alblasserwaard, al aan afspraken zijn met betrekking tot ouderenmishandeling. Maar ook hoe we dit verder uit kunnen breiden. En ja, is dit wat ons betreft met betrekking tot de borging over de aanpak en activiteiten die er al zijn, is echt wel een heel goed moment om dat in, hopen we, in juni te kunnen formaliseren in het convenant met Drechtzorg. Nou, als laatste in dezen wil ik u meenemen over de voorlichtingen en de meldcode toen. Veilig Thuis geeft op verzoek van de lokale teams, het onderwijs, de kinderopvang, voorlichtingen over de wet meldcode en de rol van Veilig Thuis daarin. Daarvoor hebben we een poel van voorlichters gevormd, die naast het primair proces het gewoon heel leuk vinden om voorlichting te geven. Maar ja, helaas, om het primair proces te laten stagneren, kunnen we maar 45 voorlichtingen per jaar geven. Dus dat wordt goed gecoördineerd. En ja, is het helaas ook vanwege de coronamaatregelen niet mogelijk geweest om die voorlichtingen fysiek te geven. Maar ja, zijn we ermee bezig om ook zoveel mogelijk digitale voorlichting te geven. Vanwege de onduidelijkheid over die meldcode en de samenwerking met Veilig Thuis, is er landelijk een meldcodetour ontwikkeld vanuit het ministerie. Het bureau regioplan die geeft daar uitvoering uit, en zijn we daar al eerder over in gesprek gegaan om te kijken van, hoe kunnen we dat nou voor Zuid-Holland-Zuid organiseren, en voor wie? Nou, wij waren van mening dat de leerkrachten van het onderwijs en de professionals van de kinderopvang, dat het daar heel passend voor zou zijn. Ook gebaseerd op de wensen en behoeften van wat wij terugkrijgen vanuit onze eigen voorlichtingen. En nou ja, daar was een mooie bijeenkomst voor georganiseerd. Of nou, waren drie bijeenkomsten voor georganiseerd, maar die konden ook geen doorgang vinden. En daar is nu een alternatieve bijeenkomst online voor ontwikkeld. En gaan we 2 februari met een trainingsbureau gaan we online aan de professionals van de kinderopvang en de leerkrachten van het onderwijs die voorlichting over die meldcode geven, en daarbij ook de rol voor Veilig Thuis vertellen. Omdat scholing, deskundigheidsbevordering, samenwerking, elkaar beter leren kennen, die korte lijnen, zo belangrijk zijn in de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling, blijven we daarom zoeken naar mogelijkheden om die voorlichting te kunnen geven en dat, ja, zal dit jaar nog zoveel mogelijk digitaal zijn. En dat zal dan ook in een projectvorm opgepakt worden. Het kan nu naar de dia over de taken van Veilig Thuis.

De voorzitter: Ik denk dat het goed is om eerst even de vragen te doen, omdat er best al wel wat vragen zijn langsgekomen, en die gingen over hetgeen u tot op heden verteld heeft.

CONCEPT

Mevrouw Kortman: Prima.

De voorzitter: Mevrouw Kruger had een vraag, maar die moest de vergadering weer verlaten, dus dat gaat dan over. Dan hebben we de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank je, voorzitter. Ik hoorde een heel boeiend verhaal van mevrouw Kortman, wat overigens naar mijn gevoel wel gekenmerkt wordt door vooral veel papier en voorlichting. Waarbij ik altijd dacht dat Veilig Thuis zich juist primair richtte op de mensen die in beknelde situaties zaten. Maar ik wil op één ding focussen, en dat is de samenwerking met de sociale wijkteams, of hoe die ook maar magen heten, in de verschillende gemeenten. Ongeveer een jaar geleden heb ik een gesprek gehad bij Veilig Thuis, en toen gaven zij mij een aantal zaken mee waar we vanuit de gemeente weleens aandacht aan zouden moeten besteden. En de eerste was dat er bij Veilig Thuis wachtlijsten zijn van dossiers, dus mensen die in een beknelde situatie zitten, die zij niet kunnen doorgeleiden naar de sociale wijkteams, omdat die geen ruimte zouden hebben om deze dossiers verder op te pakken. En dat leidt dan tot een overgangszorg vanuit Veilig Thuis, maar een allerminst ideale situatie. Op het moment dat ik dat gesprek had, was er sprake van tachtig dossiers die er lagen. Ik vroeg me af hoe dat nu is? Zeker gezien het feit dat de samenwerking allemaal meer vorm lijkt te krijgen. Een tweede opmerking die gemaakt werd, is dat binnen de sociale wijkteams men regelmatig werd geconfronteerd met behandelingsverlegenheid. Personeel, de mensen die daar werkten, wisten niet goed of durfden niet goed om te gaan met meldingen rondom huiselijk geweld. Is die situatie inmiddels ook verbeterd of veranderd? Dat vind ik toch wel een vraag. En een derde vraag die bij mij in ieder geval, als ik het verhaal hoor, naar boven popt, is dat ik constateer dat er weinig outreachend wordt gewerkt door de wijkteams. Die zitten vooral in hun kantoor en hebben eigenlijk het beleid van, nou, mensen kunnen binnenkomen met een probleem, maar dat moeten ze vooral zelf doen. Dat alles leidt er bij mij wel toe van, de vraag van, hoe is nu de stand van zaken rondom de sociale wijkteams, en wie is er nu dadelijk feitelijk verantwoordelijk voor de begeleiding van mensen in die beknelde situaties? Zou mevrouw Kortman daar eens kort op in kunnen gaan?

Mevrouw Kortman: Ja, dat zal ik kort doen. Want het sociaal wijkteam gaat hierna een presentatie geven oer hun werkwijze en werkprocessen, dus dat gaat zeker aan de orde komen. Maar ja, Veilig Thuis biedt zelf geen hulpverlening. En die hulpverlening die wordt geboden door de professionals van het sociaal wijkteam. En zoals ik in mijn verhaal net ook al aangegeven had, hebben we best wel … Zijn we tegen heel veel knelpunten aangelopen met betrekking tot kennis en expertise van deze complexe materie. En zijn we daar vanuit juist heel erg met elkaar gaan kijken van, wat is er nodig om die handelingsverlegenheid om daar aan te werken. Er zijn deskundigheidsbevorderingen zijn er georganiseerd, trainingen, waarbij de professionals in die sociale wijkteams een enorme slag gemaakt hebben.

De heer Van Verk: Oké. U vertelde dat er een zelfscan was ontwikkeld en was uitgevoerd.

Mevrouw Kortman: Ja.

CONCEPT

De heer Van Verk: En dat is interessant, maar ik vind het zo jammer dat we niet horen wat de uitkomst ervan is.

Mevrouw Kortman: Nee, en dat vind ik ook heel jammer, maar dat … We hebben nog niet alle zelfscans binnen, dus het is nog wachten op één. En nou ja, als die … Die hoop ik deze week te krijgen, en dan kunnen we verder de uitkomsten gaan uitwerken. En nou ja, de analyse daarvan die wordt gemaakt door één van de epidemiologen van de GGD. Dus kunnen we dat rapport als dat klaar is met de beleidsadviseurs en de prevenders en de sociale wijkteams delen en het dan verder uitrollen. Dus dat is inderdaad een heel interessant document.

De heer Van Verk: Ja. Ik zit even te twijfelen. Ik moet daar even over nadenken hoe ik daar verder mee wil gaan. Nog een tweede vraag voor wat betreft de ouderenmishandeling. Hoe groot is dat probleem nu? U zegt van, we hebben, nou ik noem het maar even heel oneerbiedig, reclame gemaakt door in de huis-aan-huisbladen te staan, folders te verspreiden. Wat was nou de respons daarop? Was dat nou groot, klein?

Mevrouw Kortman: Nee, helaas was dat …

De heer Van Verk: Helaas?

Mevrouw Kortman: Ja. Kijk, je doet zoiets natuurlijk om het onder de aandacht te brengen, omdat we weten dat het een groot probleem is. Gezien het aantal meldingen die er jaarlijks bij ons bij Veilig Thuis binnen komen. Als je kijkt naar 2009 en 2019, zijn er 43 meldingen uit heel de regio binnengekomen, waarvan 19 uit Dordrecht. Dat is natuurlijk heel fijn dat die gemeld zijn, maar landelijk gezien, uit de onderzoeken, weten we dat er veel meer problematiek rondom die ouderenmishandeling is. Maar ja, door allerlei factoren niet gemeld wordt of geen advies voor gevraagd wordt. Dus ja, wij hebben gehoopt om door op deze manier onder de aandacht te brengen, mensen ook te motiveren om of met een ouderenadviseur of met iemand van het sociaal wijkteam in contact te gaan als ze in zo’n situatie zich bevinden.

De heer Van Verk: Oké. Er zijn er nog vervolgacties op touw? Want u zegt van, ja, er moet meer zijn, dus we gaan verder graven. We gaan toch meer …

Mevrouw Kortman: Nou ja, dat gaan we zeker doen. En daarom is ook die borging zo belangrijk van de aanpak. En zijn we ook heel blij dat we dat met het samenwerkingsverband Drechtzorg, met de verzorging en verpleeghuizen, de thuiszorg, dat we dat daarmee kunnen gaan afspreken om het onder de aandacht te blijven brengen.

De heer Van Verk: Oké. Voor dit moment genoeg van mijn zijde.

Mevrouw Kortman: Oké.

De voorzitter: Mocht het straks inderdaad na de woordvoering van het wijkteam weer oppoppen dan krijgt u de gelegenheid weer. Ik heb ook een vraag van de heer Van Dam Timmers.

CONCEPT

De heer Van Dam Timmers: Ja. Dank, voorzitter, voor het woord. Ook dank voor de presentatie over de structuren die er zijn. Er zijn een aantal dingen die opvallen. Ik heb een aantal dingen over de wijkteams, maar die wacht ik nog even af. Eén ding vond ik wel heel opvallend. Het viel mij namelijk op dat er gesproken wordt over Veilig Thuis en de wijkteams, terwijl er vaak veel meer partijen nog betrokken zijn bij een individueel probleem, zoals bijvoorbeeld ambulante begeleiding of specialistische GGZ of de huisartsen bijvoorbeeld. Waar zitten die in dit verhaal?

Mevrouw Kortman: Ja, die maken ook allemaal deel uit van de aanpak, want het is een gezamenlijke aanpak die we met elkaar moeten uitvoeren. Zeker gebaseerd op die risicofactoren die ten grondslag liggen aan de onveilige situaties. Ja, daar vanuit moet je gaan kijken, wat voor problematiek speelt er en wie kan daar de best passende zorg in bieden? Dus wij hebben dus niet alleen met de lokale wijkteams afspraken, maar wij hebben ook afspraken met de verslavingszorg, met de psychiatrie, dus de GGZ en de organisaties voor de mensen met een verstandelijke beperking. De contacten, de samenwerkingsrelaties met de huisartsen, die gaat ook steeds beter, de lijnen worden korter. Dus ja, ook daar wordt hard aan gewerkt.

De heer Van Dam Timmers: Ja, oké. Ja, dank. Want ik heb voorbereidend aan deze vergadering nog even gevraagd ook van, ja, wat zijn nou dingen die ik uit het veld hoor? En toen kreeg ik één ding met name terug, en dat was met name dat als er meer partijen betrokken zijn, dat het soms eigenlijk onduidelijk is wie nou de bepalende spin in het web is. En ik vroeg me af, is dat een signaal wat bij jullie ook bekend is, of is dat iets wat nieuwer?

Mevrouw Kortman: Nee hoor, nee. Dat is niet nieuw, dat is een steeds terugkerend iets. Zodra dat er een multidisciplinair plan van aanpak gemaakt wordt, dan kan het voorkomen dat er een regievoerder gemist wordt die zeg maar iedereen bij elkaar houdt of die de helikopterview over de afspraken behoudt. En ja, ook daar wordt aandacht voor gevraagd om te verbeteren, dat maakt ook deel uit van die visie van de gefaseerde ketenzorg.

De heer Van Dam Timmers: Ja.

Mevrouw Kortman: Er moet gewoon één regiehouder zijn die alle afspraken onder controle houdt en die aan de bel kan trekken als er iets niet goed loopt, die dus zeg maar verantwoordelijk is voor de afspraken binnen het plan van aanpak.

De heer Van Dam Timmers: En wie zou dat moeten zijn volgens u?

Mevrouw Kortman: Ja, dat is afhankelijk van de situatie. Dat kan Veilig Thuis zijn, die kan vanuit een hele complexe situatie de regierol op het proces oppakken. Dat kan een professional uit het lokaal wijkteam zijn. Dat moet, afhankelijk van de achterliggende problematiek en de complexiteit, moet dat in het overleg met elkaar afgestemd worden.

De heer Van Dam Timmers: Ja. Ik begrijp gelijk waarom dat vaak dan onduidelijk is, want als alles mogelijk is, dan is ook alles mogelijk, en dan is dat denk ik ook lastig, ja.

Mevrouw Kortman: Ja, dat klopt. Daarom is die afstemming ook zo belangrijk.

CONCEPT

De heer Van Dam Timmers: Ja, ja. Dank, in ieder geval.

De voorzitter: Een vraag van de heer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Kortman, bedankt voor de uiteenzetting. De meeste van de vragen zijn helaas al beantwoord. Maar ik had een vraagje over het crisisteam.

Mevrouw Kortman: Ja.

De heer Kwaak: Daar heb ik u helemaal niet over gehoord.

Mevrouw Kortman: Nee, want …

De heer Kwaak: Kunt u daar wat meer uitleg over geven?

Mevrouw Kortman: Ja, dat kan, want ik ga zo natuurlijk verder over Veilig Thuis. Het crisisinterventieteam is in Zuid-Holland-Zuid geïntegreerd in Veilig Thuis. En het crisisinterventieteam is ervoor, nou ja, de doelgroep van nul tot honderd ook, net als Veilig Thuis. En ja, dat team dat gaat er op uit als er sprake is van een acute onveilige situatie, om de crisis te bezweren. En ook met als doel de situatie, als de crisis bezworen is, er toe te leiden naar de hulpverlening.

De heer Kwaak: Ja, ik zie u allemaal mooie reclame maken in de dagbladen zo allemaal, maar ik zie … Het woord crisisteam kom ik haast niet tegen. Daar is een telefoonnummer van. En ik vraag me af, is dat bij de mensen wel bekend?

Mevrouw Kortman: Ja, dat weet ik natuurlijk niet of het bij iedereen bekend is. Maar het is in ieder geval bij de ketenpartners bekend.

De heer Kwaak: Oké, dank u wel. Tot zover.

De voorzitter: Een vraag van mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: U vertelt dat er na triage zeg maar vaak afgeschaald wordt naar het wijkteam. Zou u mij ongeveer kunnen zeggen van wat er laten we zeggen, welke hoeveelheid er bij Veilig Thuis blijft als het gaat om, nou ja, laten we zeggen, denk ik, de acute meldingen? En wat er afgeschaald wordt naar het wijkteam? Heeft u daar een beeld van? Want u noemt net, ouderenmishandeling zijn 43 meldingen van geweest. Nou, goed. Maar ik ga er even vanuit, even gerelateerd aan de eerdere vraag die ik al stelde, dat er veel meer meldingen zijn op het gebied van, laten we zeggen, huiselijk geweld en kindermishandeling.

Mevrouw Kortman: Dat klopt, ja. En ja, dat is heel flauw, maar daar gaat Pieter van Mourik die gaat zo na mij hier iets … Ja, die heeft de presentatie over de cijfers en de aantallen, en die kan u meer vertellen over het percentage van directe toeleiding naar het lokaal team.

Mevrouw Nijhof: Ja. En zou u ook … Want u noemt net aan één van de voorgaande vragenstellers welke ketenpartners er zijn. Nou goed, daar noemt u, nou ja, eigenlijk alle

CONCEPT

partners zo ongeveer op, behalve de jeugdbescherming. Want wat mij opvalt in het verhaal is dat het jeugdbeschermingstafelverhaal hier nog niet genoemd is. Want wordt er vanuit Veilig Thuis ook direct, kan dat in dit geval, direct naar de jeugdbeschermingstafel geschakeld? Of gaat dat altijd via het wijkteam?

Mevrouw Kortman: Nee, nee. Veilig Thuis die kan zelf aanmelden bij de beschermingstafel. En als we gaan kijken naar de werkwijze die we hier in de regio en natuurlijk ook voor de gemeente Dordrecht ontwikkeld hebben over veilig opgroeien, daarin is juist die samenwerking met Jeugdbescherming West of gecertificeerde instellingen, dus Jeugdbescherming, de William Schrikker stichting en het Leger des Heils, de Raad van de Kinderbescherming en de jeugdprofessionals van het jeugdteam, is deze samenwerking veel meer naar die voorkant ontwikkeld, zodat de jeugdprofessional naast het gezin kan blijven staan. En als er sprake is van zorgen over de ontwikkeling van kinderen, dan kan er met ouders het gesprek gevoerd worden met of Veilig Thuis of de Jeugdbescherming. Om met elkaar te kijken van nou, hoe kan deze situatie nou voorkomen worden, dat die gemeld wordt of gemeld moet worden bij de jeugdbeschermingstafel of bij de Raad van de Kinderbescherming. Dus we proberen juist in de jeugdbeschermingsketen veel meer naar die voorkant te gaan om zeg maar erger, dus een raadsmelding of een uithuisplaatsing, te voorkomen. Dus wij zijn juist vanaf afgelopen jaar heel erg met de ketenpartners uit de jeugdbeschermingsketen ook aan het samenwerken.

Mevrouw Nijhof: Oké. Nou, u bent waarschijnlijk wel op de hoogte van de enorme discussie die er in het lang gevoerd wordt over de drang, laten we zeggen, het drangkader wat gecreëerd is, waarin er een aantal partijen aan tafel zitten die eigenlijk normaliter opereren in het gedwongen kader. Waardoor het vaak voor ouders heel ingewikkeld wordt om, nou ja, laten we zeggen, in alle vrijheid in te stemmen met hulpverlening of niet. Want wordt die discussie hier ook gevoerd?

Mevrouw Kortman: Ja, daar praten we natuurlijk ook met elkaar over. Van ja, wanneer ga je vanuit het voorkomen van die escalatie, ga je over naar een dwangkader. En wie heeft dan wanneer de verantwoordelijkheid om daarmee verder te gaan.

Mevrouw Nijhof: En wie meldt bij de rechter hè. Want dan is … uiteindelijk zal er een verzoek tot onderzoek gedaan worden bij de raad, neem ik aan.

Mevrouw Kortman: Ja, ja. En de raad die maakt ook deel uit van deze ketensamenwerking.

Mevrouw Nijhof: Oké. En ik neem aan dat ik zo meteen nog wel wat vragen kan stellen aan het wijkteam daarover? Want dat zijn ook degenen die wellicht ook opschalen. Toch?

Mevrouw Kortman: Klopt, ja.

Mevrouw Nijhof: Ja, oké. Ja. Ik laat het hier even bij.

De voorzitter: Een laatste vraag van de heer Van Verk.

CONCEPT

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ik hoorde mevrouw Kortman iets vertellen over het crisisteam, naar aanleiding van de vraag van de heer Kwaak. Maar wat me nou daarin verbaasd, is het woord integreren en integratie. Ik meen me te herinneren, toen wij, jaren geleden inmiddels, het crisisteam onderbrachten bij de Dienst Gezondheid & Jeugd, dat er toen is vastgesteld dat het crisisteam een aparte entiteit moest blijven binnen de Dienst Gezondheid & Jeugd. Overigens net zoals Veilig Thuis, met een aparte financiering en een aparte kleine organisatie, zodat Veilig Thuis wellicht enige sturing kon geven. Maar het was niet de bedoeling dat dat zou integreren. Want het was naar ons idee, en ons, dat is dan in ieder geval de gemeenteraad Dordrecht, was het toch wel een aparte tak van sport die daar bedreven werd. Hoe zit dat nu dan? Want het klinkt nu alsof het crisisteam is opgegaan in Veilig Thuis en eigenlijk de werkzaamheden van Veilig Thuis ook uit…

Mevrouw Kortman: Nee. Nou, als door het woord integreren een onduidelijkheid ontstaan is, dan excuses daarvoor. Het is wat onder integreren bedoeld wordt, vanuit het KIT, dat is zeg maar een eigen team, daar is niks aan veranderd. Maar omdat die meldingen die bij Veilig Thuis binnenkomen, die omvatten ook crisissituaties. En is het omdat het KIT in hetzelfde pand zit, de lijnen heel kort zijn, ja, is er gewoon heel veel overlap en moet er heel snel geschakeld kunnen worden met die professionals van het KIT. Zodat zij er dan op uit kunnen gaan. Dus het crisisinterventieteam is een eigen team, daar is niks aan veranderd, ook qua financiering niet. Alleen we proberen wel zoveel mogelijk onderling met de professionals die lijnen kort te houden, zodat er heel snel geschakeld en geïntervenieerd kan worden.

De heer Van Verk: Oké. Nee, dat lijkt me handig. Dank je.

De voorzitter: Dan kan u verder met de presentatie denk ik.

Mevrouw Kortman: Oké. Kan die dan naar de sheet met de wettelijke taken van Veilig Thuis?

De voorzitter: We zoeken hem op, we kunnen hem nog niet vinden.

Mevrouw Kortman: Hierna komt die.

De voorzitter: Hierna, oké.

Mevrouw Kortman: Oh nee, niet waar. Ja. Het werkproces van Veilig Thuis. Ja, wat … We hebben het net al een paar keer gehoord van, ja, wat is Veilig Thuis nu? Wat doet Veilig Thuis? Nou, Veilig Thuis Zuid-Holland-Zuid die zet zich in als advies- en meldpunt om kinderen, volwassenen en oudere mensen in afhankelijkheidsrelaties te beschermen tegen situaties waar veiligheid in het spel staat. Gewoon simpelweg omdat iedereen recht heeft op een veilig thuis. En Veilig Thuis die doet dat vanuit een adviesrol. Als je kijkt naar het stappenplan van de meldcode, kan elke professional Veilig Thuis in stap 2 zonder contact of persoonsgegevens te hoeven delen, om advies vragen. Dus Veilig Thuis kan meedenken met de adviesvragen, en daarbij kan Veilig Thuis ook ondersteunend zijn. Ondersteunend bij complexe casuïstiek door mee te gaan met een professional op huisbezoek of om aan te sluiten bij een rondetafelgesprek. Veilig Thuis is een meldpunt waar de meldingen via de mail en telefonisch binnen komen. Alle

CONCEPT

meldingen die worden geregistreerd en getrieerd door het triageteam. En bij het triageteam daar wordt een beoordeling op direct gevaar en de ernst van onveiligheid en complexiteit van de problematiek gemaakt. Het triageteam heeft vijf werkdagen om het zicht op die veiligheid te krijgen. Om het dossier te verrijken wordt het systeem voor Veilig Thuis gecheckt of dat er al niet eerder een melding binnengekomen is. Het systeem van de politie. En als het nodig is, wordt er een check gedaan bij de Raad van de Kinderbescherming. Er wordt een besluit op genomen of er op korte termijn gezinsleden of personen veilig gesteld moeten worden, dus als er sprake is van een crisis. Er wordt na triage toe geleid naar specifieke expertise die voor die casus nodig is. En daarvanuit krijg je dan het besluit wie de vervolgstappen gaat nemen om die veiligheid op langere termijn te borgen. Na die triage kan Veilig Thuis dus een melding meteen toe leiden naar het lokaal team, dus dat is de directe toeleiding. Maar Veilig Thuis kan ook, als dat blijkt nodig te zijn, om nog meer onderzoek te doen naar de complexiteit van de problematiek. Wanneer zeg maar direct betrokkenen wel of niet meewerken, kan er een toeleiding gedaan worden met voorwaarden, of er kan een onderzoek eerst gedaan moeten worden. En vanuit dat onderzoek wordt de gemelde vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigd of weerlegd. Veilig Thuis heeft daar tien weken voor om dat onderzoek te doen. Er kunnen veiligheidsvoorwaarden vastgesteld worden die bij de overdracht aan de hulpverlening meegegeven wordt. Het inzetten van de vervolghulp is gericht op stabiele veiligheid en het herstel van de opgelopen schade als gevolg van huiselijk geweld en kindermishandeling, omdat er eerst gewerkt moet worden aan die problematiek, om vervolgens aan het herstel te kunnen werken. Wanneer een melding overgedragen wordt met veiligheidsvoorwaarden, of naar een onderzoek, dan heeft Veilig Thuis de taak om de melding te monitoren. Veilig Thuis monitort de veiligheid van de direct betrokkenen totdat er een half jaar … Tot een half jaar. Net zo lang … Of eigenlijk net zo lang totdat er sprake is van stabiele veiligheid. Als blijkt dat er na een half jaar nog geen sprake is van stabiele veiligheid, dan wordt er langer gemonitord. De focus hierbij ligt op de uitvoering van de veiligheidsvoorwaarden en het resultaat ervan. En er blijft steeds aandacht voor het herstel van de opgelopen schade. Even nogmaals om aan te geven dat de meldingen die direct toegeleid worden, na triage, aan het lokaal team, daar worden afspraken gemaakt over de terugkoppeling. Dus daar heeft Veilig Thuis niet die monitorrol. Die heeft de monitorrol bij de overdracht met veiligheidsvoorwaarden en na het onderzoek. Veilig Thuis heeft in 2019 ook de radarfunctie gekregen. Die kwam voort uit het onderzoek van het Verwey en Jonker Instituut wat eerder gedaan is bij gezinnen waarbij sprake was van onveilige situaties. En waaruit bleek dus dat er gemist werd dat er één aanspraakpunt was bij complexe situaties. Dat er meerdere hulpverleners bij een gezin over de vloer kwam zonder dat ze dat van elkaar wisten, of dat de hulpverlening al uit beeld was. Dat stond nergens geregistreerd. Dus als er een nieuwe melding binnenkwam, moest men steeds weer opnieuw gaan onderzoeken wat er nu precies aan de hand was. Nou, die radarfunctie die betekent dus dat er op één plek alle meldingen gemeld kunnen worden en geregistreerd worden. Zodat als er een nieuwe situatie gemeld wordt, dat er meteen actief contact opgenomen kan worden bij de hulpverlening die eerder betrokken geweest is, of nou ja, als blijkt dat dat niet afdoende was, dat er gekeken wordt naar een andere hulpverlening. Veilig Thuis heeft ook nog twee andere taken. Dat is de uitvoering van de tijdelijk huisverbodmeldingen en de taxatie van de vrouwenopvang. Dan mag de volgende. Veilig Thuis is er in Zuid-Holland-Zuid voor alle burgers en professionals. Die kunnen om advies vragen, die kunnen een melding doen.

CONCEPT

De meldingendienst die is er van maandag tot en met vrijdag van 9:00 tot 17:00 uur. Veilig Thuis bestaat uit een team van maatschappelijk werkers, gedragswetenschappers, vertrouwensartsen, een secretariaat, een managementteam en een beleidsmedewerker. En met elkaar zorgen zij ervoor dat die wettelijke taken allemaal goed uitgevoerd worden, en zorgen ook dat zij die meldingen die opgepakt worden vanuit die visie gefaseerde ketenzorg, toegeleid worden naar de hulpverlening. Er dus eerst geïnventariseerd wordt of er sprake is van acute of structurele onveiligheid, welke risicofactoren er aan ten grondslag liggen, zodat daar eerst de hulpverlening voor opgezet wordt. Er wordt gewerkt vanuit partnerschap. In gezamenlijkheid wordt er met direct betrokkenen, dus slachtoffer, pleger en de kinderen, gekeken wat er aan de hand. Er wordt in gezamenlijkheid met de hulpverlening afspraken gemaakt, doelen beschreven in een plan van aanpak, zodat dat met elkaar uitgevoerd wordt en dat dat ook geregistreerd staat. En nou ja, de rode draad die hier doorheen loopt, is die wet meldcode huiselijk geweld, kindermishandeling, die ook in 2019 aangescherpt is.

De voorzitter: Er zijn weer de nodige vragen. De heer Van Verk heeft er één.

De heer Van Verk: Ja. Dank u, voorzitter. Ik hoor mevrouw Kortman het proces zoals dat in ieder geval op papier staat bij Veilig Thuis, keurig netjes uitleggen. En alle mensen die daarbij betrokken zijn. Dat leidt bij mij wel tot de vraag, en hoe is nu de werkelijkheid? Lukt het ook altijd? Kan het allemaal binnen die vijf dagen? Hoe groot zijn de wachtenlijsten? Of op welke manier tackelen we de problemen wanneer het meer vraag dan aanbod is in uw vak? En hoe gaat dat nu in de coronatijd, want daarmee is het nog eens een keer ingewikkelder geworden.

Mevrouw Kortman: Ja, dat klopt. In de coronatijd … Vanaf de eerste lockdown worden alle meldingen vanuit huis opgepakt. Er is een klein team die werkt vanuit kantoor. Dat is onder andere, zijn ook de crisisteam medewerkers die, ja, toch met elkaar eropaf moeten gaan. Er wordt dagelijks met dat team de meldingen geprioriteerd op acuutheid. En ja, loopt het werkproces, het primair proces, loopt vanuit de thuiswerkers gewoon door. Er is op dit moment geen wachtlijst. Die is er wel geweest. Maar als het termijn van die vijf werkdagen overschreden werd, dan wordt er een inhaaldag, werd er georganiseerd. En er is eind vorig jaar is er een team ingehuurd die zich bezig gehouden heeft met de wachtlijst van de triagemeldingen, die zij met elkaar opgepakt hebben en toegeleid hebben naar de hulpverlening, waardoor die wachtlijst er nu niet is. Dus wanneer er zeg maar een wachtlijst dreigt te ontstaan, of dreigt niet aan dat termijn te kunnen voldoen, dan wordt er meteen adequaat een oplossing gezocht. Dus dan een actie zoals inhaaldagen, of een team wat ondersteund.

De heer Van Verk: Dus eigenlijk, er wordt of overgewerkt of er wordt van buitenaf ingevlogen. En de wachtlijsten richting de sociale wijkteams? Want daar heb ik net wel naar gevraagd. Daar heeft u eigenlijk niet meer op geantwoord en gezegd, ja, dat komt bij de sociale wijkteams wel. Maar het probleem zit bij Veilig Thuis, dus hoe is daar de stand van zaken? Kunnen alle doorverwijzingen direct binnen de termijn worden doorgeleid.

Mevrouw Kortman: Ja, op dit moment worden de meldingen, de triagemeldingen, de onderzoeken, binnen de wettelijke termijnen doorgeleid.

CONCEPT

De heer Van Verk: En worden ze daar dan ook opgepakt? Of …

Mevrouw Kortman: Er zijn lokale teams die ze meteen op kunnen pakken, waar geen wachtlijst is. En er zijn lokale teams bij wie dat niet lukt.

De heer Van Verk: En dat laatste kan toch eigenlijk niet in een geval van een Veilig Thuis melding.

Mevrouw Kortman: Nee, dat klopt, maar het is er wel.

De heer Van Verk: Maar dan is daar toch iemand verantwoordelijk voor?

Mevrouw Kortman: Ja.

De heer Van Verk: Stel nu dat dat helemaal fout loopt, dan kan er uiteindelijk iemand voor het hekje komen.

Mevrouw Kortman: Ja, dat is een heel groot risico. En dat is ook waar zowel de professionals van Veilig Thuis als de professionals van de sociale wijkteams zich heel erg bewust van zijn, en dat drukt ook op het werk. Men voelt zich heel erg verantwoordelijk als een melding niet overgedragen kan worden naar een lokaal team, want dan moet er vanuit Veilig Thuis zeg maar steeds het zicht op die veiligheid gehouden worden.

De heer Van Verk: Een soort overbruggingszorg noemt u dat ook.

Mevrouw Kortman: Ja, ja. Maar ja, die signalen die worden wel steeds gedeeld in het AB van de Dienst Gezondheid & Jeugd, zodat er vanuit de gemeente in ieder geval aandacht aan geschonken moet worden.

De heer Van Verk: Nou, mevrouw Kortman, dat verbaast mij. Ik maak al twee jaar lang de vergaderingen van het AB mee. Echt een feest is dat, want ik heb nog nooit zo’n signaal gehoord. Dus dan lijkt het goed te gaan. Maar eerlijk gezegd ben ik daar niet helemaal van overtuigd. Maar dat is dan misschien mijn wantrouwen daarin.

Mevrouw Kortman: Ja. Nou ja, we hebben onlangs een themabijeenkomst met het AB gehad, over zeg maar de werkwijze van Veilig Thuis en waar tegenaan gelopen wordt. En ja, daar zijn de knelpunten zijn daar benoemd.

De heer Van Verk: Daar is vast en zeker ook een verslag van, dat gaan wij dan maar eens opvragen. Want ik vind dat de knelpunten die bij Veilig Thuis zijn, vind ik knelpunten die van essentieel belang zijn in de jeugdzorg.

Mevrouw Kortman: Ja.

De heer Van Verk: Dat vind ik niet zomaar een knelpunt. Maar dat vind ik een knelpunt waar direct actie op moet worden genomen. Dus dat is niet als kritiek naar u bedoeld, of naar de organisatie. Maar Veilig Thuis is een essentieel onderdeel in de jeugdzorg vanwege de veiligheidsaspecten die zij moeten behartigen. Dus daar kunnen geen knelpunten zijn, dat moet altijd goed en vlotjes verlopen.

CONCEPT

De voorzitter: Misschien, mijnheer Van Verk, we hebben de heer Van der Linden en de heer Heijkoop ook in deze vergadering zitten, als leden van het AB, dat deze vraag nog even vastgehouden wordt en mogelijk later nog een aan hen gesteld wordt, mocht ook het sociaal team de zorg niet voldoende wegnemen.

De heer Van Verk: We komen er ongetwijfeld op terug.

De voorzitter: Ja, dus houdt hem vast. Ik probeer ook mee te onthouden. Even kijken hoor, de heer Kwaak heeft ook nog een vraag.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik had dezelfde soort vraag als mijnheer Van Verk, dus ik laat het hierbij. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik wil toch wel een beetje in de lijn van mijnheer Van Verk blijven. Want het proces wat u schetst klinkt mij als zeer bureaucratisch in de oren. En ik heb ook het idee dat het, laten we zeggen, het protocol is. En ik zou graag is horen … Kijk, kindermishandeling is een, laten we zeggen, een menselijk probleem. En we weten allemaal dat op het moment dat, laten we zeggen, het zich voordoet, dat het heel belangrijk is dat er ook direct gesproken wordt met, laten we zeggen, de plegers, het slachtoffer, de kinderen. Zou je mij eens uit kunnen leggen hoe bijvoorbeeld een monitoring verloopt? Want ik denk te weten uit ervaring dat monitoring overwegend bestaat uit, laten we zeggen, telefonisch contact, zeg maar met het gezin of wellicht met de hulpverlener die op dat moment in dat gezin is. En dat er vanuit Veilig Thuis wat dat betreft heel weinig face to face contact is. Kunt u daar eens iets over zeggen? Want ook het triageproces is een telefonisch proces wat uitzoekt hoe het precies in elkaar zit. Want ik zou ook voor de beeldvorming voor de raad weleens van u willen horen, wij hebben allemaal een bepaald beeld van een kindermishandeling en hoe ernstig dat is. En nou ja goed, dat het over veiligheid gaat. Dus zou u eens kunnen schetsen, ja, hoe vaak er face-to-face contact is tussen de Veilig Thuis medewerkers en degene die hiermee te maken krijgen?

Mevrouw Kortman: Ja, dat kan ik. Vanuit triage wordt de melding, zoals ik net schetste, gecheckt in de systemen. Dus dat is inderdaad op papier. En daar vanuit wordt de direct betrokken middels een brief geïnformeerd over de melding. En over de toeleiding van de melding. Als het nodig is wordt er telefonisch contact opgenomen. Maar er is vanuit dat proces geen face to face contact, tenzij het nodig is. Pas in de monitoring, daar wordt met de direct betrokkenen en de hulpverleners afgestemd wanneer er een monitormoment plaatsvindt. En ook afhankelijk van de situatie wordt dat of face-to-face gedaan of telefonisch. Dus ja, er is geen standaard van alle monitormomenten worden face-to-face gedaan of telefonisch. Het wordt een inschatting gemaakt op het moment dat het gepland staat, en wat er nodig is dat wordt gedaan. En er wordt dus zeg maar, in de overdracht worden er afspraken meegegeven, dus voorwaarden waaraan voldoen moet worden om aan die veiligheid te kunnen gaan werken, die stabiele veiligheid. En die vormen ook het uitgangspunt voor het monitorgesprek.

CONCEPT

Mevrouw Nijhof: En op het moment dat het, laten we zeggen, bij jullie blijft, en na triage bij jullie blijft en het onderzoek plaatsvindt wat … Dan is er wel face to face contact tussen de Veilig Thuis medewerkers en het gezin?

Mevrouw Kortman: Ja.

Mevrouw Nijhof: Of degene die … Oké.

Mevrouw Kortman: Ja.

Mevrouw Nijhof: En door het KIT denk ik hè? Dat KIT is altijd.

Mevrouw Kortman: Ja.

Mevrouw Nijhof: Oké. Ja, dat was mijn vraag.

De voorzitter: De heer Burakçin had nog een vraag.

De heer Burakçin: Ja. Dank u wel, voorzitter. In principe zijn een aantal vragen al beantwoord, die Van Verk heeft gesteld. Maar toch eventjes over de vrouwenopvang waar mevrouw Kortman het over had aan het begin. Mijn vraag is, loopt Veilig Thuis wel eens zeg maar tegen problemen aan als iemand geplaatst moet worden in de opvang in onveilige situaties. Nu ook met name zeg maar in de coronatijd. Dus komt het wel eens voor dat het bijvoorbeeld uitgesteld wordt of moet worden.

Mevrouw Kortman: Nou, op dit moment komt het niet voor dat er een vrouw met of zonder kinderen in een onveilige situatie niet geplaatst kunnen worden in de opvang. Er is plek. Wanneer dat niet lukt, dan is er een noodopvang in Breda waar een bed gereserveerd is waar gebruik van gemaakt kan worden. Er wordt altijd gekeken als het niet kan, wat er voor andere mogelijkheden zijn om die persoon in veiligheid te stellen. We kunnen ook kijken naar een werktoestel wat geplaatst kan worden, waarbij het slachtoffer heel snel op een knop kan drukken als er onveiligheid dreigt en de politie ter plaatse komt. Of er wordt gekeken of dat er in het eigen netwerk ruimte is voor een veilige plek. Als dat allemaal niet zo is en het zit helemaal vol, dan gaan we altijd in overleg met de gemeente om te kijken of dat we een hotelplaatsing voor elkaar kunnen krijgen. Ook ter overbrugging totdat er wel plek is in de opvang. Maar daar hoeven we eigenlijk de laatste tijd geen gebruik van te maken.

De heer Burakçin: Ja. Nee, prima. Dank je wel.

De voorzitter: Dan gaan we even … U was nu klaar met uw presentatie, mevrouw Kortman, met uw deel?

Mevrouw Kortman: Klopt.

De voorzitter: Dan gaan we even een korte pauze houden, want we zijn al best even bezig met elkaar. En dan stel ik voor dat we om 21:25 uur weer verder gaan met het volgende deel in deze presentatie. Dus over 10 minuten, 21:25 uur, zie ik jullie weer terug.

CONCEPT

Schorsing

De voorzitter: Zo, we zijn er weer. Gaan we verder met de presentaties van de themabijeenkomst huiselijk geweld. En ik begreep dat er iemand anders nu het woord overneemt.

De heer Van Mourik: Dat klopt inderdaad. Een goedenavond allemaal, ik hoop dat jullie mij kunnen horen en ook inmiddels kunnen zien. Ik ben Pieter van Mourik, ik ben sinds januari manager bij Veilig Thuis Zuid-Holland-Zuid Dordrecht. En vandaar ook dat ik vanavond aanwezig ben om enigszins wat toelichting te geven. Je mag één sheetje verder, naar de cijfers toe. Om daar even wat bij stil te staan en jullie hier wat over te vertellen. Dan wel, mochten er vragen zijn, daar antwoord op te geven. Nou, zoals jullie hier kunnen zien zie je de cijfers per gemeente. Onderverdeeld zijn de eerste drie kwartalen, dat is misschien ook even goed om te noemen, zoals ook in de titel staat. Het is nog net te kort dag om, nou ja, het hele jaar te kunnen hebben. Maar dit zijn de eerste drie kwartalen. Dan zie je de drie categorieën. Kindermishandeling, de blauwe. Huiselijk geweld, de oranje. Groen, ouderenmishandeling. En het onderscheid is misschien ook goed om te begrijpen dat, huiselijk geweld omvat alles waar geen kinderen zeg maar bij betrokken zijn. De rest, dus kinderen zijn getuigen van huiselijk geweld, dat zijn ook meldingen die vallen onder kindermishandeling. Het totaal van wat we dus kunnen zien per gemeente, dat is in dit geval Dordrecht, is 1046, hebben we afgezet op het aantal inwoners per gemeente om daarmee ook een vergelijk te kunnen maken. Volgens mij werd er al eerder aangegeven dat Dordrecht voorheen op nummer één stond. Nou, in de regio zelf zie je dat nu terug dat het nummer twee is. Ja, met nek en nek in die zin met Zwijndrecht. En daaronder, nou ja, gemiddeld genomen zie je ze allemaal zitten zo tussen de 0,5% en 0,6%. Op zich is het daarbij ook goed om op te merken als we landelijk kijken, daar hebben ze natuurlijk een monitoring of een dashboard gemaakt bij het CBS. Daar zie je dat waar van oudsher, want ik werk al wat langer bij Veilig Thuis, voorheen ook bij het AMK, waar wij vanuit Zuid-Holland-Zuid toch wel eerder hoog in de lijsten stonden, zie je nu een wat meer daling of misschien wat meer een normalisering. Wij hebben al van oudsher een goede samenwerking met de politie. Wat ook, als we naar deze cijfers kijken, ook onze grootste melder is, de politie. Om een beetje gevoel te hebben bij aantallen, is dat de koplopers is in die zin politie met 764 meldingen. En de rest kan je dan over andere partijen verdelen. Waarbij particulieren, dus burgers, buren of mensen op straat, dat is 181 meldingen in Dordrecht. En dan al gauw komen we bij de 26 uit de ambulance. 24 ziekenhuis, en zo zijn er nog enkelen te noemen, maar die zijn een stuk minder. Dat is een beetje de verdeling wat dat betreft qua cijfers met meldingen. Als we kijken naar de volgende sheet, daar zou ik graag even naar toe willen gaan. Dat laat ook zeg maar een doorkijkje met betrekking tot de meldingen bij Veilig Thuis zien door de jaren heen. Daar zien we een viertal jaren. 2017, de blauwe lijn. Rood, 2018. Groen, 2019. En geel, 2020. Daar zie je, als we kijken naar het totaal, dat er steeds een stijgende lijn zit in het totaal aantal meldingen. Gemiddeld genomen is van al die jaren steeds ongeveer de groei twee-, driehonderd meldingen. We zien ook, dan kom ik terug op de vraag van volgens mij de heer Verk, die aangaf, zijn er dan wachtlijsten en hoe wordt ermee omgegaan? We zien door het jaar heen steeds een piek komen, dan neemt die weer af en dan komt er weer een piek. En eigenlijk zien we door zo'n schema als deze, dat die met name zit zo rond maart-april, dan wel … En dat is eigenlijk een soort uitloop vanuit het december waarbij bijvoorbeeld een politie nog een aantal

CONCEPT

meldingen heeft die ze dan door moeten voeren naar Veilig Thuis. Dan wel, dat is te zien bij juni-juli, richting de zomervakantie. Scholen gaan dicht, andere professionals. Dus minder werk, dus mensen maken zich zorgen want we hebben minder zicht, gaan meer melden. Dan wel zo ongeveer na de zomer, eigenlijk begin herfst-oktober, daar begint ook wel een stijging. Nou, we hebben het laatste jaar hebben we daar vooral ook op ingestoken door te kijken, hoe kunnen we nou goed omgaan met die pieken? Want die pieken bepalen ook een groot gedeelte hoe de doorlooptermijn van het hele jaar is. Op het moment dat we al aan het begin van het jaar een opstroping krijgen, heb je daar een gevolg van wat dan in de rest van het jaar. En daar proberen we intern zo goed mogelijk mee om te gaan door op tijd de actie te ondernemen met een inhaaldag. Dus meer handjes regelen, zodat we sneller die zaken weer gecreëerd krijgen en het ook weer sneller bij het lokale veld terecht, dan wel extra mensen inhalen, zodat we dat op pieken kunnen opvangen. Zodat wel met elkaar zo goed en zo dicht mogelijk bij de wettelijke termijn blijven. En dat is ook afgelopen, nou ja, zeker het laatste kwartaal gewoon goed gelukt om gewoon 100% binnen de termijn te blijven, dus dat is een goed resultaat. Verder wat we ook dan zien, naast het Veilig Thuis meldingen die we zien, daar hebben we geen sheet van, maar is goed even voor de beeldvorming. Veilig Thuis krijgt meldingen, maar ook adviezen. En van de adviezen, in totaal zo'n 2064, waren er 707 adviezen die afkomstig zijn vanuit de gemeente Dordrecht. Met daarin als grootste adviesvrager de particulieren. Dus zoals ik al zojuist zei, de burgers, buren, mensen op straat. Daarna de GGZ, onderwijs, ziekenhuizen en huisartsen. Nou ja, dat is een beetje de verdeling qua adviesvragers. Verder zien we ook, en dat was volgens mij ook een vraag, hoeveel gaat er nu vanuit Veilig Thuis, vanuit het primaire proces dat wij ermee bezig zijn, door naar het lokale veld. Nou, we zien daar ongeveer een verdeling 70%-80% gaat vanuit die eerste beoordeling waarin we zien, hulpverlening is betrokken, er zijn nog mogelijkheden om niets met een zwaar middel als de beschermtafel of als een andere maatregel, in te kunnen zetten met vrijwillige hulpverlening. En dat gaat dus zo 70%-80% van al die meldingen gaat naar het lokale veld toe. Nou ja, en van de overige, daar zijn wij dan als Veilig Thuis druk mee doormiddel van of een onderzoek of een vervolg aan een vervolgtraject. En voor Dordrecht waren dat het afgelopen jaar de eerste drie kwartalen 93 stuks. En nou ja, daar zijn we op dit moment mee druk geweest. Ook hebben we nog tijdelijk huisverbod, want daar hoorde ik ook nog een opmerking over. We doen ook de procesregie op tijdelijke huisverboden. Dus als er een tijdelijk huisverbod wordt opgelegd, dan voeren wij het procesregie erop om te zien, wat is er nodig om vanuit dat acute onveiligheid te zorgen voor veiligheid. Een veiligheidsplan, dat de situatie van escalatie gede-escaleerd wordt, zodat kinderen, slachtoffer, dat kan de man of de vrouw zijn, ook op dat moment weer veilig voort kan gaan met al dan niet hulpverlening. Het is een tien dagen time out. Daar hebben we er achttien van gehad de afgelopen drie kwartalen. En nou, dat zijn denk ik voor nu zo'n beetje denk ik even de belangrijkste cijfers en een doorkijkje bij wat er allemaal gebeurt binnen een Veilig Thuis. Ik weet niet of daar vragen over zijn?

De voorzitter: Ik zie geen vragen verschijnen. Dus uw verhaal was duidelijk, dank u wel.

De heer Van Mourik: Graag gedaan, hartelijk dank.

De voorzitter: Dan denk ik dat we toegaan naar het volgende onderdeel in de presentatie. En dan meld ik nog even tussendoor dat mevrouw Van Benschop van

CONCEPT

GroenLinks inmiddels ook bij onze commissie aan tafel zit, welkom. Dat was ik zojuist vergeten. Het volgende presentatieonderdeel. Wie mag ik het woord geven?

Mevrouw Scheening: Ik denk aan mij. Goedenavond. Er staan twee namen in beeld. Renske Zweitstra, dat is mijn collega, die is er niet bij. Mijn naam is Anne Scheening, één van de vier managers van het sociaal wijkteam in Dordrecht. Dus ik ga het vanavond, mijn verhaal, wel over Dordrecht houden. Ik weet niet of het de bedoeling is dat ik het beheer neem door beheer te krijgen, of dat er gewoon met mij mee geschakeld wordt?

De voorzitter: Eerste vraag is even of dat u misschien uw camera aan zou willen zetten?

Mevrouw Scheening: Als het goed is, is die aan.

De voorzitter: Oh perfect, ik kan u zien. Dank u wel

Mevrouw Scheening: En u kunt klikken op, beheer krijgen. En als het goed is kunt u dan de presentatie overnemen, de besturing daarvan.

Mevrouw Scheening: Ik denk dat ik hem nu heb, of niet?

De voorzitter: Er wordt geknikt naar me. Kunt u …

Mevrouw Scheening: Nou, hij is … Ik heb inderdaad … Er staat, presentatie stoppen. Nou, dat doen we maar even niet. Nemen jullie hem maar terug, dat is beter.

De voorzitter: Nemen we terug? Dan neemt de commissiegriffier het waar. En als u dan even wilt aangeven wat zij kan dan …

Mevrouw Scheening: Ik zal eerst met een korte inleiding beginnen. Ik … Nou ja, jullie kunnen … Ik hoor natuurlijk een heleboel vragen, dus dan neig je altijd oh zal ik er gelijk op in. Maar dat doen we niet. Ik wil wel meenemen dat we inderdaad bij de start van de sociale teams en de jeugdprofessionals nog apart in de tijd in 2015 naar nu inderdaad heel veel stappen hebben moeten nemen met elkaar. En dat gaat zeker niet zonder slag of stoot. Dus in die ontwikkeling hebben we wel gelukkig grote stappen gemaakt. Dus ik begrijp heel veel vragen die er zijn. En ik ben aan de ene kant ook blij dat ik daar ook wel al wat andere dingen over kan zeggen. Daarom wil ik u ook meenemen van, dat toen wij startten met de sociale wijkteams, werden uit alle organisaties waren er natuurlijk al expertises van dat men huiselijk geweld zaken en dat soort dingen van nul tot honderd had. Maar iedereen op zijn eigen gebied en vanuit zijn eigen organisatie. Met de stap naar de sociale teams in die tijd was het inzicht om generalistisch te werken. Dus eigenlijk was daar het standpunt van, iedereen moest overal vanaf weten en overal van moeten zijn. Je kan niet overal van zijn, dat is een leer die we in deze jaren gedaan hebben. Die we nu ook met de nieuwe kaders die we met de gemeente samen, maar ook met alle samenwerkingspartijen. Precies wat er straks ook gezegd wordt, het gaat niet alleen om Veilig Thuis, het gaat niet alleen om de sociale wijkteams, we doen het met elkaar. En dat gaat gelukkig steeds meer en steeds beter, maar daar moeten we met zijn allen aan werken. Wat we nu zien is dat vooral ook belangrijk is dat we een generalistische blik hebben als professionals, maar dat je je expertise moet hebben om op de juiste manier de mensen te kunnen ondersteunen en te kunnen kijken wat we

CONCEPT

doen. Ik wil graag wel aangeven dat het sociale wijkteam wel een vrijwillig kader is. Ik hoor een aantal zaken dat ik denk, laat ik dat al vooral even scherp stellen. Dat wij nu langzaam gaan we eigenlijk af, 2018, op het moment dat we integraal zijn gaan samenwerken met de jeugdprofessionals, wij een grote slag gemaakt hebben in professionalisering. Maar dit is nooit klaar. Dus dat wil ik ook alvast meegeven. Mag ik dan graag de eerste pagina? We zijn ... Binnen het kader van 2021-2023 zie je ook al dat buiten dat veiligheid altijd een belangrijk stuk is, is eigenlijk bij de zes taken die we met elkaar gesteld hebben, is er één taak, en dat is de basisvoorwaarde veiligheid. Tuurlijk werd die altijd, weet je dat die er is, maar hij wordt gelukkig steeds meer benoemd. We zien ook dat er gelukkig steeds meer gemeld wordt, en dat is ook een proces van jaren geweest voor kindermishandeling. En daarom denk ik ook dat juist die ouderenmishandeling nog langer nodig heeft om dat ook te gaan durven melden. Want daar zit echt ook wel een grote zorg, maar we krijgen dat nog niet helemaal boven tafel. Wat je ziet bij die activiteiten voor die basisvoorwaarden van die veiligheid, is dat je het moeten bieden van ondersteuning en regie bij veiligheidsvraagstukken. En juist dat stukje regie werd net ook gezegd, wie neemt dan die regie? Ja, ook wij hebben gezien van, zijn we daar voldoende voor uitgerust en hoe gaan we dat doen? Ja, dat komt steeds meer, en wie neemt dan die proces- of casusregie? Dat hangt ook altijd van de vraag, maar dat betekent ook dat je heel goed me elkaar moet samenwerken. Het uitvoering geven aan de meldcode van huiselijk geweld en kindermishandeling is een stuk wat logisch klinkt, maar hebben we wel voor zorg moeten dragen met elkaar, wat Eline ook al aangaf, in de scholingen. Maar vooral ook het blijven borgen. Het is niet één keer dit doen. Dat betekent dat elke medewerker die in dienst komt, moet eerst de basistraining ook volgen om inderdaad huiselijk geweld te kunnen signaleren. Want het gaat niet eens alleen om de meldingen, het gaat vooral ook als we spreken dat je ook in de gesprekken al ziet hoe mensen binnenkomen, dat je gaat kijken, kunnen we preventief dingen opvangen. Dus dat je veel meer zicht krijgt van, hoe werkt dat nou? Ook een rol die de professionals steeds meer moeten gaan nemen. We voeren als wijkteam ook het uitvoeren van de tijdelijke huisverboden, hebben we een rol bij. Dus niet dat wij hem alleen uitvoeren, wat Veilig Thuis ook net zegt, dat doe je met elkaar. Het signaleren en bespreekbaar maken van huiselijk geweld en kindermishandeling is een stuk wat we steeds meer met elkaar vanuit een taboesfeer halen, maar waar vooral ook iedereen eigenaarschap in moet nemen. We weten dat het gewoon ook onze burgerplicht is om te melden. Maar melden doet ook iets met mensen, en melden doet ook iets met de gezinnen waar het om gaat. Dus daar dus ook met elkaar heel veel over te hebben. Maar ook met de inwoners zelf en met de scholen en ook met ouderen, met alles er omheen, om steeds meer bespreekbaar te maken. Niet alleen om dingen uit te kunnen voeren, maar ook om goed te kunnen blijven signaleren en te gaan aansluiten bij die inwoner. Het optimaliseren van werkprocessen. Ja, ik hoor ook, er wordt veel gezegd over papierwerk. Het is ook heel belangrijk dat de processen worden uitgevoerd, dus niet alleen dat het op schrift staat. Maar we proberen juist steeds meer de processen zo te maken dat ze makkelijker uit te voeren zijn, dus daar kom ik zo meteen voor terug. Dat is de slag van de laatste jaren. Het bevorderen en borgen van de deskundigheid en kwaliteit op het thema van veiligheid. Ja, ook daar hoorde ik daarstraks zaken over, wat mijnheer Van Vlerk ook al zei, hoe is daar dan in gedaan. Die slagen die blijven gemaakt worden door continue die scholingsaanbod, maar ook doordat iedereen zijn registratieverplichtingen heeft, blijf je ook continue up to date. En doordat er ook expertises zijn gemaakt binnen elk wijkteam, zijn daar ook mensen die continue daar de

CONCEPT

scholing en training op moeten hebben. En niet alleen door een cursus te volgen, maar ook door continue casuïstiek, maar ook met de inwoner zelf terug te schakelen, hoe is het gegaan? Professionals in het sociaal wijkteam hanteren de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Bij externe werkprocessen in veiligheidsvraagstukken zoekt het sociale wijkteam samenwerking met partners uit de veiligheidsteken. Het convenant samenwerkingsafspraken staat hier, 2018-2020, dat is 2019-2021. Mag de volgende sheet. Als wij kijken naar de veiligheid voor de wijkteams nul tot honderd, hebben wij binnen het wijkteam zelf ook gezegd, we moeten daar ook de mensen met de expertises bij elkaar zetten om goed te gaan borgen dat die deskundigheid en die kwaliteitsborging op het gebied van de veiligheid voor de sociale wijkteams Dordrecht breed uitgedragen gaat worden. Om juist die expertise heb je nodig om de inwoner goed te kunnen ondersteunen, maar ook goed te kunnen verwijzen of te kunnen, nou ja, te kunnen traceren. Ook dat is een stuk daarvan. Hoe willen we dit bereiken? Dat is door de integrale samenwerking nul tot honderd door middel van interne werkprocessen, de kennisdeling binnen het wijkteam en komen tot de samenwerking met de ketenpartners. Dan mag de volgende sheet, en dat is die integrale klantroute. En die integrale klantroute die is tot stand gekomen omdat inderdaad de grote problemen waren de wachtlijsten. De wachtlijsten vooral bij de jeugdprofessionals, de casussen niet kwijt kunnen, de zorgen om de veiligheid. Dat betekent dat nu de borging in die integrale klantroute zit door die beperkte wachttijd bij de start van de klantroute. Er moet binnen, bij melding van Veilig Thuis, daar kom ik even, dat is een andere route dan normaal de mensen binnenkomen. De gewone vragen die binnenkomen, iedere inwoner die binnenkomt met een vraag moet binnen twee weken in ieder geval al een vraagverhelderingsgesprek gehad hebben. En dat houdt in dat de professional samen met een expertise, en dat komt nu binnen het wijkteam centrum gaat daar een pilot gedraaid worden, dat ook de WMO daarbij aansluit, om te zien of we daar versnellingsslagen in kunnen maken als dat nodig is. Als je kijkt dat we proberen dat er duidelijke informatie ook veel meer gegeven gaat worden, ook aan de inwoner die komt. Om ook verwachtingen … Maar ook dat men weet wat, ja, wat doen we nou en waarom? En wie hebben we daarvoor nodig? En daar hebben we vooral de inwoner voor nodig. En dat is ook vooral nodig dat we duidelijk met elkaar uitleggen wat we van elkaar kunnen verwachten. En dan de aandacht op de match tussen de hulpverleners en de inwoners, dat is ook een ding die we ook zien dat dat heel belangrijk is. Om ook te zien als iets niet gaat, dat je ook toets bij de inwoner, maar ook bij de professional, hoe kunnen we verder komen? We hebben wel gemerkt dat we met een éénduidig werkproces over alle wijkteams, daardoor wel de inwoner veel meer dezelfde behandeling krijgt. Dat scheelde in de tijd, ook afhankelijk van de mensen die er zaten. Je hebt het inloop… Hoe kom je die vier processtappen? Je hebt het inloopspreekuur. Dus mensen kunnen binnenlopen, mensen kunnen … Het kan ook op scholen, dus de vindplekken. En die vindplekken kunnen van alles zijn, maar het kunnen ook instanties zijn die melden. Kunnen huisartsen zijn, kunnen buren zijn, maar altijd wel wetende dat we hier ook wel te maken hebben met de AVG-code. Dus dat zijn wel zaken die we ook met de mensen bespreken. Die vraagverheldering die we doen, is puur om te zien wat is die vraag van de inwoner? Wat we eerst deden, is dat we vooral keken wat is de vraag achter de vraag? Maar dan vaak is de inwoner die dan afhaakt, omdat hij komt voor een vraag binnen, en daar kan een vraag achterliggen die heel belangrijk is omdat dat de oorzaak is, maar dan is de inwoner nog niet zover dat hij daar aan toe is. En dat heeft wel een stukje, vaak kan daar kindermishandeling of ouderenmishandeling of dat soort vraagstukken achter liggen. Dat

CONCEPT

is dan die vraag achter de vraag. En dat heeft … Die haal je niet altijd gelijk boven water, maar dat kan wel vaak met de vraagverheldering kunnen. Dan ondersteuning en over regie. Afhankelijk van wat de vraag is en wat we kunnen doen, gaat de professional met de inwoner aan de slag, of er wordt gekeken wat de inwoner nodig heeft, als het wijkteam dat zelf niet kan, welke partners daarvoor helpend zijn. En als een proces afgesloten kan worden, wordt die afgesloten. Of omdat de vraag opgelost is en de inwoner weer verder kan, of doordat er een andere partij de zaak overneemt, afhankelijk van wat het is. Ik spreek nu niet even alleen over veiligheid, het is even over de hele integrale klantroute. Omdat de veiligheidsvraagstukken, die zijn niet altijd per se gelijk op tafel, die kunnen ook wat later komen. Mag de volgende sheet. Dit is een beetje het proces van de IK. Ik snap dat iedereen al een beetje misschien genoeg plaatjes gezien heeft. Maar het gaat er vooral om dat als we binnen komen lopen, kan dat ook zijn dat een samenwerkingspartner een vraag heeft, maar wel altijd dat de inwoner weet dat die gemeld wordt, of dat de inwoner zelf kan komen. Op dat moment, als dit proces gelopen is, dan wordt er dus gekeken, is er ondersteuning en-of regie nodig. Nou, wat ik daarnet daarvoor zei. Dan mag die door. Wat we ook aangeven en wat ik net mee startte, is dat we zien dat we steeds meer expertrollen en deskundigheidsbevordering binnen het sociaal wijkteam nodig hebben om de juiste rollen te doen. En nu gerelateerd op het stukje veiligheid hebben we experts huiselijk geweld en huisverboden, en sociale professionals, ouder-kindcoaches en jeugdprofessionals. Die heeft kennis van de meldcode, kan omgaan met onveilige situatie, kan hierin handelen en reflecteren. Ook wat er aangegeven werd van, het was vaak voor sommige professionals in het begin heel spannend om een veiligheidsplan te maken, omdat er toen nog de visie was dat iedereen alles moest kunnen. Kijken we nu veel meer, waar ligt de kracht van een ieder, en hoe kunnen we zorgen dat we de passende mensen op de inwoners krijgen met vragen. Naast de basistraining heeft de expert … Iedere medewerker die komt in het wijkteam gaat een basistraining volgen. Niet alleen op de meldcode, maar ook op het spiraal van huiselijk geweld. Dus dat is ook om te kunnen ontdekken van, zou hier sprake kunnen zijn van huiselijk geweld? Daarnaast zijn de expertmensen, de mensen die al werkervaring hebben en de vervolgtraining gedaan hebben, maar ook bekend zijn om verschillende dingen uit te voeren. Casuïstiek met elkaar en evaluatiemomenten, wat is daar belangrijk aan? Is dat ook binnen de wijkteams en bij de sociaal professionals en de jeugdprofessionals integrale casuïstiek. Dus met elkaar de casussen te bespreken om het zo passend mogelijk te maken. Dat kan met professionals bij elkaar, kan met samenwerkingspartners, maar het kan ook met de inwoner zelf zijn. En de evaluatiemomenten sowieso. Graag de volgende sheet. Veilig opgroeien is teamwork. Dat is het stukje waar juist die samenwerking gekomen is. Waar we ook zeggen, de beschermingstafel, we willen juist proberen dat je zoveel mogelijk voorkomt om bij die beschermingstafel aan te komen. En dat daarom ook de samenwerking is gedaan met verschillende partijen om dichter bij elkaar met de vraagstukken te komen. En niet alleen die casussen die op rood staan, want dan zijn we eigenlijk al te laat. Maar de casussen waar je juist nog stappen kan nemen en waar je kan voorkomen en waar je veel meer de samenwerking met elkaar moet zoeken. De beschermingstafel an sich, er staat hier ook, is komen te vervallen, doordat we al dichter naar elkaar zijn. Maar dat heeft Eline daarnet ook al een beetje uitgelegd. Verder zijn vaste collega’s binnen de … Dus contactpersonen met elkaar, dus vanuit Veilig Thuis, vanuit alle zaken, om goed met elkaar te kunnen schakelen, zodat juist die opstapeling van casussen zo min mogelijk tot niet is. Mag de volgende sheet. Dat is afsluiting. En waarom ik het een beetje kort houd,

omdat ik weet dat er een hoop vragen zijn, dus daar bereid ik me alvast op voor. Dus in deze wilde ik zeggen, is het misschien het makkelijkste dat men met de vragen komt.

De voorzitter: de heer Burakçin had aangegeven dat hij een vraag had. Alleen volgens mij is dat al over. Klopt dat?

De heer Burakçin: Nou, nee hoor. Aan het begin zei mevrouw … Ze had het weer over de casusregie, het nemen van die casusregie, en dat komt iedere keer weer terug. En ja, je hoort steeds meer dat dat gewoon op één of andere manier niet van de grond komt. Dat één gezin, één plan, één regisseur principe. Wat moet er nou echt gebeuren volgens u om dat wel van de grond te krijgen? Want iedere keer komt het weer terug. Heeft u daar een beeld bij hoe we daar een structurele oplossing voor kunnen vinden? En de tweede vraag is bijvoorbeeld ook, er wordt voortdurend geacht dat het wijkteam meer preventief te werk moet gaan. Maar kennelijk toch niet lukt om preventief te werken, omdat je wijkteam zeg maar te maken heeft met zwaardere zaken. En wat is bijvoorbeeld daarvoor nodig, wat heeft het wijkteam daarvoor nodig om bijvoorbeeld dat wel voor elkaar te krijgen? Kunt u daar misschien een uitleg voor geven? Klopt het dat ik niks hoor?

Mevrouw Scheening: Dat klopt zeker, ik had mijn microfoon uit staan, excuus. U heeft … Dit punt is juist het punt waar wij ook elkaar op aanspreken. En wat we nu doen op het moment dat er weinig partijen bij zijn, dan is het niet zo moeilijk om aan te wijzen wie de regie heeft. Want dan hoef je ook bijna niet zo'n regie te hebben. Het lastige is gewoon dat we nu nog met heel veel samenwerkingspartners zitten waar we allemaal met onze eigen systemen, onze eigen lijstjes en eigen dingen zitten van, ja, maar deze vraag is dan niet meer voor ons. Nou, dat zijn we gelukkig nu zo ver dat het is, als je casusregie hebt, dan heb je die en dan wordt je daarop aangesproken. Maar die heeft dan ook dat hij de andere partijen erop aan kan spreken. Kant-en-klaar is het niet, maar we zijn gelukkig nu wel daar al veel verder mee. Dat er gelijk vanaf het eerst moment wordt afgesproken, wie neemt hier het touw in, en die naam wordt er aangehangen en die weet wat die daarin moet doen. Maar ook daar blijf je altijd met elkaar van, ja, maar waarom moet ik hem? Nou, dat is op het moment dat jij het meeste in slag bent met de vraag, ben jij degene die de casusregie heeft. En over het procesregie, dat is weer een ander verhaal. En wat wij daarvoor nodig hebben, is elkaar continu te wijzen dat we elkaar verantwoording nemen. En op uw andere vraag. Was dit voldoende antwoord op uw vraag?

De heer Burakçin: Nou, toch nog eventjes terug, zeg maar. Zou het bijvoorbeeld u helpen om bijvoorbeeld te zeggen van joh, vanaf nu bijvoorbeeld is het sociaal wijkteam de aangesproken organisatie die altijd de regie neemt. Of is dat heel makkelijk gezegd?

Mevrouw Scheening: Het is ik denk heel makkelijk gezegd. Omdat je … We zeggen juist ook van, wat is regie hè? Is regie alleen dat je het proces leidt? Dus dan heb je als procesleider een taak. Het is inderdaad in ons kader van 2021-2023 zijn deze twee motto's juist om de rede die ik ook geef, waar wij heel hard mee moeten gaan werken om juist te gaan zien, hoe gaan we die regie nou het beste neerzetten? Of die dan per se altijd alleen bij een wijkteam moet liggen, is ook echt afhankelijk welke partijen er zijn. Ik denk dat deze zoektocht we met elkaar moeten gaan maken. Maar het allerbelangrijkste is dat er duidelijkheid is wie de regie neemt. En wat dan de verwachtingen van elkaar

CONCEPT

daarin zijn. Die moeten we vanaf … Niet mee wachten om een proces in te maken. Nee, dat moeten we vanaf nu, en eigenlijk zijn we daar gelukkig al mee begonnen, al gaan doen, om nu verder te gaan ontwikkelen. Moet dat altijd één partij zijn, of gaan we daar kijken dat we richtlijnen stellen welke partij het dan zou moeten doen.

De heer Burakçin: Ja, oké. Ja.

Mevrouw Scheening: Dus dit is wel een opdracht van ons die wij nu meegekregen hebben voor deze periode. Dat is volkomen terecht, en juist hierom.

De heer Burakçin: Ja, wij gaan het zien.

Mevrouw Scheening: We volgen het met elkaar. En u had nog een tweede vraag?

De heer Burakçin: Ja, dat klopt, over dat preventief werken.

Mevrouw Scheening: Ja. Het preventief werken ben ik juist wel blij dat we daar wel mee de ouder-kindcoaches op scholen. Dan hebben we het over preventief natuurlijk voor de kinderen. Wij hebben de seniorenexpertise die veel dichter bij de ouderen zitten, die dus ook aansluiten bij buurtwerk, bij andere dingen die er zijn, om juist veel meer die aansluiten preventief te vinden. Samenwerking met de JGZ op jeugd, dus jeugdgezondheidszorg, wordt veel meer gevonden. Voorscholen, daarnaast ook met in buurtinitiatieven. Om steeds meer aan te sluiten, juist te laten zien dat het goed is om met elkaar te durven zeggen als je je zorgen maakt over iets en hoe dat werkt. Dus dat zien we wel dat die preventie wel steeds meer komt. Maar u heeft wel gelijk dat in het begin alleen maar de probleemcasussen er waren. En wij hopen dat we door in te zetten met elkaar ook op die preventie en die samenwerking, ook juist met Veilig Thuis en alle andere partijen, die preventie veel meer naar voeren te halen.

De heer Burakçin: Ja, helder. En bent u zeg maar voldoende toegerust ook met personeel om bijvoorbeeld voldoende preventief te kunnen werken?

Mevrouw Scheening: Wat is voldoende toegerust. Het is afhankelijk van vraag en aanbod, dat heb je natuurlijk altijd. En ook als er een casus heel intens is, ja, dan kan je daar heel lang mee bezig zijn. We hebben nu met elkaar hebben we natuurlijk ook de opdracht dat je gewoon zorgt dat sowieso iedereen zo goed mogelijk goed geholpen wordt. En wat je daarmee moet doen. Ja, heb je de tools? Ja, wij hebben … Als wij er niet uitkomen, moeten we dat aangeven. Maar we moeten ook bij onszelf te rade gaan hoe dingen komen. Dus het is een proces van kijken, wat kunnen we zelf beter doen, en een proces met elkaar te kijken, wanneer hebben we wat nodig. Maar we zien wel met de inzet die we nu gekregen hebben om deze integrale klantroute te doen door mensen eerder te kunnen helpen, ik klop het echt even af, dat we momenteel geen wachtlijsten hebben. En dat is echt, nou, een unicum. Het kan heus duren dat het 2 tot 4 weken het is. Maar echt grote … De wachtlijsten zoals ze er waren, zijn er gelukkig niet meer.

De heer Burakçin: Ja, oké. Nou prima, dank je.

Mevrouw Scheening: Maar klaar is het nooit.

CONCEPT

De heer Burakçin: Nee.

De voorzitter: De heer Van Verk had ook een vraag.

De heer Van Verk: Dank, voorzitter. Ik heb het verhaal zitten aanhoren. En ook hierbij hoor ik weer een verhaal over processen en protocollen en expertise en noem maar op. Dat leidt bij mij wel tot een paar gewoon hele praktische zaken. Er komen samengestelde teams vanuit de jeugdteams en vanuit het sociaal wijkteam, die vormen nu één sociaal wijkteam in Dordrecht.

Mevrouw Scheening: Ja.

De heer Van Verk: En u geeft ook aan in uw verhaal van, ja, en het is maar net afhankelijk, en ik zeg het nu even …

Mevrouw Scheening: Zwart-wit. Dat mag hoor.

De heer Van Verk: Net wie het kortste houtje trekt, die krijgt de regie toegewezen. Dat is natuurlijk niet zo, daar is een afweging gaat daaraan vooraf. Maar wat ik wel interessant vind is dat, mensen in de jeugdteams die hebben een SJK, of een …

Mevrouw Scheening: SKJ. SKJ-registratie.

De heer Van Verk: SKJ-registratie. Dat betekent dus dat als je met een jeugdvraag komt, een kindervraag komt, dat je dan al automatisch weer terecht komt bij je jeugd …

Mevrouw Scheening: Nou, ik wil … Daar wil ik toch even op … Maar ik daar op in gaan? Of wilde je eerst je vraag afmaken? Sorry.

De heer Van Verk: Nee, gaat u er maar gelijk op in.

Mevrouw Scheening: SKJ-registratie is niet alleen binnen de jeugdteams. Alle ouder-kindcoaches zijn SKJ geregistreerd. Het grotendeels van de pedagogen zijn SKJ geregistreerd. En de SKJ registratie zit niet alleen op het feit dat je dan alleen jeugdvragen kan beantwoorden, want dat kan ook met Registerplein en met je BIG-registratie. Ik weet niet of je dat bedoelt? Maar het zit niet in een registratie om dit te kunnen doen?

De heer Van Verk: Nee, maar waar mijn vraag eigenlijk zich op gaat richten, is dat … En dat signaal kregen we overigens vanuit enkele teams, dat er ook mensen zonder die registratie jeugdhulpverlening zouden kunnen gaan geven, of jeugdzorg. En andersom, dat mensen met die registratie ingezet zouden kunnen worden op niet-jeugdzorgzaken.

Mevrouw Scheening: Ja, wat zijn jeugdzorgzaken hè. Dat vind ik wel een groot verschil. Als het om ondersteuningstrajecten zijn, dat het opvoedingsvragen zijn, waarvan nog gewoon het in het preventieve kader is, wordt dat, laat ik even zeggen, door de pedagogen of door de ouder-kindcoaches gedaan. Op het moment dat er een heel ander proces aan is, dan wordt er of samengewerkt hè, afhankelijk van de vraag. Het kan ook zijn dat de jeugdprofessional en de sociaal professional samen de vraag oppakken als

CONCEPT

dat ook voor de ouder vaak helpend is, afhankelijk van wat er moet gebeuren. Daarnaast zien we gelukkig ook dat de jeugdprofessional ook steeds meer, ik noem het even, mee naar voren kan bewegen om ook zelf al zaken op te pakken met kinderen. Dus die swung die is er, maar dat hangt niet helemaal af van de registratie. De registratie is echt belangrijk als er inderdaad met de jeugdwet zaken gedaan moeten worden. En dan moet een SKJ-registratie aan de slag, en dat gebeurt.

De heer Van Verk: Oké, dat vind ik in ieder geval geruststellend om te horen. Tweede vraag die ik heb, waarbij ik voordat ik die vraag stel, overigens wel wil vaststellen dat je verhaal, als ik dat vergelijk met een aantal jaren geleden, er een hele hoop stappen in de goede richting zijn gemaakt zo. Tenminste, de richting die wij altijd bepleit hebben, zoals mensen gaan inzetten op hun expertise en afstappen van dat generalisme. Een generalistische blik vind ik ook wat anders, dat is gewoon dat je een brede kijk hebt op de wereld en op de mensheid. Maar dat je daar wordt ingezet waar je sterke kanten liggen, dat vind ik alleen maar positief. Wat ik nog wel even, en daar schrok ik eigenlijk wel van, is dat je stelde van, ja, de komende jaren hebben we de opdracht gekregen om de zoektocht uit te voeren naar de regie.

Mevrouw Scheening: Ja, dat is een ongelukkige woordkeuze van mij.

De heer Van Verk: Oké.

Mevrouw Scheening: Dus laten we gelukkig zeggen dat de woordkeuze daar ongelukkig in is. Nee, niet de zoektocht. We vinden altijd een zoektocht om het goed te doen, en dat is meer waar mijn zoektocht in zat. En dat is het goed doen, en wat is goed? En daar moet je met elkaar continue op door blijven gaan. Wat ik nog wel even wil zeggen, als terug mag komen even op je eerste stukje. Juist dat mensen vanuit het wijkteam geneigd waren om zaken op te pakken die ze misschien al beter bij de collega hadden neer kunnen leggen, dat is juist de rede waarom dat we veel meer met elkaar zijn gaan kijken voor die samenwerking te doen. Dus dat klopt dat dat beeld zeker die zorg geweest is.

De heer Van Verk: Ja. Heb ik daar nog wel in dat kader en dat verlengde een vraag. Ik heb hem net opgeschreven bij het verhaal van Ben. Die schetst ook een beeld waarin heel veel partners met elkaar samen moeten werken. Veel samenwerken betekent ook veel overleg, betekent weglekken van tijd waarbij de handen, zoals ze in de zorg zeggen, niet aan het bed kan staan.

Mevrouw Scheening: Ja.

De heer Van Verk: Zijn die dingen nog wel in verhouding met elkaar? Of gaat dat toch een bepaalde kant op dat je zegt van, ja, als we zo door gaan zitten we meer te vergaderen dan te werken. Vergaderen om te werken hoor.

Mevrouw Scheening: Tuurlijk. Ik wilde zeggen, je hebt overleg nodig om het goed te kunnen doen. Maar dit blijft altijd, als je ziet wat er ook verwacht wordt van professionals, ook om overal bij aan te haken, overal in mee te moeten doen, overal om te doen. Hebben wij wel gezegd, het belangrijkste is dat die inwoner geholpen wordt, dan dat we overal in mee moeten gaan. Dus ja, ook wij moeten daar kritischer in worden om te zorgen, en dat worden we al steeds meer. Maar er liggen ook veel wet- en

CONCEPT

regelgeving waar we aan moeten voldoen. Dus ja, de valkuil is dat overleg om te overleggen soms dreigend is. En daar proberen we zoveel mogelijk voor te bewaken, maar daar zullen we nog ook met elkaar slagen in moeten maken. Want er wordt ook een hoop verwacht van alle professionals hè. Ze moeten overal bij aansluiten, ze moeten alles kunnen, ze moeten alles doen. Terwijl we ook verwachten dat ze tegelijkertijd iedereen goed helpen. Dus daar hebben wij met zijn allen nog iets in te doen.

De heer Van Verk: Oké. Nou, ik stop even en geef het woord aan mijn collega's.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof had nog een vraag.

Mevrouw Nijhof: Ik heb meerdere vragen. Wat ik geen enkele spreker heb horen zeggen, en daar schrik ik eigenlijk heel erg van. We hebben het vanavond specifiek over kindermishandeling en huiselijk geweld en ouderenmishandeling, over dat protocol hebben wij het. Waar is de positie van de ouders en de kinderen? Want volgens mij is het namelijk zo dat het oorspronkelijk uiteindelijk de bedoeling is dat ouders de regie hebben. En dat moet sowieso het doel zijn, denk ik. Maar ik hoor in het hele verhaal nergens die ouder en dat kind terugkomen. En daarnaast is het zo, ik hoor u zeggen dat jullie heel erg bezig zijn … U zegt, wij zijn vrijwillig kader. Maar vervolgens wordt er op dit moment toegewerkt naar een situatie waarin in dat vrijwillige kader al alle partijen ingevlogen worden die eigenlijk bij het gedwongen kader horen. Daar bedoel ik mee de tafel van de kinderbescherming. Ja, goed. Ik wil … Kunt u mij zeggen, hebben ouders daar een keuze in? Want dat … Ja. Ja?

Mevrouw Scheening: Een keu… Op het moment dat er een melding is, een huisverbod, en er zouden kinderen bij betrokken zijn, dan is het altijd nog steeds het vrijwillig kader. Dus als mensen niet meewerken. Ik weet niet of je dat bedoelt.

Mevrouw Nijhof: Nou ja, wat ik bedoel is, kijk, de mijnheer hiervoor die legde uit dat er, en dat heb ik even uitgerekend, ongeveer 165 meldingen aan kindermishandeling bij het wijkteam terecht komen in Dordrecht.

Mevrouw Scheening: Ja, klopt.

Mevrouw Nijhof: Die moeten dus behandeld worden. Die moeten ook nog onderzocht worden om te kijken, nou ja, laten we zeggen, hoe veilig of hoe onveilig het is, zeg ik maar even. En of deze mensen hulp nodig hebben.

Mevrouw Scheening: ja.

Mevrouw Nijhof: Want u heeft in het heel algemeen uitgelegd, die klantroute. Maar ik ga er even vanuit, dat als het gaat om meldingen, zorgmeldingen, dat die prioriteit hebben.

Mevrouw Scheening: Ja, die worden … Daar wordt op af gegaan, ook.

Mevrouw Nijhof: Oké, goed. Nou hoor ik u ook zeggen dat er eigenlijk al heel snel, eigenlijk om erger te voorkomen, ook de jeugdbescherming en de raad zeg maar aan tafel komen te zitten. Hebben …

CONCEPT

Mevrouw Scheening: Nee. Mag ik die nuanceren? De nuance zit dat daar nog niet per se … Dat zit nog echt in een heel prematuur stadium, en dat zijn dan nog niet per se dat daar namen of dingen … Dat is puur de kennisdeling met elkaar om te zorgen dat je casussen bespreekt anoniem, die je juist gaat gebruiken om te voorkomen dat je in erge situaties komt. Het is meer kennisdeling van elkaar, het is echt nog in een prematuur stadium hoe je hem zet. Dus dat wil ik wel even nuanceren, want anders dan lijkt het net van dat iedere casus besproken gaat worden al op deze zwaar heftigheid. Nee, dat is niet de bedoeling van dat stukje. Het is echt … En daar wil ik nog wel … Wij zijn ook … En het is echt een inzet van procesbegeleiding voor veilig opgroeien is teamwerk. Dat is misschien wel interessant om daar een keer de informatie van te krijgen, dat je ook ziet wat daar de bedoeling van is. Dus dat is nu niet zo dat dat per se dan al die gezinnen daar al op besproken worden.

Mevrouw Nijhof: Nee, maar wat ik wel hoor is, en dan kom ik eigenlijk terug op het eerdere wat ik gezegd heb, is dat u steeds spreekt, allemaal overigens, allemaal over de ketenpartners en de samenwerking en de expertise en de deskundigheid. Maar waar is de positie van ouders en kinderen in deze? Want dat …

Mevrouw Scheening: Ja. Ja, helemaal terecht dat je dat ook zegt hè.

Mevrouw Nijhof: Ja, ja.

Mevrouw Scheening: Dus op het moment, en dan spreek ik even puur voor eventjes zoals wij nu werken, als mensen binnenkomen en in de vraagverheldering wordt er wel gekeken wat… Als je het puur op veiligheid zetten, want mensen komen ook wel zelf met zorgen over veiligheid. Gelukkig. Dat is een proces wat we eigenlijk het laatste anderhalf jaar steeds meer zien, en dan is het gesprek juist wat mensen nodig hebben, wat ze zelf weinig, of dat ze juist vragen: wil je met de kinderen met ons een gesprek meedoen? Dus wij toetsen ook wel veel meer terug ook op dat moment: wat heb jij nodig? En uit de evaluaties van de laatste jaren hebben we steeds meer gezien dat we ook bij mensen kijken: oké, maak je jezelf zorgen? Wij hebben bijvoorbeeld, er is een melding, dan leg je uit wat die melding is, en mij gaat ook vooral vragen: wat hebben zij er zelf… Hoe staan zij er zelf in, en hoe kijken zij er zelf naar? En dan probeer je zo op die manier te zoeken: hoe kan je nu die dingen in balans krijgen? Want vaak is een ander die zich zorgen maakt, terwijl degene die erin zit er anders nog naar kijkt. Snap je wat ik bedoel?

Mevrouw Nijhof: Ik snap wat je bedoelt. Ja.

Mevrouw Scheening: Dan proberen we te toetsen: wat heeft die ouder of dat kind nodig om een ouder eigenaar te worden van een probleem wat er is, maar wel aan te sluiten: hoe bereik ik eerst die ouder?

Mevrouw Nijhof: Ja, nou goed. Nu is er natuurlijk in Nederland… Er zijn heftige discussie over hoe het allemaal in de jeugdzorg verloopt, en over dit stukje is ook een extra discussie. En die discussie gaat ook heel erg over de angst die mensen hebben voor het gedwongen kader en voor de jeugdbescherming en voor Veilig Thuis. Want, nou ja, goed. U zegt: mensen komen zelf naar u toe. Maar waar wij het, volgens mij, vanavond vooral over zouden hebben is hoe de routing loopt vanuit Veilig Thuis. Mijnheer Van Verk heeft

CONCEPT

bijvoorbeeld al een aantal dingen gezegd over die wachtlijsten die er waren. Die waren ook, laten we zeggen, gecreëerd omdat of geen bemensing was in het sociaal wijkteam om het op te pakken, of omdat er handelingsverlegenheid was in het wijkteam. Nou, u zegt nu: dat zijn we aan het oplossen. Maar goed. Hoe ga je nu daarmee om met die angst die er is? Want in dat geval komen mensen natuurlijk niet zelf naar je toe. Zij hebben een brief van Veilig Thuis gekregen dat er een melding is, en in die brief staat, volgens mij, dat u contact met hen gaat opnemen, en dat er verder over gesproken wordt.

Mevrouw Scheening: En dit is echt het contact blijven houden met mensen, want soms kan het zijn dat je diegene probeert te bereiken en ze dan de telefoon niet meer opnemen, de deur niet meer opendoen. En als je ze dan op het moment ze wel bereikt, en het gesprek aangaat: wat maakt nou… Waar ben je bang voor? Dan is het eerste wat ze zeggen inderdaad, afhankelijk van het soort gezin, want daar zit ook wel: ja, maar jullie zijn er om mijn kinderen weg te halen. Het is echt van waarover de melding vandaan komt. Als de melding van school of van iets komt, dan is het: ja, jullie willen alleen maar mijn kind te halen. Dat is de angst die er ligt. Dus vaak heb je daar tijd nodig. En of dat je nu die intentie niet hebt, heel veel mensen hebben die angst. Dat klopt. Dat is ook vertrouwen winnen, maar aan de andere kant heb je soms die tijd niet, omdat je ook de veiligheid van het kind bedoelt. Niet de tijd dat de professional niet heeft, maar omdat je dan moet handelen. Nou, en daar zitten gewoon twee grote verschillen dat ik probeer te zeggen je probeert juist in die preventie dat je aanhaakt bij die mensen om ze vertrouwen te geven dat hetgeen dat zij doormaken dat het goed is als het je zou lukken om het daarover te hebben, en om vertrouwen te krijgen om jouw problemen op tafel te leggen. Maar dat blijft echt een ding die, nou ja, als we daar de oplossing met elkaar voor zouden hebben, dan ben ik de eerste die daar graag aan mee zou willen doen. Maar het is echt het gesprek blijven aangaan, en de wijze van gesprekvoering. Daar hebben we heel veel in te doen gehad.

Mevrouw Nijhof: Maar het punt is wel, denk ik, dat in het geval van laten we zeggen, toch weer terugkerende acute onveiligheid, die ook kan ontstaan als een gezin onder jullie monitoring loopt, wat doe je dan? Hebben jullie dan ook de bevoegdheid om op te schalen naar de Jeugdbeschermingstafel? Hoe loopt dat proces? Moet daar onderzoek gedaan worden bij de raad, of hoe …?

Mevrouw Scheening: Ja, de jeugdprofessional op het moment dat dat er sprake is, dan wordt er natuurlijk altijd ook met de ouders eerst besproken dat ze dit aan doen. Dat is logisch. Dat zou toch gek zijn als dat niet het gevaar van het kind in het belang is. Dan meld je het de ouder: wij gaan het… Je meldt altijd dat je naar de beschermertafel gaat. Alleen de ene keer kan je zeggen: het lijkt ons verstandig om naar de beschermingstafel te gaan als ouders zelf, afhankelijk van of het kind in gedrang is, of dat het ook weleens helpend kan zijn om met de beschermingstafel die stap te nemen. Dat wordt zeker gedaan. En die lijnen zijn juist, en als het nodig is. En eerst was dat vooral dat dat veel sneller ging, omdat de zaken veel ingewikkelder al binnenkwamen. En nu zie je dat het alleen nodig is als het ook echt moet. En dan maken… Zijn die lijnen snel gemaakt.

Mevrouw Nijhof: Zijn er cijfers van hoeveel gezinnen er uiteindelijk naar de beschermtafel komen?

CONCEPT

Mevrouw Scheening: Ja.

Mevrouw Nijhof: Want dat zag ik net niet.

Mevrouw Scheening: Nee, ik ga je heel eerlijk zeggen, en dat zal ik ook nog later bespreken. Ik had een beetje een beeld gekregen dat het de bedoeling was dat ik iets vertelde over het wijkteam en over de veiligheid, en dat soort dingen erbij. Ik snap nu een beetje dat het een iets heel ander kader is, dus waarvoor mijn excuus. Als er op cijfers gerekend was, dat heb ik even niet gedaan. Dus dat zijn dingen die kunnen wij eventueel kijken wat je daarvoor nodig hebt om dat aan te leveren.

Mevrouw Nijhof: Oké, ja. Verder wou ik nog een opmerking maken over de SKJ-registratie, want volgens mij zegt de wetgever - dat is expliciet vastgelegd - dat iedereen die met kinderen werkt een SKJ-registratie moet hebben, en zeker degene in een jeugd- en in een wijkteam.

Mevrouw Scheening: Ja, dat klopt. Ik wou u wel zeggen, ik heb zelf altijd met kinderen gewerkt, en de BIG-registratie, afhankelijk van wat je met kinderen… Als jeugdverpleegkundige heb je je BIG-registratie, maar ook daar zit een wettelijk kader in, dus het is echt wel afhankelijk dat niet iedereen die met een kind werkt SKJ geregistreerd is.

Mevrouw Nijhof: Nee, dat weet ik. Maar het is wel zo dat op het moment dat er een probleem ontstaat, zeg maar, en diegene is niet SKJ geregistreerd dat er een ander is die daar, of de instelling zelf, voor de tuchtrechter moet komen.

Mevrouw Scheening: Klopt. Nee hoor, dat klopt.

Mevrouw Nijhof: En dat wil ik toch even zeggen, ook wel herhalen wat mijnheer Van Verk zei… Want mij zijn cijfers… Ik heb cijfers gezien van hoeveel mensen er in het sociale team, en ook in de sociale basis, want dat is natuurlijk ook ons nieuwe wijkteam, deels, de sociale basis. Daar zijn toch net een nipte meerderheid, volgens mij, SKJ geregistreerd, en dat vind ik best wel zorgelijk, eerlijk gezegd.

Mevrouw Scheening: Ik snap je vraag, en ik ga het ook meenemen. Wat ik wel even wil zeggen is als het kindzaken zijn, wat dit is, dan is degene met de SKJ-registratie in de lead. Alleen, …

Mevrouw Nijhof: Ja, die is verantwoordelijk.

Mevrouw Scheening: Alleen het aantal kindvragen en het aantal volwassenvragen, want dat… Ik snap dat veiligheid voor kinderen, maar ook echt volwassenen, moet je ook je registratie wel hebben. En dan is een SKJ-registratie niet geldig, dus je moet wel de balans hebben dat je de juiste registraties overal kan inzetten. Dus ik snap jouw stuk, maar op de SKJ-registratie lopen de mensen die daar moeten lopen. Dus als een pedagoog… Die was inderdaad toen hij bij Jong JGZ gezet had, had hij geen SKJ-registratie. Die zijn nu overgaan naar de SKJ.

CONCEPT

Mevrouw Nijhof: Kijk, mensen die veiligheid moeten wegen…

Mevrouw Scheening: Ja, maar dat doet de jeugdprofessional. Dat doet de jeugdprofessional.

Mevrouw Nijhof: Ja, dat zijn altijd…

Mevrouw Scheening: En die zijn allemaal SKJ-geregistreerd.

Mevrouw Nijhof: Nou ja, goed. Wat ik toch weer wil zeggen is dat ik wel ontzettend schrik van de hoeveelheden mensen die hierin betrokken zijn. Dat is eigenlijk iets wat wij wel al in de Dordtse Raad vanaf 2014 constant maar bespreken, zeg maar, maar ook…

Mevrouw Scheening: Hoe bedoel je? Kan je mij dat uitleggen wat je bedoelt?

Mevrouw Nijhof: Nou Ja, dat is wat mijnheer Burakçin zegt: zo min mogelijk… Eigenlijk wil je zo min mogelijk professionals betrekken bij een gezin. En het is uiteindelijk de bedoeling dat mensen zelf de regie over hun eigen stukje kunnen voeren. En wat ik nu ontzettend hoor is dat… Er is een heel cordon met mensen die er omheen staan. Althans, zo klinkt het…

Mevrouw Scheening: Ja, dat wou ik net zeggen, want dat is juist een heel eind verminderd. Dat was in het begin nog veel meer dan het nu is, omdat er nu echt gekeken wordt: wie is er nog nodig in het gezin? Het gebeurt nog veel te veel, maar het is wel gelukkig al verminderd.

Mevrouw Nijhof: Ja, nou goed. Nu staan er heel veel mensen omheen ook. Kijk, we hadden vroeger natuurlijk de discussie: er zitten soms 10 mensen in een gezin. Nou ja, goed, dat is misschien enigszins verminderd, maar nu zie je dus de toename als het gaat over de veiligheidsvraagstukken dat steeds meer partners zich laten zich opstellen rondom een gezin.

Mevrouw Scheening: Ja, of vinden er ook wat van.

Mevrouw Nijhof: Ja, daar vind ik ook wel wat van. Maar goed, ik…

Mevrouw Scheening: Dat is ook wel iets waar met elkaar heel goed naar moeten gaan kijken, want dit is wel een signalering die we met elkaar ook doen, hé?

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou ja, goed, en u moet ook begrijpen dat wij natuurlijk vanuit de raad moeten wij heel erg kijken. U weet de budgetten die overal overstegen worden, dat dit stukje natuurlijk, het heel veel inzetten van professionals, ook om een gezin, dat dat ook geld kost, dus.

Mevrouw Scheening: En dat is ook het stukje waar wij met andere zorgen natuurlijk bezig zijn om veel meer te kijken naar het stukje maatwerk, maar ook: wat kan er zelf, wat kan

CONCEPT

er in het netwerk, wat kan er op een andere wijze? Dat gaat echt ook weer steeds meer gebeuren.

Mevrouw Nijhof: Ja, nou ja, goed. Ik zou er ook voor kiezen om… Kijk, als het zo is dat er, laten we zeggen, dat de SKJ-registratie geldt, dan zou ik er ook voor kiezen. Een Wmo-er heeft waarschijnlijk geen SKJ-registratie nodig, hé? Nee, maar op het moment dat er een gezinsprobleem is zou je dus heel makkelijk gewoon één iemand in kunnen zetten met een SKJ-registratie die zowel de Wmo-zaken doet en de regelzaken als de jeugdzaken, zou ik maar zeggen.

Mevrouw Scheening: Dat is nu natuurlijk het stuk wat met de regie met de Wmo en met ENVER momenteel bekeken wordt, hé? Dus ik heb daar vanmiddag ook met hen over gehad. Zij sluiten ook al bij twee gesprekken nu aan bij ons al bij een vraagverheldering om deze toets te doen. En die doen we ook gewoon met de Wmo, maar dan op de volwassenstuk, en we gaan met deze slagen maken. Dus ik herken jouw stukje.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik ben zelf… Ja, goed. Ik zal het maar zeggen…

Mevrouw Scheening: Ik ken jouw achtergrond.

Mevrouw Nijhof: Ja, je kent mijn achtergrond, ja. Ik ben zelf SKJ geregistreerd.

Mevrouw Scheening: Ja daarom. Ik snap je vragen.

Mevrouw Nijhof: Dus het is mijn dagelijks werk. Dus ik…

Mevrouw Scheening: Ik snap het. Ik weet het. Dat is juist goed, dus je observatie is ook heel goed. Als we het maar gewoon open met elkaar blijven bespreken, maar ook om te zien wat loopt er een wat loopt er niet. En natuurlijk zullen er nog steeds dingen niet lopen, maar we hebben gelukkig wel heel veel slagen gemaakt.

Mevrouw Nijhof: Oké. Nou, dit waren mijn vragen even.

Mevrouw Scheening: Dank je wel.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Een laatste vraag… O, er komt er nog eentje bij. De heer Van Dam Timmers had een vraag.

De heer Van Dam Timmers: Dank u wel, voorzitter. Ook dank voor het verhaal en ook eigenlijk de heldere antwoorden die er steeds gegeven worden ook als ons dingen onduidelijk zijn. Ik denk dat dat heel belangrijk is en fijn dat we op deze manier kunnen praten. Ik zal proberen het kort te houden, ook gezien de tijd. Ik had een paar vragen. Ik steun heel erg de vraag die ging over regie, en dat is ook wat ik zelf vanuit mijn eigen achtergrond tegenkom, en ook aan de mensen, bijvoorbeeld mijn vrouw die ik daar veel over spreek, dat die regie inderdaad lastig is, omdat soms zoveel mensen betrokken zijn,

CONCEPT

en dat uiteindelijk als iedereen betrokken is, niemand betrokken is. Goed dat daar aandacht voor is, en nou ja, dat dat als kernpunt gezien wordt.

Mevrouw Scheening: Het staat echt bovenaan de lijst.

De heer Van Dam Timmers: Nou, heel belangrijk. Dat is mooi. Dan hoeven we het daar niet verder over te hebben, maar het moet natuurlijk nog wel gebeuren, dat is soms wel weer het lastige.

Mevrouw Scheening: Ja, zeker.

De heer Van Dam Timmers: Dan heb ik eigenlijk nog een vraag die ook een beetje aansluit bij die financiering, maar ook eigenlijk bij mijn eerdere punt. Wat ik vaak merk in zorgverlening, en zeker ook in jeugdzorg, maar ook in überhaupt de zorg, dat het stoppen met iets, dat dat enorm moeilijk is. Dus dat als er eenmaal een traject gestart is en dan worden heel vaak projecten bij gestart in een gezin, of voor een ander kind, of op een andere manier, maar het stoppen is heel moeilijk. Is dat ook iets wat uw aandacht heeft?

Mevrouw Scheening: Nou, dat is een hele goede, want dit is iets wat we met professionals natuurlijk heel veel bespreken. Wanneer sluit je nu een gezin af? En sommigen hebben in huizen - als we het nu over het woordje regie hebben - dan kunnen de sommige casussen heel lang open blijven staan omdat er wel jaren dingen daar zijn. Nou, dat zijn de discussies in het land wat we met mekaar hebben, ook binnen de teams. En daarom wordt er continu die casuïstiek, maar ook de caseload, continu bekeken: waarom staat het nog open, wat doe je er nog in, wat weten mensen hiervan? Dus die bewustwording, die maken wij met elkaar.

De heer Van Dam Timmers: Dat is hartstikke mooi. Dan heb ik eigenlijk nog een tweede vraag. Dat is eigenlijk een beetje aansluitend bij de vraag van de heer Burakçin, en dat ging over of er voldoende eigen capaciteiten zijn. Het is fijn om te horen dat er nu in ieder geval geen wachtlijsten zijn. Maar ik vroeg me af van… Wat je dus ziet is dat er vaak veel verloop is binnen organisaties, en dat heeft veel impact op de werksfeer, maar ook vaak op de kwaliteit. Hoe is dat eigenlijk op dit moment?

Mevrouw Scheening: Nou, ik wil twee dingen zeggen waardoor we op dit moment kunnen doen wat we doen, is doordat we extra Fte gekregen hebben om deze projecten te draaien, maar dat zijn tijdelijke middelen, dus dat wil ik ook nog iets zeggen. Daar ligt ook wel onze zorg. Het tweede stukje daarin is … Je tweede stuk wat je vroeg?

De heer Van Dam Timmers: Mijn tweede stuk was: als er veel verloop is in de organisatie dan leidt dat tot bepaalde problemen soms.

Mevrouw Scheening: Ik moet je zeggen bij het sociaal domein is het verloop veel minder. Bij jeugd is dat meer geweest, en dat stabiliseert nu.

De heer Van Dam Timmers: Oké. Dat is in ieder geval fijn. En dan had ik nog als laatste punt. Dat was ook… Vanavond hebben wij een hele lange sessie over deze

CONCEPT

jeugdvraagstukken, en ook huiselijk geweld en alles wat daarbij hoort. En ik vroeg me af wat uw gedachte is? Wat zou de raad, wat u betreft, kunnen doen om hier nog meer stappen in te zetten? Of zegt u eigenlijk: het werk van de raad is bijna volbracht?

Mevrouw Scheening: Nou, ik denk dat de werk van de raad nooit volbracht is. Nou, of nooit voor volbracht, het is gewoon goed om met elkaar ernaar te kijken. Ik hoop dat ik nog mag terugkomen op dit stuk, omdat ik daar eigenlijk, en dan ga ik heel eerlijk over zijn, ik daar niet mij eigenlijk zo geconcentreerd heb om dit te doen dat ik dacht… Je hebt nog zoiets als je naar de raad gaat dan wil je gewoon goed beslagen. Je wilt gewoon goed informatie geven, dus ik ben heel blij met je vraag, en ik hoop dat ik terug mag komen met mijn antwoord.

De heer Van Dam Timmers: Dat mag zeker. Dank voor je antwoorden ook.

De voorzitter: De heer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank. Ja, allereerst bedankt voor alle uitvoerige informatie die wij gekregen hebben. Want er is best heel veel informatie gedeeld met de raad, en we hebben ook, volgens mij, heel veel onderdelen nu al met elkaar besproken. Ik heb eigenlijk nog twee vragen, maar voordat ik dat zeg wil ik nog even zeggen dat ik heel veel respect heb voor al het werk wat er op dit gebied gebeurt. Het is best een heel moeilijk en complexe situatie als je met dit soort problemen te maken hebt in gezinnen en als kinderen betrokken zijn, dus respect voor al het werk wat er gebeurt vanuit Veilig Thuis, wat er gebeurt vanuit sociale wijkteams, en vanuit de jeugdteams en alle mensen die daarmee bezig zijn. Het is wel even een beetje gegaan over die preventie. Ik zat me even af te vragen. We hebben nu heel veel met elkaar gepraat over de aanhaling van melding als het fout gaat. Hoe het proces loopt, wat daarin beter kan en wat er al aan verbeterstappen genomen is. Maar even nog naar die voorkant, want u zei er al iets over mensen die eigenlijk al zich melden met een probleem voordat het echt geëscaleerd is, om het zo maar te zeggen, voordat er een melding komt. Heeft u het idee dat we daar meer … Ja, grip is niet het juiste woord, maar dat meer mensen die weg weten te vinden, en al vroegtijdig met problematiek binnen gezinnen als het gaat om huiselijk geweld, als het gaat om kindermishandeling of de fase daarvoor dat jullie al weten te vinden, en dat je dus ook al eerder in gesprek kan om die problemen aan te pakken en met name ook op het punt waar mevrouw Nijhof op duidde: om dan juist op die betrokkenheid van die ouders, zeg maar te versterken. Die ouders gewoon in hun regie te laten? Dat is eigenlijk mijn eerste vraag. En de tweede vraag. Volgens mij gaan we straks nog praten, ook over de ervaringsdeskundigheid, de betrokkenheid ervan. Hebben jullie bij die preventieve stand … Misschien kun je daar iets over zeggen? Ook al een stukje dat die ervaringsdeskundigheid, of die ervaringsdeskundige, daarin betrokken worden, met name, zeg maar, in die eerste fase?

Mevrouw Scheening: Ja, mag ik nog even één stap terug naar jouw eerste stukje? Als we het over preventie hebben. Ik pak nu even een totaal stukje. Wij hebben natuurlijk een aantal ketenaanpak schulden. Je zou zeggen: waar bedoel je daar nu mee? Ja, daar bedoel ik heel veel mee. Want er ontstaat crisis in gezinnen door allerlei redenen, dus alle trajecten die wij lopen, ook al op Vroegsignalering door de samenwerking met

CONCEPT

partijen met dat soort zaken dat we al vroeger bij de mensen aan de deuren staan. Dat je dus daar al veel meer… Daar kan je iets van vinden, maar we zien daar nu wel de resultaten van dat wij eerder in beeld komen. Dus die Vroegsignalering is in de hele aanpak waar de gemeente voor gekozen heeft: een ketenaanpak schulden, wat een heel groot pakket is. Daarin denk ik ook dat we die preventieve slag met elkaar moeten slaan. Dat is misschien een beetje krom dat ik dat zo zeg, maar dat heeft absoluut met elkaar te maken. Dus het moet wel breed gezien worden, want we hebben het hier over een stuk, maar we zijn al met z'n allen met een hele grote ketenaanpak bezig, waardoor je dus wel, hopelijk, die preventie wel al veel meer gaat aanpakken. Dat wil ik als eerste geven. Dan je tweede stukje over: wanneer zet je ervaringsdeskundigheid of onafhankelijke cliëntondersteuning, want dat zijn allemaal dingen die, denk ik, belangrijk worden… Ik ben ook heel nieuwsgierig zo meteen naar de presentatie hierna, maar dat zijn heel goede zaken om met elkaar te kijken: hoe gaan we dat doen, en is daar ook, want daar ben ik ook benieuwd naar, is dat ook de grote behoefte van de inwoner, en wanneer is juist die ervaren deskundigheid, of mensen die juist vroeg al willen, of wat doet dat met mensen? Dus ik vind het heel belangrijk, omdat ik daar ook wisselende dingen bij gezien heb, bij het inzetten. Dus ik sta daar open voor om daar juist naar te luisteren, dus daar zitten we ook met z'n allen voor.

De heer Boersma: Ja, prima. Maar ik begrijp daar wel een beetje uit dat, zeg maar, die ervaringsdeskundigheid binnen, die jullie betrekken mogelijk in dit soort situaties, dat die nog een beetje in de kinderschoenen staat dan?

Mevrouw Scheening: Ja, zeker. Ja, afhankelijk van de vragen zetten we natuurlijk wel ervaringsdeskundigen in ook als we gewoon merken dat dat heel helpend is, en ook die behoefte bij de inwoners zitten. We wijzen er wel op altijd, en op de onafhankelijke cliëntondersteuning, en op ervaringsdeskundigheid.

De heer Boersma: Oké. Ja, prima. Bedankt.

Mevrouw Scheening: Maar nog lang niet voldoende misschien, hoor. Dus dat zeg ik ook eerlijk.

De voorzitter: Dank u wel, voor de moeite.

Mevrouw Scheening: Graag gedaan. Ik moest nog even denken ga ik zeggen graag gedaan, maar ja, nee, echt graag gedaan. Met plezier.

De voorzitter: Ja, dank u wel. We gaan door naar het laatste onderdeel van het Themabijeenkomst Huiselijk Geweld, en daarvoor geef ik het woord terug aan de heer De Haan.

De heer De Haan: Ja, dank u wel. Misschien is het handig als de presentatie nog even naar voren komt. Dan ga ik even door naar de vragen. Even over ervaringsdeskundigheid. Wie kent niet de ervaringen van het kastje naar de muur? Slachtoffers van huiselijk geweld voelen zich natuurlijk niet als begrepen in deze zoektocht naar veiligheid, juridische steunhulpverlening. Het verschil tussen systeemwereld en de leefwereld is doorgaans prominent aanwezig op dit onderdeel. En

CONCEPT

als we dan praktijk, natuurlijk van huiselijk geweld en de aanpak willen verbeteren, is de inbreng van ervaringsdeskundigen, naar mijn idee, wel noodzakelijk. Als professionals en beleidsmakers kijken we meer naar de problematiek, en we hebben natuurlijk de bril juist van degenen nodig die heeft meegemaakt om verbeteringen door te kunnen voeren. Zij kennen de problematiek van binnenuit, en met name ook in het rapport Samen deskundig - wat u ook toegestuurd heeft gekregen – wordt uitgebreid beschreven wat de meerwaarde ervan zijn. En het gaat er nu om dat we in deze stad, in deze regio, ook daadwerkelijk de ervaringsdeskundige een stem geven als het gaat om inbreng van de leefwereld in de systeemwereld. Nou, gelukkig zijn er in deze stad mensen die zich daarvoor willen inzetten, naast Marjon Dijkema - die ik zo later vragen ga stellen - zijn er nog diverse mensen die bezig zijn met de opzet van de stichting om dit te realiseren. En aan mevrouw Dijkema zou ik graag een aantal vragen willen stellen die misschien wat meer inzicht geven in de werkgroep of de Stichting oprichting THHG, en wat ze dit jaar allemaal van plan zijn natuurlijk. Dus ik zou graag aan Marjon willen vragen, zeg maar, wat is in feite … Ik beperk mij tot vijf vragen. Die staan er op dit moment. De eerste vraag is aan Marjon: wat is nu precies de reden van de oprichting van de THHG geweest?

Mevrouw Dijkema: Ja, dank je wel, de heer De Haan. Ik ben blij dat de vragen die gesteld zijn geworden in dit hele gesprek die zijn belangrijk. En ik ben blij dat ze gesteld zijn. Vanuit onze kennisbank zijn dit ook de hiaten die worden gevoeld ook door de ervaringsdeskundigen. Daarin wil ik als eerste ook even noemen: het manifest. Dat is geschreven omdat er sinds 2015 menig proces niet op orde is, en dat manifest dat kunt u allen ook terugvinden op de website van masker19, en desnoods met alle plezier willen doorsturen naar mijnheer De Haan. Waarom onze oprichting? Het is een initiatief van de ervaringsdeskundigen op het gebied van huiselijk geweld, en wij behartigen de collectieve belangen van de slachtoffers van huiselijk geweld, en hernieuwd slachtofferschap. Wij werken dus hierbij ook samen met de projectleider Zuid-Holland Zuid van het landelijk programma: Geweld hoort nergens thuis. Nou, onze visie is om slachtoffers van huiselijk geweld die hebben recht op begeleiding, op ondersteuning, goede informatie, en een fatsoenlijke bejegening. En dat recht zien wij, dat hebben ze vanaf het begin tot aan de definitieve afhandeling van hun fysieke, geestelijke of materiële schade. Slachtoffers van huiselijk geweld zijn kwetsbaar, maar ze zijn niet zwak. Die kwetsbaarheid zit namelijk ook vol kracht. Het stoppen en het voorkomen van hernieuwd slachtofferschap van slachtoffers van huiselijk geweld dat is onze missie. We willen op basis, ook vanuit onze kennisbank, ook vanuit die ervaringsdeskundigheid, willen wij andere mensen leren en inspireren, nieuwsgierig maken ook naar hoe de oplossingen daadwerkelijk zijn gemaakt. Een stukje betrokkenheid willen wij daarin heel graag zien, ook vanuit de raad en natuurlijk de gemeente Dordrecht, maar ook vanuit de mensen die al het ingewikkelde werk moeten doen. En hierbij kom je dus ook samen uit op de verbondenheid, dus de samenwerking tussen de ervaringsdeskundigen, de beleidsmakers en de uitvoerders van het beleid, en dat zonder een verborgen agenda. Wat gaat er dan daadwerkelijk om? Uiteindelijk bij die ervaringsdeskundigen.

De heer De Haan: Goed. Ja, dank je wel, Marjon. Duidelijk. Volgende vraag die ik daar eigenlijk logischerwijs wil stellen is: wat zijn eigenlijk jullie doelstellingen op, zeg maar, hoofdlijnen?

CONCEPT

Mevrouw Dijkema: Ja, onze doelstellingen. THHG behartigt de collectieve belangen van slachtoffers van huiselijk geweld, en hernieuwd slachtofferschap bij huiselijk geweld. Dat ik overigens weinig over terug gehoord heb in het verhaal waar we de hele avond naar hebben mogen luisteren. Dit is ook een hele grote groep die tussen het wal en het schip vallen en ook van het kastje naar de muur gestuurd worden, omdat je je ook aan het begin moet melden. En ons doel is om het na te streven dat gedurende het hele proces van begin tot eind, er ingezet gaat worden op nazorg en herstel. Nou, daarnaast willen wij het bundelen van de kennis en expertise. En dit zien we heel graag terug bij onze ervaringsdeskundigen tussen de professionals en de beleidsmakers om gezamenlijk te komen om hetzelfde niveau mekaar te ontmoeten, en zaken te bespreken: hoe wordt dat werkelijk ervaren van de verschillende kanten?

De heer De Haan: Ja, oké, dat is duidelijk. Daarnaast ben ik natuurlijk wel benieuwd: als je het over doelstellingen hebt, die zijn natuurlijk vrij breed. Waar wil je dan met name op focussen in de komende tijd?

Mevrouw Dijkema: Ja, ons doel is … Ja, ons grotere doel is … Dat gaat over één loket en één meldpunt te realiseren in 2025. Nou, daarvoor hebben wij kleinere stappen nodig om ons te kunnen richten op dat grotere doel. En om de belangen van de slachtoffers te kunnen behartigen hebben we kennis, informatie en de expertise nodig. En tevens een platform waar we deze opgedane kennis kunnen gaan inzetten. Nou, onze doelstelling is daarom ook om, in ieder geval dit jaar, tenminste acht bijeenkomsten en sessies te organiseren waarbij onze doelgroepen en lotgenoten een luisterend en een empathisch oor willen bieden aan de ervaringen van huiselijk geweld en hernieuwd slachtofferschap. Voor een stukje onderbouwing wil ik je ook verwijzen naar de website van project masker19. De opgedane kennis en de ervaring, direct vanuit de ervaringsdeskundigen, kunnen we samenvatten en onderzoeken op synergie en ontbrekende schakels die in het huidige proces van de verlening vanuit hulpverlening en meldpuntorganisatie aangaande huiselijk geweld en hernieuwd slachtofferschap. Dus op basis van deze opgedane kennis willen wij dus, in het kort gezegd: wat gaat er mis en wat missen we binnen dit hele ingewikkelde proces? En we zijn er zeker bij gebaat om quick wins te kunnen identificeren en wel overwogen direct toe te passen met een gezamenlijk aangedragen oplossing binnen dit hele ingewikkelde proces. Wij zien bijvoorbeeld dat de gemeente Dordrecht, en wij willen hier nog ambitieuzer zijn door de gemeente Drechtsteden uit te dagen om voor synergie te gaan in de 10 gemeenten vanuit Drechtsteden, zodat wij kunnen streven en uitvoeren van één en hetzelfde proces. Wij noemen dit: ons platform. Ons platform en gesprekspartner, daar waar er beleid wordt geschreven en professionals elkaar ontmoeten. Daar willen wij graag het verschil maken gebaseerd op de daadwerkelijke oorsprong, de ervaringsdeskundige. Binnen deze in kaart gebrachte processen hoort, wat ons betreft, ook het hernieuwd slachtofferschap in thuis. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de slachtoffers die nu tussen wal en schip terecht komen meedraaien ook in het nieuwe proces? Nou, wij zien hier ook het belang waar een totaal in kaart gebracht proces aan ten grondslag ligt om de huidige hiaten duidelijk te kunnen identificeren. Ten eerste: wat is het huidige proces of hoe loopt het nu? De identificatie. De identificatie van welke hiaten zijn er volgens de ervaringsdeskundigen? En daar zien wij, het THHG, werk voor ons weggelegd. Uiteindelijk kan dit dus resulteren in een nulmeting en een identificatie van de quick wins. Daarna doordacht doorvoeren van de oplossingen van deze quick wins. We evalueren daarna weer opnieuw het proces, en we

CONCEPT

gaan weer verder met de identificatie, omdat we van mening zijn dat dit nooit in een keer kan. En omdat het ongelofelijk veel werk en tijd kost zal dit een proces zijn wat steeds opnieuw gedaan moet worden. Wij zijn ervan overtuigd, THHG, de antwoorden op de ontbrekende schakel die hiaten binnen het hele proces, daarbij startend vanuit één loket, c.q. meldpunt, met daaruit volgend de juiste hulpverlening kunnen helpen identificeren vanuit onze kennisbank.

De heer De Haan: Oké. Dat is duidelijk, Marjon. Je geeft eigenlijk ook al meteen aan dat dat een concrete verbetering zou moeten zijn. Dus het zit in met name het loket meldpunt voor huiselijk geweld. En ja, daar heb je eigenlijk al antwoord op gegeven. Maar hoe zou je dat het beste kunnen realiseren?

Mevrouw Dijkema: Ja, het is inderdaad onze belangrijkste verbetering. Dat we de uiteindelijke doelstelling voor 2025 om één loket te krijgen. Nou, wat wij willen doen is, we willen graag lezingen en trainingen organiseren ten behoeve van de verschillende gemeenten binnen de Drechtsteden om beleid schrijvers en -sprekers voor ervaringsdeskundigen elkaar te ontmoeten op hetzelfde niveau, zodat er wederzijds begrip, betrokkenheid en verbondenheid ontstaat. Ook één van onze kernwaarden. Hierin willen wij betrekken de verschillende professionals die binnen dit hele proces een ervaringsaandeel kunnen om en doen schrijven. Daarnaast zijn we van mening dat themamiddagen zoals deze, overigens een heel goed initiatief ook vanuit de gemeente om een themamiddag, een -avond, of in dit geval huiselijk geweld. Wij zien dit ook als de manier om de hiaten te kunnen vinden in het proces. Om de verschillende disciplines erbij te betrekken, en hier van elkaar te leren en te inspireren en wederzijdse verplaatsing in de situatie, empathie. Bijvoorbeeld sociaal wijkteam, Veilig Thuis en politie. Dit samen aan één tafel, en dit zal verder uitgewerkt moeten worden, waarbij wij het zeer op prijs stellen om hier ondersteuning vanuit de gemeente Dordrecht te kunnen krijgen. Daarnaast heb ik zelf ook nog een vraag voor de raad, of hebben wij nog een vraag aan de raad. Waar wij ook benieuwd naar zijn is wat jullie van ons nodig hebben om het juiste beleid te kunnen ontwikkelen? Waar kan THHG ondersteunend zijn in het hele verhaal?

De heer De Haan: Dank je, Marjon. Bedankt voor je uiteenzetting en ook de manier waarop je dit hebt gedaan. Nou, ik ben ook heel benieuwd naar wat de raad daarvan vindt. En kijk, je gaf zelf ook aan in het gesprek die we hadden, dat jullie ook bijvoorbeeld denken aan aanvullende financiering, wellicht ook voor subsidie in aanmerking komen. Maar, goed, dat zijn ook processen, die gaan we ook in gang zetten, maar ik ben heel benieuwd wat de raad daar eventueel mee vindt. En wat mij betreft kunnen wij dit gesprek nu beëindigen. Met hartelijke dank daarvoor.

Mevrouw Dijkema: Bedankt voor de gelegenheid.

De voorzitter: Er is een vraag van de heer Kwaak, maar dat is sowieso niet een vraag op de laatste vraag van mevrouw Dijkema, want dat was een vraag die al langer in de chat stond. De heer Boersma, heeft u wel een vraag aan mevrouw Dijkema nu? Doen we die eerst even. Sorry.

CONCEPT

De heer Boersma: Ja. Eigenlijk wel. Nee, ik vind het … In ieder geval bedankt voor het verhaal, en ook heel veel succes met … Nou ja, succes is niet helemaal het juiste woord in dit verband, maar wijsheid ook met waar jullie bezig zijn. Ik denk dat dat heel belangrijk is dat ook gewoon mensen die hiermee geconfronteerd worden en die de ervaring hebben dat die ondersteund worden, hun verhaal kwijt kunnen. En ik denk dat het heel goed is als jullie die expertise ook vooral kunnen delen met de professionals om te voorkomen dat het herhaald slachtofferschap, en dat mensen zich nog meer slachtoffer voelen dan eigenlijk nodig is. Ik vond het ook goed dat je aan het eind de vraag aan ons stelt: wat heb je nodig? Ik zat er even over na te denken. We hebben een hele presentatie gehad hoe het hele proces loopt, zeg maar. Er zijn heel veel inhoudelijke vragen over gesteld. Wat ik mij wel afvraag, en waar ik misschien wel een rol voor jullie zou zien is één hoe je die ervaringsdeskundigheid, zeg maar, ook in zo'n proces mee kan nemen op een goede manier. Ik had het net al even met de vorige spreker vanuit het wijkteam gevraagd: gebeurt het al? Ik begreep dat gebruikt niet heel veel, maar in een aantal gevallen wel: hoe kun je die ervaringsdeskundigheid ook gewoon betrekken bij hoe je je processen hebt ingericht om te zorgen dat dat niet een papierwerkelijkheid is. Het woord systeemwereld en leefwereld leeft voor jullie al, nou, daar zijn hele boeken over geschreven, maar hoe zorg je dat je aansluit bij degene die echt daarmee geconfronteerd wordt? En tweede, maar dat is misschien ook … Kun je daar iets over zeggen? Zouden jullie ook gewoon aan kunnen geven in dat hele proces als je daarnaar zo kijkt: waar zitten nu dan echt, op dit moment, de punten waarvan jullie zeggen: dat gaat nog niet echt helemaal goed, zeg maar? Als wij de geluiden horen van de mensen die hiermee te maken krijgen, die zo'n proces doorlopen. Waar zitten nu de dingen waarvan jij zegt: nou, dat zou, wat ons betreft, nog wel iets steviger mogen of misschien zelfs iets anders mogen?

Mevrouw Dijkema: Het eerste punt: de ervaringsdeskundigheid, hoe willen we die gaan inzetten? We zijn van mening dat ervaringsdeskundigen, heb je natuurlijk op allerlei niveau. Dat heb je bij de politie, dat heb je bij de hulpverlening. De ervaringsdeskundige waar wij meespreken dat zijn echt de mensen die hulpbehoevend zijn. Kijk, voor deze mensen is het vaak moeilijk omdat ze ook continu hun verhaal weer opnieuw moeten vertellen, en dat is ook wel een moeilijkheid in deze. Dus wij hebben daar ook al over nagedacht, omdat we van mening zijn dat er zijn voldoende casussen waarbij je naar zou kunnen kijken. De mensen die serieus in aanraking zijn geweest met de hulpverlening en de mensen die het uitvoeren. Wij denken dat wanneer je deze mensen bij elkaar zet dat je een casus op zich krijgen. Omdat je op dat punt zoveel van elkaar kunt leren, en kan ontdekken waar inderdaad die hiaten zitten. Want ieder geval, ieder persoon is uniek, en iedere situatie is uniek, en dat maakt het ook zo ingewikkeld. Maar we zijn ervan overtuigd dat er een synergie is. En juist binnen die synergie bestaan, naar onze mening, quick wins die we ook zouden kunnen toepassen. En dat is natuurlijk een uitgelezen kans, zeg maar, om mensen op die manier met elkaar in gesprek te laten gaan, waar je dus van elkaar ook echt kunt leren. Daarnaast denken wij dat een stukje feitenonderzoek heel belangrijk is in deze, want wat gebeurt er nu echt? Wordt inderdaad echt alles genoteerd, wordt overal een dossier van gemaakt? Wordt er in heel veel gevallen niet een mening, met de beste intenties, want we willen het niet veroordelen, wordt er niet een eigen interpretatie gegeven aan de problematiek die er heerst op dat moment? Komt de persoon bij een persoon, die bij een hulpverlening terechtkomt, wel op de juiste plek terecht? En dat zijn, wat we schrijnende gevallen noemen, waar dat niet het geval

CONCEPT

is. En hoe goed we ons best ook doen, en daarom was ik ook blij met de vragen die gesteld wel: wie nu eigenlijk de regie? Want dat is een van de dingen die wij zeker zien dat dat niet op de juiste manier gebeurt. En daarom willen we ook pleiten voor één loket met daarachter het orgaan wat een oplossing biedt voor degene die hulp vraagt. De persoon die aan het loket komt die moet niet bezig zijn met: hoe doe ik dit, hoe doe ik dat? Nee, die moet geholpen worden. Nou dat is even als we het over die eerste vraag… We kunnen daar, denk ik, heel lang over discussiëren, maar daarom: wij willen graag een stukje lezing, een stukje training, een stukje ervaringsdeskundigheid met de verschillende disciplines, willen wij heel graag om de tafel om op die manier ook die hiaten zichtbaar te gaan maken. Dat is belangrijk.

De heer Boersma: Prima. Dank je wel.

Mevrouw Dijkema: Alsjeblieft.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook dank voor het verhaal. Eigenlijk vond ik dat je een heldere vraag stelde: wat is nu nodig om dat goed te kunnen doen? Ik denk dat je dat precies vanavond al eigenlijk doet. Precies dit verhaal vertellen over waar de knelpunten zitten. En soms moet je dat verhaal heel vaak vertellen, en dat is op het gebied van die regie, voordat daar wat beweging in komt. En ik denk dat dat precies is wat je moet blijven doen, dus ik wil je daar vooral in aanmoedigen eigenlijk.

Mevrouw Dijkema: Oké, dank je wel.

De voorzitter: De heer Kwaak.

De heer Kwaak: Ja, dank u, voorzitter. Ik had net ook al een vraag. Mijn vraag is: kunnen de ervaringsdeskundigen de knop omzetten? Zijn ze niet te emotioneel betrokken bij dit onderwerp om het slachtoffer te kunnen helpen?

Mevrouw Dijkema: Dat is een goede vraag. Ik neem mezelf even als voorbeeld. Ik ben zelf geen ervaringsdeskundige, maar ik heb wel voldoende mensen om mij heen nu, op dit moment, ook binnen de stichting en oprichting, die mij veel dingen verteld hebben wat voor mij misschien wat makkelijker is om het te kunnen gaan verwoorden. Ik vind het lastig om te beantwoorden of mensen te emotioneel betrokken zijn. Ik denk dat dat heel goed mogelijk kan zijn, omdat je het hebt over echte situaties. Daarom hebben wij ook daarover nagedacht, en om binnen de, bijvoorbeeld zo'n themamiddag, om daar ook met gezamenlijk met twee mensen aanwezig bent, één ervaringsdeskundige, en de andere zeg maar, om die ervaringsdeskundige te kunnen ondersteunen. En ik denk ook dat dat de manier is. Want we gaan met elkaar om met respect, en iedereen verdient een stukje respect, en als we daardoor op het niveau moeten gaan zitten van een ervaringsdeskundige, want dat is eigenlijk wat er nu gezegd wordt, denk ik dat het alleen maar goed is om ook meer begrip te krijgen voor de situatie waarin mensen zich in bevinden.

CONCEPT

De heer Kwaak: Ja, dat snap ik. Maar ik had eigenlijk ook nog een vraag over het meldpunt. Ik heb u horen praten over professionals, maar hoe ziet u het klantgericht?

Mevrouw Dijkema: Sorry?

De heer Kwaak: Hoe ziet u het klantgericht eigenlijk? Want ik neem aan dat ook de mensen die huiselijk geweld hebben die bij het meldpunt terecht kunnen. Is dat een 24/24 of een loket voor dagelijks? Hoe ziet u dat?

Mevrouw Dijkema: Ja, hoe zien wij dat? Wij zien dat 24/24. Ik bedoel elke situatie kan altijd gebeuren. Kijk, hoe dat aan de achterkant ingericht wordt, daar hebben wij wel ideeën over. Alleen ik denk dat dat ook verder uitgediept moet worden. Waar we wel van mening zijn is dat we de ervaringsdeskundige, dus degene die hulp komt vragen, niet moeten vermoeien met vragen zoals: ja, wat moet ik nu? Bij welk loketje moet ik nu aankloppen voor… Het kan om een simpele hypotheek zijn. Dat mensen financieel onafhankelijk moeten zijn om weg te kunnen gaan bij de persoon, bij de pleger, zeg maar. Dus het kan een arm om de schouder zijn, dus het kan van alles zijn. Sorry.

De heer Kwaak: Ja, dus ik moet het eigenlijk zien als een huiselijk geweld loket? Dus een loket voor alles eigenlijk, begrijp ik?

Mevrouw Dijkema: Nou, goede vraag. Ik denk dat geweld, wat voor soort geweld dan ook, bij één meldpunt terecht moet komen, en dat we van daaruit verder moeten gaan kijken.

De heer Kwaak: Tot zover mijn vragen, dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhoff: Ja, nou. De laatste antwoorden die u gaf doen mij weer nadenken denk ik, want er is natuurlijk rondom huiselijk geweld en kindermishandeling, zeg maar, is er… Als mensen uiteindelijk, door wat dan ook, door een vechtscheiding, maar goed, waar lichtelijk geweld in plaatsvindt, uiteindelijk uit elkaar gaan, zie je ook heel erg natuurlijk de kwestie over de waarheidsvinding met betrekking ook tot de omgang met kinderen, want dat… Nou ja, goed. Ik ben heel erg voorstander van het delen, laten we zeggen: het betrekken van een ervaringsdeskundigen op het moment dat een slachtoffer dat wenst. Dat zou ik echt wel een rol voor jullie vinden, eerlijk gezegd. Dus op het moment dat er … Nou ja, goed, en dat moet iemand natuurlijk wel toestaan, of dat een advies gegeven wordt. Nu is er ook heel duidelijk inmiddels dat huiselijk geweld zowel door mannen als vrouwen gepleegd wordt. En men heeft altijd nog wel de neiging om te denken dat het meestal mannen zijn die daders zijn. Je ziet ook heel vaak bij rechters dat die uiteindelijk, als het gaat om de toewijzing van kinderen en zo, toch uiteindelijk wat meer naar de vrouwen neigen, omdat die het kind verzorgt, waardoor uiteindelijk ook kinderen soms vervreemden van hun vader. Zijn dat zaken die jullie, laten we zeggen: waar jullie ook over nagedacht hebben? Want dat is natuurlijk iets wat in de samenleving op dit moment heel erg leeft, en het is heel mooi om als ervaringsdeskundigen betrokken te raken bij een situatie. Alleen, de onafhankelijkheid, en laten we zeggen: de steun die je dan geeft aan een slachtoffer, die kan natuurlijk tot… Ja, laten we zeggen, gevolgen

CONCEPT

hebben, die uiteindelijk voor het gezin helemaal niet zo voordelig zijn. Snap je wat ik bedoel? Of ga ik nu wartaal uitspreken?

Mevrouw Dijkema: Het is heel inhoudelijk.

Mevrouw Nijhoff: Ja, het is heel inhoudelijk. Ja, dat klopt. Dat is heel inhoudelijk, ja.

Mevrouw Dijkema: Ja, kijk, in detail. Kijk, huiselijk geweld is natuurlijk heel breed. Dat kan in allerlei vormen kan het voorkomen. Ik zeg: ja, één meldpunt voor alle vormen van huiselijk geweld. Ja, het is een feit dat het door vrouwen als door mannen gepleegd kan worden. Kijk, inhoudelijk, we zijn… Wanneer zijn we begonnen? Vorig jaar zijn wij begonnen, en inhoudelijk hebben wij er wel over nagedacht, maar ik kan nog niet concreet aangeven hoe we dat, zeg maar, aan de achterkant gaan inrichten. En ik weet ook niet of dat onze taak is. Ik denk eerder dat de professionals die zich daarover kunnen buigen juist daar de toegevoegde waarde kunnen geven. Wij zijn er, vind ik, en vinden wij, meer om de hiaten, zeg maar, die we nu zien gebeuren samen met die ervaringsdeskundige te identificeren, en dat we op die manier kunnen bijdragen aan het proces wat achter die ene meldpunt komt te zitten.

Mevrouw Nijhoff: Ja.

Mevrouw Dijkema: Dus wij zien daar onze rol als extra toegevoegde waarde, omdat ja …

Mevrouw Nijhoff: Ja. Nou, ook misschien omdat een aantal zaken ook echt door professionals wellicht gemist worden. En dat zouden jullie kunnen, ja.

Mevrouw Dijkema: Zeker.

Mevrouw Nijhoff: Met betrekking tot opvang, en dat soort zaken bijvoorbeeld?

Mevrouw Dijkema: Ja, dat klopt.

Mevrouw Nijhoff: Oké. Ja. Nee goed, ik…

Mevrouw Dijkema: Is dat het antwoord?

Mevrouw Nijhoff: Ja, maar ik vind jullie wel heel erg waardevol, hoor, eerlijk gezegd. Ik denk dat dat… En dat hebben we net natuurlijk in al die verhalen ook wel gehoord, het gaat heel erg over procedures en protocollen. En nou ja, goed. Uiteindelijk, de aandacht die daadwerkelijk naar iemand toegaat die… In ieder geval, komt op mij, als eigenlijk te weinig voor. Dus jullie inbreng, is heel waardevol. Dus ik ben daar een heel erg voorstander van.

Mevrouw Dijkema: Fijn om te horen, want dat is precies hetgeen waar we willen zitten. Ja. Dank u wel.

De voorzitter: Een laatste vraag is van de heer Tiebosch.

CONCEPT

De heer Tiebosch: Ja, dank u wel, voorzitter. We begonnen de avond met een aantal actielijnen. En een van die actielijnen dat was het stoppen en het duurzaam oplossen van huiselijk geweld. En nu heeft u eigenlijk een pleidooi gehouden, ook aan de raad: hoe kunnen wij nu gebruikmaken van jullie expertise, van jullie ervaringsdeskundigheid? In het kader van over die preventie, is al heel veel gesproken, maar in kader van die actielijn stoppen en duurzaam oplossen vroeg ik mij af: of jullie bijvoorbeeld ook al contact hebben of betrokken zijn bij de Waag? Dat is een organisatie, die zijn bezig met hulpverlening aan daders om te zorgen dat die eigenlijk weer een held worden zonder geweld te gebruiken. En ik dacht: misschien is het toch, met de expertise die jullie hebben, kunnen zij daar mogelijk ook daar gebruik maken in hun behandelprogramma's?

Mevrouw Dijkema: Nee, daar kan ik heel kort over zijn. Nee, wij zijn daar nog niet in betrokken. Wellicht interessant om dit mee te nemen, en in contact te komen.

De heer Tiebosch: Oké. Dank u wel.

Mevrouw Dijkema: Alstublieft.

De voorzitter: Hartelijk bedankt, mevrouw Dijkema, voor uw bijdrage vanavond.

Mevrouw Dijkema: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Gaan wij door met onze agenda. En het is al elf uur, dus we hebben uitdaging voor onze neus om nog zoveel mogelijk af te ronden. En dan beginnen we met de mededeling van de heer, wethouder Stam. Die heeft een mededeling voor onze commissie over het Pumptrack, en die komt nu pas bij onze vergadering binnenschuiven. Dus het woord is aan wethouder Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Al enige tijd loopt het burgerinitiatief Pumptrack. We zijn daar druk op zoek geweest naar allerlei locaties. Dat heeft er nu toe geleid dat we in overeenstemming met de initiatiefnemers een locatie hebben gevonden, en die is aan de Schenkeldijk. En daar loopt nu een onderzoek vanuit Mecanoo om de beste plek te zoeken. Maar ik wilde u al deelgenoot maken dat we wel nu zover zijn dat we een locatie hebben gevonden, en dat de definitieve invulling op die Schenkeldijk nu dichterbij lijkt dan ooit. Dat was het.

5. Corona maatregelen (8 december) - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we door naar agendapunt 5 van vanavond. De Raadsinformatiebrief Coronamaatregelen van 8 december 2020. En daarvan hebben de fracties CDA en GroenLinks aangegeven een bespreekwens te hebben. Dus dan geef ik eerst even het woord aan het CDA met hun vraag over sportverenigingen. Daarna geef ik het woord aan GroenLinks over de scholensluiting, en vervolgens zal ik even bij de rest van de fracties ophalen of iemand daar nog wat aan toe te voegen heeft, en gaan we daarna naar de wethouders. Dus het woord is eerst aan de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zal het kort worden, ook gezien de tijd. Eigenlijk was vraag die ik heb is kort. We hebben een aantal signalen gekregen

CONCEPT

van sportverenigingen dat ze, gezien ook het vooruitzicht dat niet zo gunstig is, ondanks dat we vandaag nu begonnen zijn met de vaccinaties, dat ze te maken hebben met teruglopende ledenaantallen, met niet doorgaande activiteiten, geen verhuur, dat het financieel toch bij sommige verenigingen de vooruitzichten niet zo gunstig zijn. En mijn vraag was dan ook eigenlijk aan de wethouder: kent u deze signalen, en wat doet de wethouder op dit moment om sportverenigingen toch deze moeilijke tijd verder door te helpen, zeker nu er ook zicht is op toch weer een verlenging van de lockdown?

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan de fractie GroenLinks over de scholensluiting. Wie mag ik het woord geven? Ik denk de heer Burakçin?

De heer Burakçin: Ja, dat klopt, voorzitter. Ja, voorzitter, inderdaad over de schoolsluiting. Nou ja, goed, ik neem aan dat heel veel van mijn collega's gisteren ook het debat hebben gevolgd, want het lijkt erop dat gezien de huidige ontwikkelingen dat we na 19 januari de lockdown verlengd gaat worden. Dat zou dus betekenen dat ook de basisscholen nog gesloten zullen blijven, en de kinderen dus wederom onderwezen zullen moeten worden thuis, met alle nadelige gevolgen van dien. En wij maken ons met name ook zorgen, zeg maar, voor de kinderen in kwetsbare posities. Dat baarde ons toch enige zorgen, en deze zorgen willen wij graag met de commissie, en met de wethouder delen. Voorzitter, een van onze zorgpunten die wij dus met u willen delen gaat over de grote verschillen per school. In de kwaliteit van het geboren thuisonderwijs. Wij krijgen signalen binnen dat bijvoorbeeld de ene school een paar uur per dag digitale lesgeeft, terwijl de andere schoolkinderen 's ochtends een half uur laten inloggen, en verder de ouders vraagt de rest van het onderwijs te verzorgen. Ook krijgen wij signalen binnen dat bij sommige scholen enkel herhalingslessen verzorgd worden, omdat het anders te ingewikkeld wordt met lesgeven. Dus al met al, voorzitter, wij maken ons hier toch wel ernstige zorgen over, en vragen ons af of er enige sturing of controle mogelijk is vanuit de gemeente op de manier van hoeveelheid digitale les dat scholen geven, dus graag een reflectie van de wethouder hierover. En ons tweede zorgpunt gaat over de opvang van kwetsbare kinderen en kinderen van ouders met een cruciaal beroep op scholen. Nou, zoals u bekend worden scholen dus opengesteld voor deze kinderen, en ons bereiken signalen dat deze kinderen echter geen onderwijs volgen, maar puur alleen worden opgevangen door volwassenen. Juist voor de kinderen lijkt het ons van belang dat zij dus ondersteund worden in het te volgen onderwijs. Ja, ook hier graag een reflectie van de wethouder. Voorzitter, tot slot, en in het verlengde van mijn vorige punt dat gaat over het grijs gebied die er kennelijk is met betrekking tot de opvang van kwetsbare kinderen op scholen. Het ministerie van Onderwijs heeft namelijk benadrukt dat scholen zelf mogen bepalen of het nodig is om kwetsbare kinderen naar school te laten komen. Ja, omdat de definitie van kwetsbare kinderen ontbreekt ontstaat voor sommige scholen een grijs gebied hoe hiermee omgegaan moet worden. De scholing in de gemeente Amsterdam bijvoorbeeld hebben besloten om na 4 januari de scholen open te stellen voor achtstegroepers, omdat zij dus van mening zijn dat groep 7 al te maken had gehad met schoolsluiting, en de eindtoets en het advies voor de middelbare school eraan komt waar ze de kinderen goed op willen voorbereiden. Dus de scholen hebben groep 8-leerlingen bestempeld als kwetsbaar, waardoor het mogelijk werd om de school open te stellen voor groep acht-leerlingen. Dat heeft overigens goedkeuring gekregen van de minister zelf. Ja, voorzitter u kunt het al raden. Kortom, wat let ons om het Amsterdamse voorbeeld te volgen, en dus dan ook het college vragen om zo snel

CONCEPT

mogelijk met de schoolbesturen in gesprek te gaan en per school te gaan kijken naar de mogelijkheden om de kinderen alsnog fysieke les op school te geven. Dus ook hier graag een reactie van de wethouder. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Ik vraag even aan de andere fracties of zij op dit moment een aanvulling of woordvoering willen doen op dit punt? De heer Den Heijer heeft een vraag.

De heer Den Heijer: Ja, misschien een toevoeging aan het CDA. Nu hebben wij in de commissie, ik meen een maand geleden, heeft de VVD samen met de Verenigd Seniorenpartij in deze commissie besproken: de nood is hoog, er is een acute brief verzonden namens de sportclubs dat de nood erg hoog is, en daar refereert het CDA nu ook aan. En dan vraag ik aan de wethouder: wat merkt hij nu aan de situatie van toen naar nu? Wordt de situatie nog urgenter? En daarmee zou ik dan de underline willen zetten: ja, maar oké, gaan we nu werk maken van die overbruggingssubsidie en gaan we echt kijken naar de mogelijkheden, want de commissie was toen nog wat verdeeld, en dat was het CDA toen ook. Gaan we echt naar de mogelijkheden kijken om die sportclubs te ondersteunen, want we hebben in de begroting 4,2 miljoen daarom voorziening op gereserveerd voor coronazaken, en ik denk dat die sportclubs nu wel ergens in de rij komen te staan om daar gebruik van te kunnen maken. Dus ik zou dat ook graag aan de wethouder willen vragen hoe de stand van zaken daarmee is. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Er hebben zich geen andere fracties op dit moment gemeld om vragen te stellen of een aanvulling te doen, dus dan zou mijn voorstel zijn om even naar de wethouders toe te gaan. Ten aanzien van de sportverenigingen is dat wethouder Stam. Wethouder Stam, heeft u misschien hierop al antwoorden of kunt u ons op andere wijze verder helpen?

De heer Stam: Nou, ik denk dat ik wel antwoord kan geven, voorzitter. Allereerst bedankt voor de vragen en opmerkingen en ook met betrokkenheid bij de Dordtse sportverenigingen. Ik ken de signalen, wij kennen signalen vanuit de Dordtse sportwereld. Wij staan hierover in nauw contact met de sportraad en met de voorzitter van de voetbalverenigingen, die centrale club. Daarnaast is de organisatie vanuit de mensen van sport hebben we wekelijks contact met alle verenigingen. We houden die situatie echt goed in de gaten. Dat heeft ertoe geleid dat we inderdaad naar die subsidie gaan en dat we ook de veldhuur tot het eerste kwartaal uitstellen. Wij kijken ook uit naar de rijksregelingen die meer dan waarschijnlijk onze kant opkomen. Wij gaan dan echt goed kijken: welke clubs zitten er nu in nood? Nogmaals, we hebben bijna wekelijks contact met verenigingen, en als de nood echt hoog wordt gaan we kijken hoe we die goed kunnen aanpakken. VVD gaf al aan dat er een bedrag gereserveerd is voor coronamaatregelen. Wij zijn echter vanuit die optie goed aan het kijken van hoe we clubs die echt in nood zitten, hoe we die echt goed kunnen ondersteunen, en we hebben daar de eerste stappen ingezet door de twee maatregelen die we nu hebben getroffen. Dus het antwoord: ja, het signaal kennen we, we monitoren het sterk en waar nodig springen we in.

De voorzitter: De heer Den Heijer wil hierop reageren.

CONCEPT

De heer Den Heijer: Ja, die voorzieningen in de begroting is zo mooi, omdat je daarmee een soort van sluis kunt creëren, dat je zegt: in afwachting op de rijksmiddelen die we gaan ontvangen kunnen we iets uit dit potje pakken om de clubs die het echt nodig hebben, die echt acuut op springen staan die te kunnen ondersteunen. Die eigenlijk normaliter een gezonde boekhouding zouden hebben op dit moment, maar door lege kantines, lege velden niet aan inkomsten komen. Hoe denkt de wethouder daar tegenover? Is hij bereid om uit dat potje dan al wat geld te pakken, en dan in de toekomst dat weer verder te kunnen dekken met de middelen die uit het rijk komen, want anders wachten we misschien te lang en monitoren we misschien iets te lang en kunnen we niet ingrijpen als die mogelijkheid niet bestaat?

De heer Stam: Ja, voorzitter, ik heb eigenlijk in mijn antwoord al gegeven: op het moment dat wij echt cruciale gevallen zien dat we daarop inspringen. En natuurlijk ben ik dan zeker naar die sportverenigingen meer dan bereid om te kijken hoe we dat doen binnen die mogelijkheden van de 4,2 miljoen, en dan achteraf kunnen kijken hoe we dat in verband kunnen brengen met de rijksregelingen en de bedragen die daarvoor gereserveerd worden. Ik denk dat dat, zoals de heer Den Heijer dat verwoordt, dat dat ook onze intentie is om het op die manier te benaderen.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers?

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Ook dank aan de wethouder voor de beantwoording van de vragen. Ja, ook vanuit onze sociale wil ik toch één ding opmerken. Het is goed dat daar oog voor is, maar ik wil heel erg oproepen om niet alleen af te gaan op de hardste signalen, en de hardste schreeuwers. Want het wil nog wel eens dat die dan hulp krijgen, maar vaak zit de nood ook juist in de mensen die niet per se hard schreeuwen, maar die wel in stilte veel lijden, dus ik roep wel op om daar ook oog voor te hebben. En dat geldt ook, denk ik, juist voor clubs die misschien geen velden hebben, en die geen voetballers zijn. Maar dat terzijde.

De heer Stam: Nee, voorzitter, ik denk dat dat het juiste woord is. Ik denk dat dat juist, omdat de mensen van sport zijn juist in contact met alle verenigingen, en niet enkel de voetbalverenigingen. En wat ik eigenlijk heb aangeven is dat die voetbalproblematiek centraliseren via voorzitter-overleg, maar de mensen van sport, en ook ikzelf, kom regelmatig bij verenigingen om te vragen hoe het gaat. Dus we proberen echt alle verenigingen in beeld te houden, en in beeld te krijgen en de werkelijke situatie goed te beoordelen.

De heer Van Dam Timmers: Nou, dank daarvoor in ieder geval.

De voorzitter: Dan is mijn vraag op dit moment aan de wethouder Heijkoop om in te gaan op de gestelde vragen van het GroenLinks over de scholensluiting, en kansenongelijkheid.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb geprobeerd heel snel mee te schrijven met de heer Burakçin, want hij had een hele lijst met vragen. Vragen die ik ook zeker recht wil doen. In die zin is het jammer dat we op een tijdstip zitten waarin enige haast geboden is. Want de zorgen van de heer Burakçin over de kansenongelijkheid in

CONCEPT

het onderwijs die deel ik van harte, en volgens mij deelt uw hele raad dat van harte. Want zeker in deze tijd hebben we ook gezien na de eerste lockdown, zijn juist kinderen die het al lastig hadden vanuit een thuissituatie op school, die hebben daar het meeste last van gehad. Wat we nu wel zien bij deze tweede schoolsluiting is dat de draaiboeken lagen klaar. En we zien eigenlijk dat we goed gestart zijn, het onderwijs is goed gestart, en dat verdient zeker een compliment. Dat ze goed uit de startblokken zijn gekomen is omdat die organisatie al op poten was, en ook de ICT-problemen die bij de eerste lockdown nog heel nadrukkelijk aanwezig waren die zijn nu veel minder aan de orde. De heer Burakçin die geeft eigenlijk aan: kijk nou ook met name naar de positie van die kwetsbare kinderen. En dat ben ik van harte met u eens. Bij de eerste lockdown was Dordrecht overigens met Amsterdam, een van de eerste gemeente die ook gelijk alles al heeft opengezet voor die kwetsbare kinderen, ook vooruitlopend op het besluit van minister Slob destijds. En we hebben vanuit die eerste lockdown ook het een en ander geleerd, bijvoorbeeld hoe we eerder contact nog moeten leggen met de ouders, omdat het heel belangrijk is dat je die kinderen ook goed in het oog houdt. Waar het gaat over het fysiek onderwijs, deel ik absoluut de opvatting van de heer Burakçin dat we daar goed naar moeten kijken. En u geeft het voorbeeld aan van de achtstegroepers uit Amsterdam. Ja, dat deel ik van harte dat dat gewenst is. En ik heb ook al expliciet, proactief naar het onderwijs in Dordrecht aangegeven, daarmee heb ik eigenlijk ook uw vraag in die zin beantwoord, dat ik vanuit het college, als wethouder van onderwijs, en daar hebben ze ook al naar gevraagd, het van harte ondersteunen als zij ook fysiek onderwijs aanbieden. En ik weet dat sommige scholen kijken met name naar groep 3 en groep 8, dat zijn cruciale klassen waar eigenlijk die lesstof niet gemist kan worden, en die zijn zich daarop aan het beraden, en er is ook al een basisschool die laat de achtstegroepers ook al naar school gaan, omdat zij zien: ja, deze kinderen hebben echt wat extra’s nodig. Dus ze zijn daar voortdurend over in overleg, en scholen hebben daar zeker wat het stadsbestuur betreft, alle ruimte voor. Maar het is wel een keuze die de school zelf maakt, want we hebben vrijheid van onderwijs in ons land. U vraagt: kun je dat niet wat meer allemaal op één lijn brengen? Nee, dat kan niet, helemaal. Er is wel intensief overleg met de schoolbesturen onderling. Er zijn appgroepen, er zijn mailgroepen, er is veel overleg om het wel af te stemmen, maar we hebben verschillende schooltypen. Denk aan de Dalton, denk aan het katholiek onderwijs, we hebben de vrije school en openbaar onderwijs, en die hebben eigen stijlen waarop zij lesgeven en we hebben ook verschillende wijken waar verschillende scholen staan die ook weer een ander ondersteuningsaanbod hebben aan hun kinderen. Kinderen in Dubbeldam hebben misschien wat anders nodig dan kinderen in bijvoorbeeld een Nieuwwijk of Krispijn naar school gaan, dus het is niet verkeerd dat daarin wordt gedifferentieerd, want die behoeftes zijn verschillend. Zou je misschien op onderdelen nog wat meer op één lijn willen zien of waar het gaat over het aantal uren thuisonderwijs en dergelijke? Ja, dat zou misschien wel goed zijn, maar het is wel een groot goed dat die scholen zelf goed kunnen inspelen op wat er nodig is. En ik ben het wel met u eens dat er verschillen zijn. Ja, volgens mij, heb ik nu de vragen beantwoord. Ik kijk even of ik… Ik heb uw vragen meege… Ja.

De voorzitter: Ik kan wel… De heer Burakçin wil graag nog een vraag stellen.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou ja, in ieder geval goed om te horen van de wethouder dat hij volledig achter staat om de scholen zo snel mogelijk weer te laten

CONCEPT

starten, en met name voor bepaalde groepen. En u heeft het over dat de scholen eigenlijk al goed gestart zijn. Alleen zoals ik eigenlijk in mijn pleidooi ook vertelde, is dat we dus echt compleet andere signalen hebben dat het nog niet goed verloopt. Ik heb net voorbeelden genoemd dat bijvoorbeeld op school, zeg maar, voor die noodopvang, gewoon een ouder in de klas staat voor een groep, en eigenlijk niet fysiek lesgegeven wordt, of bijvoorbeeld gewoon totale ondersteuning ontbreekt van leraren tijdens het afstandsonderwijs, dus we hebben echt heel veel signalen dat eigenlijk nog niet goed loopt. En dan is onze vraag ook: hoe wordt daar bijvoorbeeld op toezicht op gehouden dat het allemaal goed gaat? Want ik neem aan, dit gaat nog heel lang duren, dus het wordt met de dag eigenlijk belangrijker dat er gewoon goed onderwijs gevolgd wordt en gegeven wordt door de leraren, en daar ontbreekt het toch aan. Dus over die verschillen in onderwijs, dat begrijp ik, dat er inderdaad allerlei verschillen zijn, maar daar gaat het ons niet om de verschillen, maar het gaat meer om de kwaliteit van het onderwijs waar wij ons zorgen om maken. Dus welk beeld heeft u daarbij?

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. Daar wil ik ook nog even kort op ingaan. Want u had inderdaad ook een vraag gesteld over de noodopvang en hoe kunnen we daarmee omgaan? In Dordrecht gaan we zeer ruimhartig om met de noodopvang. Als een school een signaal geeft dat het nodig is of het sociaal wijkteam, of zelfs maar een ouder, dan voorzien we daarin eigenlijk gelijk. Als scholen hebben gezegd: bij twijfel, er is geen twijfel, dan bieden we die opvang aan. En er wordt ook veel meer gebruik van gemaakt dan tijdens de eerste lockdown, dus dat proberen we op een goede manier te doen, of het onderwijs probeert het op een goede manier te doen. Het gaat over die kwetsbare kinderen. En u gaf net al aan bij de eerste trits vragen: daar is niet een eenduidige definitie voor. Dus dat is echt professionaliteit van de wijkteams, van het onderwijs om daar een goede keuzes in te maken. En er ligt ook geen inspectiekader waaraan die noodopvang zou moeten voldoen. Kijk, we zien het liefst dat er zoveel mogelijk onderwijs plaatsvindt, en dat het ook op een goede manier, ook coronaproof gebeurt, maar we hebben meer dan 40 basisscholen in Dordrecht en dat zal niet in elke klas of elke basisschool nog helemaal lopen zoals het zou moeten lopen. Ik krijg heel veel positieve signalen binnen. Ik heb zelf ook schoolgaande kinderen. Ik zie dat het echt wel goed in elkaar zit. En het is ook belangrijk dat scholen voldoende mensen beschikbaar stellen om dat ook goed te ondersteunen. Natuurlijk hebben we ook gezien dat er veel leerkrachten zijn uitgevallen bijvoorbeeld op de corona-gerelateerde klachten, maar er zijn wel degelijk heel veel middelen beschikbaar, al dan niet incidenteel, om de formatie ook uit te breiden. Dus we maken ook gebruik van extra inzet vanuit de culturele hoek, vanuit sport. U heeft ook gehoord wellicht van de top tutors vanuit het samenwerkingsverband waar extra bijles wordt geven. Die middelen zijn er ook. We stimuleren scholen ook echt actief om daar gebruik van te maken. Zelfs extra conciërges bijvoorbeeld om die in te zetten om ook die leerkrachten te ondersteunen. En ik zie dat scholen dat ook echt wel goed doen. En als u nu hoort van bepaalde scholen: daar gaat het echt niet goed, wilt u mij dat dan even buiten deze vergadering dan doorgeven? Want dan ga ik gewoon bellen met de schoolbesturen om te bespreken of wij misschien nog kunnen ondersteunen om het beter te kunnen laten lopen. En nog een opmerking over het speciaal onderwijs. Die zijn ook al bezig om erover na te denken om kinderen toch eigenlijk ook alweer fysiek les te gaan geven, omdat je ziet dat juist ook die kinderen er heel veel last van hebben, en ook dat ondersteun ik van harte.

CONCEPT

De heer Burakçin: Ja, nou goed. Dank in ieder geval voor uw uitleg, en mijn laatste vraag ging namelijk over dat speciaal onderwijs, want als we bijvoorbeeld het over kwetsbaarheid hebben, dan is het bijvoorbeeld heel die speciaal onderwijs wel. Dus dan zou je eigenlijk heel de school moeten openen, maar daar heeft u dus antwoord op geven. Maar in ieder geval dank, en ik zal zeker even signalen aan u doorgeven, want die krijgen we namelijk genoeg.

De voorzitter: De heer Bosman heeft ook nog een vraag.

De heer Bosman: Ja, voorzitter, dat klopt. Dank u wel. Ja, eigenlijk een vraag aan de wethouder, want onze fractie deelt uiteraard ook de zorgen over de scholen, en over de kinderen. Nou, ik zal het kort houden. Eigenlijk is de vraag… Want ik snap dat niet op elke school individueel natuurlijk de gemeente iets kan doen. Mijn vraag is wat algemener. Waar kan de gemeente in zijn algeheel wel wat aan doen? En dan denk ik bijvoorbeeld weer aan de zomerscholen of daar dan extra aandacht voor is tegen die tijd? Dat het niet op korte termijn opgelost wordt, dat snap ik, of wellicht in de meivakantie wat op de meeste scholen twee weken duurt. Of daar extra op ingezet kan worden dat kinderen kunnen inlopen op eventuele achterstand die ze oplopen?

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. Waar zit de rol van de gemeente? Nou, we hebben hele korte lijntjes met het onderwijsbestuur. Die heb ik zelf, maar die hebben zeker ook onze ambtenaren. We hebben ook een goede infrastructuur in Dordrecht. Dat klinkt een beetje ambtelijk, maar het feit… U noemt de zomerschool. Dat is een goed voorbeeld van waarin we elkaar heel goed weten te vinden, en waarin we snel kunnen schakelen om bijvoorbeeld aanvullende programma’s op te zetten en daarover zijn we ook met ze in gesprek. We hebben de afgelopen zomerschool enorm uitgebouwd om juist ook recht te doen aan de leerachterstanden die zijn opgelopen tijdens de eerste lockdown. Dat willen we nu weer gaan doen, en we hopen ook dat het een en ander mogelijk is. Het onderwijs is daar echt heel nadrukkelijk mee bezig. En binnen de Onderwijsvisie is ook een van de programma’s, ziet hier ook op toe. En binnen die programmawerkgroepen wordt daar nu ook hard aan gewerkt. De schoolbesturen verwacht eigenlijk een regierol vanuit de gemeente om het een beetje aan elkaar te knopen, en dat loopt ook wel goed. En we proberen ook, waar het gaat over ondersteuning bijvoorbeeld, waar het gaat de ventilatievragen vanuit het onderwijs, proberen wij daar ook in te ondersteunen. Eventuele aanvragen richting OCW, nou ja, daar ook in te helpen. Zeker de kleinere schoolbesturen, dus op die manier proberen wij onze rol te vervullen, waarbij we wel natuurlijk altijd respect hebben voor het feit dat het onderwijs zelf verantwoordelijk is voor de wijze waarop zij onderwijs invullen, want dat is ook een groot goed van ons land.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Dan is de vraag aan de commissie: kan deze RIB-Coronamaatregelen van 8 december 2020 ter kennisname naar de raad? Ja, zo te zien kan dat, dus dan kan de RIB ter kennisname naar de raad.

Agendadeel

Nieuwe behandelvoorstellen

6. Verstrekken van Noodkrediet Wantijbad - Raadsvoorstel

CONCEPT

De voorzitter: Gaan we naar het volgende agendaonderdeel. En dat is de nieuwe behandelvoorstellen, en we hebben er veel. En die behandelvoorstellen die lopen van A tot en met P, dus ik ga gewoon bij A beginnen. Maar zit u vooral actief in de chat, want als u er een wil agenderen, en ik ben er al voorbij… De heer Van Verk die geeft al gelijk aan: ik wil wat. Kom maar door.

De heer Van Verk: Ja, voorzitter, dank u wel. Overigens, bij mij lopen de voorstellen van 6 tot en met veel, dat om verwarring te voorkomen. Bij 6 heb ik: het verstrekken van noodkrediet Wantijbad staan. Ik weet niet wat…

De voorzitter: Dat is bij mij A.

De heer Van Verk: Wij zouden dat graag willen bespreken toch. Met als politieke vraag: op welke wijze het college denkt de komende jaren de tekorten die gesignaleerd worden in de brief voor ook de onderhoudskosten te gaan dekken? We hebben nu een eenmalige lening gegeven van 50.000, maar voor dit jaar, 2021, wordt al gesignaleerd dat wellicht een ton tekort is, en wat gaan we daarmee doen? Dat is één. Daarnaast heb ik een technische vraag over btw en BOSA. Die zal ik schriftelijk stellen aan de wethouder, zodat hij die kan beantwoorden op de zijn gebruikelijke wijze.
De voorzitter: Oké. En het gaat bij A over een nieuw raadsvoorstel. Het oude raadsvoorstel is al geagendeerd, dus het zal nu gebundeld geagendeerd worden met de politieke vraag van de heer Van Verk dan, want die was er nog niet. Dan hebben we er gelijk een.
De heer Van Verk: Oké.

De voorzitter: Even kijken. Dus A was 6. En dan is vaststellen Beleidskader nieuwe Wet Inburgering bij u 7?

De heer Van Verk: Ja, klopt.

De voorzitter: Oké. Dan ga ik even op mijn velletje nummers ervoor zetten, en dan gaan we daarna het rijtje aflopen.

De heer Tiebosch: Voorzitter, ik heb nog een aanvullende politieke vraag op het Wantijbad.

De voorzitter: Dat mag, de heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Voorzitter, ik zou graag van het college een helder overzichtje willen geven naar wat is nu, als je kijkt naar de dubbel, het eigenaarschap, het Wantijbad, het eigenaarschap, en de sportboulevard, het eigenaarschap. Wat zijn nu de verschillen in waarop het onderhoud wordt gefinancierd, en wat is daar nu precies de reden van?

De heer Van Verk: Je bent niet te verstaan, Arine.

De voorzitter: Ja, we zitten hier ook… Het is al laat, dus dan krijg je dit soort dingen. Jullie kunnen niet liplezen. Ik mag weer opnieuw beginnen. Ik ben iets nog overheen gestapt

CONCEPT

hoeveel fracties de agendering van punt 6 steunen, maar we hebben in ieder geval al twee politieke vragen van de PvdA en van de D66 gekregen. En aangezien dit oude raadsvoorstel ook al geagendeerd was. De CDA steunt de agendering ook, en GroenLinks. Nou, we hebben er genoeg. Dus nummer 6 wordt geagendeerd, ter bespreking met twee politieke vragen.

7. Vaststellen Beleidskader nieuwe Wet Inburgering - Raadsvoorstel

De voorzitter: Even kijken hoor. Ik heb een aantal mensen in de chat die al wat aangegeven hebben, en daar zie ik 7 niet bijstaan. 7: vaststellen beleidskader nieuwe Wet Inburgering wordt dus niet besproken. De heer Van Verk wil nog…

De heer Van Verk: Nee, ik was voor nummer 8 en 9.

8. Voortgang pilot landelijk Actieprogramma dak- en thuisloze jongeren voor Dordrecht - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Kijk. Ah. Dan zijn we nu bij u, nummer 8. Voortgang pilot landelijk Actieprogramma dak– en thuislozen jongeren voor Dordrecht, en u wordt voorgesteld de Raadsinformatiebrief ter kennisgeving agenderen voor de gemeenteraad. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Wij hebben enige tijd geleden hebben we al 2 andere brieven of voorstellen geagendeerd rondom de opvang van kwetsbare groepen. Ik trek het maar even wat breder. Daar zou deze brief qua bespreking goed in passen, en brief nummer 9, de stand van zaken van de uitvoering, zou daar ook in passen, zodat we een mooi pakketje aan bespreekpunten hebben richting opvang kwetsbare groepen. Dus ik zou ze daarbij willen betrekken.

De voorzitter: Ja, dat gaat over de Raadsinformatiebrieven die voor volgende week op de agenda staan? Eens met de heer Van Verk, geeft mevrouw Nijhof aan. Eens met Cor. ChristenUnie, SGP en GroenLinks steunen ook. Dus daarmee hebben we voldoende steun om deze RIB toe te voegen aan de bespreking van 13 januari, en dat gaat, voor de duidelijkheid over de voortgang pilot landelijk Actieprogramma dak- en thuislozen jongeren voor Dordrecht. En ook de VVD steunt dat voorstel. Even spieken.

9. Stand van zaken Uitvoering visie Van opvang naar wonen 2020 – 2025 – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Nou, volgens mij heb ik alles genoteerd. Dan gaan we naar punt 9. Stand van zaken Uitvoering visie Van opvang naar wonen 2020 tot 2025. En ook op dat punt wil de heer Van Verk iets zeggen?

De heer Van Verk: Ja, die wilde ik in datzelfde pakketje stoppen, dus mijn voorstel was 8 en 9 te agenderen bij: opvang kwetsbare groepen. Ze gaan allemaal over hetzelfde onderwerp.

De voorzitter: Oké, dan doen we dat.

CONCEPT

10. Evaluatie en vervolg actie ‘gratis mondkapjes voor minima’ – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Even kijken dan gaan we naar punt 10. Evaluatie en vervolg actie ‘gratis mondkapjes voor minima’. Niemand heeft aangegeven dat daar wat mee moet gebeuren, dus die gaat ter kennisgeving naar de raad.

11. WK Shorttrack 2021 – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Nummer 11 het WK Shorttrack 2021. Daarvan wordt voorgesteld de RIB te, even kijken, hoor. De Raadsinformatiebrief ter kennisgeving te agenderen voor de gemeenteraad. En GroenLinks heeft aangegeven daar iets in te willen zeggen, dus het woord is aan de heer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, dat is een onderdeel van mijn collega mevrouw Van Benschop, maar we hebben daar wel een opmerking over. Voorzitter, er ligt nu een Raadsinformatiebrief, maar er is een raadsvoorstel toegezegd, en die willen wij dan ook graag ontvangen, want dat is gewoon een Raadsinformatiebrief. Er staat als kopje: raadsvoorstel, maar dat is… Ik weet niet waarom dat er zo staat, maar dat klopt volgens mij niet. En dat is zeker omdat de bedragen die in deze Raadsinformatiebrief genoemd worden nogal wat vragen oproepen. De gereserveerde € 100.000 is ineens exclusief btw, en wanneer het evenement geannuleerd wordt door overheidsmaatregelen betaalt de gemeente Dordrecht een bedrag aan Optisport voor gederfde inkomsten. Dus wij vinden genoeg reden om hierin een raadsvoorstel voor te krijgen en door te spreken of er de juiste keuzes gemaakt worden. Dat was het.

De voorzitter: Ik kan uw redenering volgen mijnheer Burakçin. Alleen op dit moment is de enige vraag, of enige mogelijkheid die wij nu hebben, is of deze RIB al dan niet te agenderen?

De heer Burakçin: Ja. Maar goed, dat klopt dus niet. Niet natuurlijk, want we hebben om een raadsvoorstel gevraagd, want dat is een Raadsinformatiebrief, dus dan is toch heel de gang van zaken niet goed? Of zeg ik nu iets heel geks?

De voorzitter: Ik vind het heel moeilijk, want ik kan me dat helemaal niet goed voor de geest halen of dat het nu wel of niet een raadsvoorstel had moeten zijn, of dat dat gezegd is. Maar op dit moment… Stel dat het wel gezegd is dan hebben we nu nog steeds de enige mogelijkheid die we nu hebben is om deze RIB wel of niet te agenderen. Dus als u dit issue wilt bespreken dan zal het geagendeerd moeten worden, en dan zal daar steun voor moeten zijn.

De heer Van Verk: Voorzitter, we hebben nog een andere mogelijkheid. Namelijk om te zeggen: deze brief die accepteren wij niet en die sturen we terug naar het college en kom maar terug met een raadsvoorstel. Wat ik vind dat de heer Burakçin wel een punt heeft. Wij hebben bij de begrotingsbehandeling, waarin dit punt naar voren is gekomen, hebben we vast kunnen stellen dat de wethouder de mogelijkheid heeft om een ton uit te geven zonder daar instemming van de raad voor te hebben, dus een soort vrije ruimte. Maar als je een ton uitgeeft, en je gaat vervolgens ook nog btw uitgeven dan kom daar zo’n 21% op, dan zit je over die ton heen. Dat vind ik dus één constatering, en

CONCEPT

de tweede constatering is dat ik in het gehele financiële opzet, die ik even snel gescand hebt, daar bevreemdde mij toch wat dingen, en dacht ik: is dit nu een bedrag boven op een bedrag wat we al zouden gaan geven of hoe zit dat nu precies? Maar dat is dan misschien meer technisch en geconcentreerd lezen, maar de heer Burakçin heeft een punt. Er wordt meer uitgeven als een ton. Nou, dat is dan een raadsvoorstel, punt. Dus de wethouder komt maar terug met een raadsvoorstel.

De voorzitter: Ja, en ik heb mij zojuist laten vertellen door onze griffiers dat dat een uitspraak is die alleen de raad zelf kan doen. Dus in dat geval zullen wij deze brief naar de raad moeten sturen ter bespreking, en dan zal de raad de uitspraak moeten doen dat de brief terug moet, en dat mag de adviescommissie niet zelf.

De heer Burakçin: Nou ja, ik zal…

De heer Van Verk: Wat voor discussies willen ze aan, voorzitter?

De voorzitter: Ja, ik kan die discussie niet voeren, want dit is wat ik te horen nu krijg, dus ik probeer even pragmatisch te zijn. Misschien heeft de heer Boersma… Die zegt ook: voorzitter. Misschien heeft die de oplossing voor ons.

De heer Boersma: Nou ja, niet de oplossing, maar we hebben dit al meerdere keren gedaan. Dat weet de heer Van Verk ook. Dus het verbaast me dat het dan een beslissing van de raad zou zijn. Ik bedoel we krijgen van de raad een brief, en goed, als dat een raadsvoorstel moet zijn… Het enige wat we dan nog zouden kunnen doen dan moeten wij als adviescommissie aan de raad adviseren om dit niet in behandeling te nemen, maar terug te sturen. Ja, als dat formeel de juiste procedure is? Maar we hebben het al eerder gedaan, dus we kunnen toch gewoon zeggen… We kunnen als commissie toch gewoon een wethouder vragen om hier een raadsvoorstel te maken, en als hij zegt: ik heb nog onvoldoende informatie, en misschien gaat het hele verhaal niet door, maar ja. Weet je, we hebben het, voor zover ik weet, al zeker 3 of 4 keer gedaan.

De voorzitter: Oké. Goed. Laten we in dat geval het volgende afspreken: wij laten deze vraag stellen aan de wethouder: maak er een raadsvoorstel van, en dat gaat de griffier voor ons vragen. En volgende week hebben vast een antwoord op die vraag, en hebben we ook uitgezocht hoe dat dan moet, en dan kunnen we altijd in de commissie nog een andere oplossing bedenken volgende week. Want ja, als mij nu verteld wordt dat het niet kan op die manier, dan wil ik daar niet te hard van zeggen: het kan wel. Dus ik wil dat ook gewoon netjes doen. Dus laten wij het volgende afspreken: we laten de vraag stellen door de commissiegriffiers aan de wethouder: kan het een raadsvoorstel worden? Zo ja, graag zien, en zo nee: waarom niet? En dan hebben we binnenkort dat gesprek met elkaar wat we ermee gaan doen. Dus we houden deze even aan tot volgende week, en we laten de vraag stellen.

De heer Burakçin: Prima.

De heer Van Verk: Ik zou wel willen voorstellen dat volgende week als aandachtspuntje op de agenda te hebben.

De voorzitter: Ja, zodat we weten dat we dit…

CONCEPT

De heer Van Verk: Dat we het niet vergeten.

De voorzitter: Misschien bent u zelf wel voorzitter, dan heeft u de macht in handen. We houden deze aan met de vraag, dus, en dan komen we volgende week op terug.

12. Stand van zaken opgave Zorgzame Stad - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Punt 12, stand van zaken opgave Zorgzame Stad, een RIB. Daar heeft niemand wat van aangegeven. Punt 13, Jongerenparticipatie... Hé?

De heer Van Verk: We gaan zo snel.

De voorzitter: Sorry.

De heer Van Verk: Als ik dat allemaal moet typen... Punt 12 zou ik willen agenderen met de politieke vraag dat het hier een tussenrapportage betreft, en ik zou graag uit een oordeel willen hebben van mijn collega's of dit nu de goede richting is die we hebben ingeslagen met de besteding van de gelden. Wat de voorlopige resultaten zijn, en of het tot bijsturing moet leiden? Dit is dan een mooi moment om te zeggen als raad: nou, we hebben kaders gesteld, we controleren wat er gebeurt, en we gaan eventueel een bijsturing doen op de zaak. En ik heb echt die hele bijlage niet zitten lezen, want dat vond ik een beetje te veel voor dit stadium, maar ik vind dit gewoon wel een taak voor ons.

De voorzitter: Ik kijk even in de chat of er voldoende steun is voor uw voorstel. We hebben 5 partijen nodig, en ik heb er nu 4. Ja, streng ben ik, hé?

De heer Van Verk: Het lijkt wel een wedstrijd.

De voorzitter: Ah, de heer Boersma redt u. Dus nee, dat is helemaal prima. De RIB stand van zaken opgave Zorgzame Stad wordt ter bespreking geagendeerd in de commissie. Politieke vraag?

De heer Van Verk: Had ik geformuleerd.

De voorzitter: Dat was iets of dit nu juiste weg was?

De heer Van Verk: Een, de eerste deel is: zijn we op de goede weg? Twee: wat zijn de voorlopige resultaten, en drie: behoeft de onderdelen bijsturing? Dus dan is het antwoord op vraag een: nee, we willen meer een andere richting op.

De voorzitter: O?

De heer Van Verk: Het wordt laat, Ari.

De voorzitter: Ja. Nee, prachtig.

13. Jongerenparticipatie in Coronatijd - Raadsinformatiebrief

CONCEPT

De voorzitter: Even kijken, hoor. Dan gaan we door punt 13, de Jongerenparticipatie in coronatijd. En het voorstel is om de Raadsinformatiebrief ter kennisgeving te agenderen voor de gemeenteraad. Ik zie geen handen in de lucht, dus dat gaat ter kennisgeving naar de gemeenteraad.

14. Beantwoorden artikel 40-vragen VVD Afspraken winst zorgaanbieders - Antwoordbrief artikel 40/41

De voorzitter: Dan hebben we punt 14, beantwoorden artikel 40-vragen van de VVD Afspraken winst zorgaanbieders. Voorstel is ter beantwoording voor kennisgeving aan te nemen. Dat gaan we blijkbaar ook doen.

15. Beantwoording artikel 40-vragen RvO van de fractie VVD over Sinterklaasboekencollectie in de Bibliotheek AanZet - Antwoordbrief artikel 40/41

De voorzitter: Gaan we door naar punt 15, beantwoording van artikel 40-vragen Reglement van Orde van de fractie VVD over Sinterklaasboekencollectie in de Bibliotheek AanZet. Het voorstel is om de beantwoording voor kennisgeving aan te nemen. Dat gaan we ook doen.

16. Brief Ouderplatform ZHZ over het signaal dat er misstanden zijn bij één van de grootste jeugdzorgaanbieders

De voorzitter: Gaan we naar punt 16, brief Ouderplatform Zuid-Holland Zuid over het signaal dat er misstanden zijn bij één van de grootste jeugdzorgaanbieders. In de chat hebben we hiervoor Beter voor Dordt en het CDA al aangegeven dit te willen agenderen. En ook de heer Van Verk vraagt het woord. Ik geef het woord eventjes aan de heer Van Dam Timmers, want die had dat als eerst aangegeven boven in de chat.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter, voor het woord. Wij wilden graag agenderen, omdat het toch al ook weer opnieuw geschrokken zijn van de vreselijke misstanden die er geschreven staan, en dan eigenlijk met de politieke vraag, ja, dat we van het college willen horen of zij die misstanden herkennen en erkennen, en welke actie daarvoor nodig is?

De voorzitter: Mevrouw Nijhoff.

Mevrouw Nijhoff: Ja. Dit was het punt wat ik tijdens de begrotingsbehandeling in de mededelingen heb gevraagd om met spoed te agenderen, eigenlijk. Het is in principe zo dat hier ook nog inspectierapporten onder liggen. Nou ja, goed, het lijkt mij eigenlijk wel wenselijk om als we agenderen om ook die inspectierapporten mee te nemen in de voorbereiding hierover. Ik zou graag aan willen vullen op de heer Van Dam Timmers dat de volgende politieke vraag, wanneer er dus misstanden zijn aangetoond, in dit geval in meerdere inspectierapporten, moeten wij er dan geen consequenties aan verbinden voor inkoop en eventuele uitsluiting van een aanbieder? En, even kijken. Deze aanbieder maakt winst, dat is ook uit een artikel gebleken. Bizarre winsten op de jeugdhulp. En, nou ja, goed, wat vinden wij hiervan als zich daar misstanden voordoen? En vinden wij dat het toezicht op de jeugdzorg voldoende is, en is dit voldoende gewaarborgd? Moeten wij daar zelf ook niet, als raad, iets mee, maar dat is toch wel heel opmerkelijk dat er

CONCEPT

dusdanige misstanden achteraf geconstateerd zijn door de inspectie in dit geval, dan uiteindelijk nog een aantal maanden later er toch weer een brief komt van het oude platform dat er nog steeds kinderen zitten in diezelfde jeugdzorginstelling. En moeten wij daar gewoon als raad niet iets mee om daar eens naar te kijken: hoe wij daarover denken als het gaat om het uitgeven van jeugdzorggeld en het plaatsen van kinderen? En ik wil best vragen opsturen.

De voorzitter: Er wordt hier enthousiast op uw voorstel om ze op te sturen gereageerd. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Nou, ik steun de agendering van deze brief, en ik zou eigenlijk een voorstel willen doen om de punten 16, 17, 20 en 21 samen te nemen tot één groot agendapunt, niet één groot agendapunt, maar één avond waar we het weer eens hebben over de jeugdzorg. We hebben daarnaast nog het rapport liggen van het OCD over het sociaal domein, we hebben nog wat andere zaken liggen, dus even de zaken bij elkaar vegen, en een aantal bespreekpunten eruit halen, om dat in een avond weer af te tikken. En ik zou willen voorstellen dat de voorbereiding van die avond in handen wordt gesteld van mevrouw Nijhoff, de heer Van der Net, en mijn persoon. Die kleine commissie, of die werkgroep die zich bezighoudt met de invulling van de agenda. En daarbij dan ook aan te geven wat de punten zijn. Voor wat betreft de twee brieven van de Serviceorganisatie, dat zijn volgens mij de antwoorden op de zienswijze die we hebben ingediend. We behandelen dat nooit, maar het lijkt mij eens goed om daar dus dan wel naar te kijken. Om te kijken wat er gebeurt met hetgeen wat wij inbrengen. Dat is mijn politieke vraag erbij, en bij die andere punten sluit ik me aan bij wat de voorgaande sprekers zeiden. En voor wat betreft het rapport Advies- en meldpunt, dat zijn een paar vrijwilligers die dat meldpunt bemensen, de heer Rovers en mevrouw Anke-Elze Rietstap De Jong. Die hebben er veel werk aan gehad, veel werk van gemaakt, en alleen om die reden vind ik ook dat je als gemeenteraad aandacht moet besteden aan zo'n rapport om te kijken wat daar de aanbevelingen zijn. Nou, dat was nog een paar politieke vragen als sluitstuk. Ik wil ze ook met alle plezier opsturen als ze worden… Even op de mail zetten richting de griffie.

De voorzitter: Ik denk dat dat handig is. Wat mij direct eigenlijk in het hoofd schiet is, op zich zo'n grote bespreking… Dat zou ik persoonlijk ook helemaal niet tegen zijn, en de vraag is dan even: doet dat wel recht aan de problematiek zoals die nu in deze ene brief naar voren komt? Want als je natuurlijk moet besluiten, politiek moet besluiten, om in te grijpen, echt in het inkoopkader op één specifieke partij vanwege misstanden. Dat verdient wel separate bespreking.

De heer Van Verk: Ben ik met u eens. Mijn idee is dan ook meer dat we één avond aan de jeugdzorg besteden met duidelijk te onderscheiden onderwerpen, waarbij het eerste en belangrijkste onderwerp die misstanden is, zodat we daar ook voldoende tijd voor kunnen vrijmaken of kunnen besteden. Dus dat we niet één groot blok met 100.000 bijlagen hebben waar niemand meer doorheen komt, maar dat echt een aantal te onderscheiden blokken hebben zodat mensen ook kunnen zeggen: nou ja, dat ene deel, rapportages sociaal domein, ja, dat geloof ik wel. Ik concentreer me op… Maar dat moet iedereen voor zich weten, uiteraard.

De voorzitter: Ik heb de heer Boersma die het woord vraagt.

CONCEPT

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik ben het wel eens om een iets bredere avond dit te doen over de jeugdzorg. Nog even over de brief over de… Nu ben ik het even kwijt. Het probleem bij die jeugdzorginstantie, zeg maar. En ik denk wel goed het is dat we… Want dit is volgens mij de tweede of de derde inmiddels, geloof ik, waar wat mis mee gaat, en waar echt wel forse problemen uitkomen, dat we ook wel met elkaar even de principiële vragen op tafel hebben: waar zijn wij verantwoordelijk voor, en welke verantwoordelijkheid moeten wij nemen, als de raad en als college? Dus dat we even, ook even los van dit individuele geval, ook wel even die principiële vraag met elkaar duidelijk hebben, zeg maar. En ik sta me even af te vragen of het rapport van het meldpunt… Want ik zag daar, volgens mij, ook iets instaan dat er vanuit het Advies- en meldpunt ook nog in latere instantie een rapportje komt met aanbevelingen. Ik heb even in de gauwigheid gescand. Dit is volgens mij, een opsommingen van eigenlijk allemaal zaken die gemeld zijn, die ze tegengekomen zijn. Ik zag nog niet zo snel een hele duidelijke aanbeveling van dat betekent dus, even gebundeld: dat we deze problemen tegenkomen en dat we dat op die manier op zouden kunnen lossen. Dus ik weet niet of op korte termijn die aanbevelingen ook nog komen, want dan zou het mooi zijn om dat gezamenlijk te behandelen. Maar ik denk wel dat het wel goed is dat we gewoon met mekaar eens delen: wat komt er bij zo'n meldpunt binnen? Want dat is wel de vraag die wij natuurlijk als raad destijds op tafel gelegd hebben: we willen een meldpunt zodat mensen ook aan kunnen geven wat er speelt. Want ik denk dat het onze verantwoordelijkheid is als commissie en als raad om ook wel eens te kijken wat er dan ook echt speelt wat daar binnenkomt. Hadden we het liefst daar ook een vervolgstap in kunnen maken.

Mevrouw Nijhoff: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Nijhoff?

Mevrouw Nijhoff: Nou, sorry dat ik zo reageer, maar ik kan soms die chat niet helemaal goed bedienen. Is niet snel genoeg. Dus even over het laatste wat mijnheer Boersma zegt. Kijk, ik heb daar… O, dat gaat over punt 17. Ik weet niet wat dat in letters is. Dat gaat dus over dat Advies-en meldpunt. Kijk, volgens mij… Wij hebben ooit in november of december 2017 gevraagd om de installatie van dit meldpunt. Dat had toen al te maken met zaken die niet goed gingen. Nou, uiteindelijk hebben wij dus na, wat is het drie jaar, in ieder geval een soort van evaluatie. We hebben ook op dit moment, sinds een aantal dagen, een nieuw sociaal wijkteam, zeg maar. En we hebben natuurlijk vanavond al meegesproken, dus het lijkt mij heel verstandig om in ieder geval de zaken die het meldpunt noemt, als conclusie, om die wel te gaan verbinden aan: wat moet de toegang van de zorg daarmee? Want het gaat specifiek over de toegang tot jeugdhulp en de Wmo. Dus ik zou eigenlijk dat punt daar heel graag aan willen verbinden, en dat we daar als raad ook over spreken, want anders dan gebeurt er helemaal niets met deze conclusies.

De voorzitter: Dus u steunt het voorstel van de heer Van Verk, en u heeft een aanvulling op de inhoud van de discussie wat u graag terug zou willen zien?

Mevrouw Nijhoff: Ja.

CONCEPT

De voorzitter: Dus bespreking van punt 17, rapport van Advies- en meldpunt jeugd door het recht van goede jeugdhulp, met in ieder geval een gespreksrichting?

Mevrouw Nijhoff: Ja, en ik zal daar eigenlijk graag bij uit willen nodigen ook degene die op dit moment het wijkteam trekt, want deze, laten we zeggen zaken die hieruit zijn gekomen, zijn zeker van toepassing op de werkzaamheden van het wijkteam. Dus ik zou bijvoorbeeld ook voor kunnen stellen dat we mijnheer Van der Vlies uitnodigen om hem eens, laten we zeggen, om met hem van gedachten te wisselen hoe nu mee omgegaan wordt, met datgene wat hier vastgesteld is. Dus aan de ene kant denk ik: een hele avond jeugd is leuk. Ik ben het erg eens met wat u, volgens mij, zelf zei, voorzitter, dat ik mij wel afvraag of de misstanden en dat hele stukje er rondom deze jeugdhulpaanbieder of dat dan niet toch een ondergeschoven kind wordt, zeg maar. Maar goed, dat is misschien wel aan ons om dat zo te organiseren.

De voorzitter: Ik denk dat we dat gewoon ook in de agendering terug moeten komen, dus dat we dat naar elkaar agenderen. Even kijken. Dan heb ik nog de heer Van Dam Timmers die nog iets wilde zeggen over deze agendering, en dan gaan we daarna proberen hier een conclusie aan te verbinden met elkaar.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank voor het woord, mevrouw de voorzitter. Ik denk op zich wel dat het een goed idee is om zo een combinatie-avond te doen. Ik denk wel dat het punt van die misstanden daar wel erg los van moet staan, want anders gooi je het toch weer op een hoop. En ik denk dat je structurele dingen toch wel los moet zien van deze misstanden. Al dan niet het zou ook kunnen dat natuurlijk die misstanden toch wel structurele oorzaken hebben. Maar dan nog steeds, denk ik, dat je misstanden los van elkaar moet behandelen.

De voorzitter: Oké. We gaan even een net ophalen. We begonnen bij punt 16, brief Ouderplatform Zuid-Holland Zuid over het signaal dat er misstanden zijn. Daarvan heb ik in ieder geval 4 fracties steun gezien. En vervolgens nog het voorstel om 17, 20 en 21 in een blokbespreking over jeugd te agenderen met de diverse politieke vragen die nog gemaild worden. Even kijken, ik heb daar GroenLinks ook als steun, dus ik heb nu 5 fracties, en daarmee is dat voldoende en gaan wij… De VVD steunt ook, dus we zijn met ruim voldoende om dit zo te agenderen, onder voorbehoud dat inderdaad dan die misstanden als separaat agendapunt op de agenda komen te staan, zodat ze niet ondersneeuwen. Even kijken. O, en de VSP steunt het voorstel ook, dus we hebben een breed gedragen agendavoorstel voor het onderwerp jeugd.

17. Rapport van Advies en meldpunt Jeugd Dordrecht Voor goede jeugdhulp

De voorzitter: Gaan we door. Punt 17 hebben we net besproken. Die wordt geagendeerd.

18. Brief van Museumvereniging over corona noodsteun voor musea in uw gemeente

De voorzitter: Dan hebben we punt 18, brief van Museumvereniging over corona noodsteun voor musea in uw gemeente. En het voorstel is de brief ter kennisgeving aan te nemen. Dat gaan we zo te zien ook doen.

CONCEPT

19. Brief Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over extra rijksmiddelen voor de lokale cultuur

De voorzitter: Gaan we door naar nummer 19, brief Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over extra rijksmiddelen voor de lokale cultuur. Ook het voorstel hier is de brief voor kennisgeving aan te nemen. Waarvan akte.

20. Brief van Serviceorganisatie Jeugd ZHZ over Definitieve begrotingswijziging SOJ 2020

21. Brief van Serviceorganisatie Jeugd ZHZ over Vastgesteld inkoopkader jeugdhulp 2022 e.v.

De voorzitter: Punt 20 en 21 worden geagendeerd. Dat zijn de brief van Serviceorganisatie Jeugd Zuid-Holland Zuid over Definitieve begrotingswijziging SOJ 2020, en punt 21 de brief van dezelfde organisatie over vastgesteld inkoopkader jeugdhulp 2022 zijn geagendeerd.

Overig agendadeel

22. Termijnagenda Commissie Sociale Leefomgeving januari - februari 2021

De voorzitter: En dan zijn wij door de nieuwe behandelvoorstellen heen. Wie had dat kunnen denken? Het is vijf voor twaalf. En dan rest mij agendapunt 7. En dat is de agenda's voor januari en februari. Even kijken. Het advies van de griffier is om de 3 voorlopige agenderingsstukken voor 13 januari alsnog los te koppelen. Dus we gaan dan enerzijds bespreking hebben over opvang, en anderzijds over leefbaarheid, omdat er een monitor leefbaarheid en veiligheid in het Kromhout-Kasperspad komt die in februari verwacht wordt vanuit het college. En dan hoeven de stukken over opvang daar niet langer op te wachten. Dus het voorstel van de griffie is om op 13 januari de stukken over opvang te bespreken, en dat ging over het raadsvoorstel: beschikbaar stellen rijksmiddelenvisie van opvang naar wonen, en een Raadsinformatiebrief uitvoeringsprogramma visie van opvang naar wonen, eventueel met de twee brieven die door de heer Van Verk vanavond zijn geagendeerd. Voortgang actieprogramma dak- en thuisloze jongeren voor Dordrecht, en de RIB: stand van zaken uitvoering visie van opvang naar wonen. Dus dat zullen wij dan op 13 januari bespreken, en dan wordt uitgesteld tot de monitor beschikbaar komt, de RIB: beantwoording motie M7 Plan van aanpak leefbaarheid omgeving St. Jorisweg, Kromhout, Vriesestraat Vrieseplein en Kasperspad.

De heer Van Verk: Voorzitter? Ik heb daar wat moeite mee. De reden is dat er namelijk door in die motie wordt nadrukkelijk een uitvoeringsplan rondom de leefbaarheid en veiligheid in het Kasperspad-gebied gevraagd. Die is nadrukkelijk gevraagd aan de burgemeester, en als antwoord krijgen we anderhalf A4'tje waarop hij zegt dat hij wat gaat doen. Waarvan wij vinden, in ieder geval als PvdA, dat dat ruim onvoldoende is beantwoording van motie 7. Dus ik heb helemaal geen behoefte om te wachten op die monitor. Ik heb behoefte om de burgemeester te wijzen op het feit dat als de raad iets vraagt wij ook moeten kunnen vertrouwen daarop dat dat wordt uitgevoerd, en niet met anderhalf A4'tje. Dus ik zou wel graag een bespreking willen.

CONCEPT

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Nee, ik ben het helemaal eens met de heer Van Verk. Dat komt steeds vaker voor, dus… Wij hebben uitdrukkelijk gevraagd, inderdaad, om een duidelijk plan, en dat is er niet, dus dat moeten we natuurlijk wel dan eventjes echt eens goed doorgeven, en dat staat los van die monitoring.

De voorzitter: En dat is ook de mening, zo te zien, van mevrouw Nijhof van Beter voor Dordt, en ook namens mijn eigen partij steun ik die overtuiging. Even kijken. Ja, soms mag dat tussendoor.

De heer Van der Net: Ja, wel blijven lachen, voorzitter. Goed zo.

De voorzitter: Ja, ik blijf wel lachen, maar ik ben wel op zijn minst ontstemd over die anderhalve A4. Even kijken. De heer Tiebosch van D66 geeft ook steun. Dus dat houdt dan in - VSP steunt - dat wij als commissie die RIB: beantwoording motie M7 gewoon op de agenda willen laten staan van 13 januari. Is het dan wel akkoord om die 2 nieuwe RIB’s over opvang toe te voegen aan de agenda van 13 januari? Ik denk het wel, hé? Dat zou wel logisch zijn.

De heer Van der Net: Ja, we hebben het al over gehad. Dat lijkt me inderdaad wel verstandig, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dan doen we dat. Dan hebben we daarmee de agenda voor 13 januari lekker vol gezet, en dan gaan we dat doen. En komt die monitor vanzelf wel op ons pad, en dan zien wat we daarmee gaan doen. Momentje. De griffier vraagt mijn hulp. De griffier geeft aan dat ook het raadsvoorstel Wantijbad volgende week op de agenda staat, dus dan hebben we… Op zich moet dat wel kunnen, hé, want die andere dossiers die hangen wel echt met elkaar samen. Ja, laat maar staan, denk ik.

De heer Van Verk: Ja, maar voorzitter, ik zou ze voorstellen om het wel te laten staan, maar ik zou er wel rekening mee houden dat er ook insprekers zouden kunnen komen bij het onderwerp Kasperspad. Ik verwacht wel een actiecomité wel acte de presence zal geven. Dan zien we wel hoe het gaat lopen.

De voorzitter: Ja, en we kunnen altijd nog zo pragmatisch zijn met elkaar om volgende week te besluiten dat we een agendapunt doorschuiven omdat het gewoon niet te doen is. Even kijken, dan heb ik nog een vraag aan de commissie op papier staan. Dat is: op 16 december is er in de raadsvergadering het amendement, een nieuw plan vraagt om een nieuwe koers, vastgesteld bij de startnotitie van de Verenigingshallenplan, en daarin is verzocht om een bijeenkomst met verenigingen waarin input wordt opgehaald voor het nieuwe VHP. Einde vraag is: welke commissieleden zouden graag in een werkgroep willen meedenken over de voorbereiding van deze bijeenkomst?

De heer Van Verk: Voorzitter? Ik kan mij niet… Even die motie probeer ik voor me te halen. Het amendement wat is ingediend. Volgens mij heeft dat amendement toch een wezenlijk andere strekking. Wordt daarin als eerste beslispunt genoemd dat er sprake moet zijn van duidelijkheid over het eigenaarschap, ik vertaal het maar even zo.

CONCEPT

De voorzitter: Ja, dat klopt.

De heer Van Verk: Vervolgens moet er een regeling zijn die een zekere eenduidigheid hebben, als tweede beslis punt. En pas daarna, als we daar richting in hebben gekozen, heeft het zin om met de vereniging te gaan praten. Dus ik zie…

De voorzitter: Ik heb de tekst van het amendement er even bij gepakt zojuist, en daarin staat duidelijk dat punt 1 en 2 eerst moeten, en naar aanleiding van de uitkomst uit 1 en 2 een bijeenkomst wordt georganiseerd. Dus dan is het inderdaad gewoon nog niet zover om die bijeenkomst te organiseren, want 1 en 2 is er nog niet eens.

De heer Van Verk: Nee, en nodigen we de wethouder uit om daar vooral met spoed mee te komen.

De voorzitter: Exact. Nee, dat is ook zo. Helemaal goed. Goed dat we zo scherp zijn met elkaar. Ook al is het twaalf uur geweest. Een dubbelcheck bij de commissie over de gesprekstafel Sportparken. De vraag is of dat op 3 maart 2020 georganiseerd kan worden? Of dat wij oké zijn met deze datum zodat men kan starten met uitnodigingen en praktische organisatie. Ik zou niet weten waarom wij daar nu iets anders van gaan maken, maar…

De heer Van Verk: 3 maart is woensdag, hé, als ik het zo zie? Ja, nou ja.

De heer Van Dam Timmers: Voorzitter. Op zich gaan we natuurlijk wel akkoord. Eerder is natuurlijk beter. Wat ik wel wil opmerken is dat we natuurlijk wel vanuit moeten gaan dat het allemaal digitaal zal moeten, en ik wel hoop dat dat ook wel meegenomen wordt, en dat het niet weer een jaar uitgesteld gaat worden.

De voorzitter: Nee, dat is inderdaad rekening houden met het feit dat het digitaal is zodat we niet op het laatste moment dingen allemaal af moeten zeggen.

De heer Van Dam Timmers: Oké. Dat is gewoon digitaal, want dat gaat dan nog steeds zo zijn. Dat kan haast niet anders.

De voorzitter: Mevrouw Nijhoff, wilde u ook wat zeggen? Omdat u uw camera aan heeft gezet?

Mevrouw Nijhoff: Nee, ik ondersteun mijnheer Van Dam.

De voorzitter: Oké. Dus 3 maart is prima, rekening houdend met alle beperkingen die wij zo ongeveer, nou ja, gewoon worden, wil ik bijna zeggen.

Ten slotte

23. Rondvraag

De voorzitter: We zijn aangekomen bij de rondvraag. Heeft iemand een rondvraag?

De heer Van Verk: Ja, voorzitter.

CONCEPT

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik heb een rondvraag. Nou ja, ik wil in ieder geval toch een beetje mijn teleurstelling uitspreken over de wijze waarop de thema-avond eigenlijk plotsklaps stopte. Ik had nog even met de wethouders van gedachten willen wisselen. Nou, doe ik dat nu bij de rondvraag, met de vraag of de wethouders in ieder geval de knelpunten die in een themabijeenkomst rondom Veilig Thuis van de Dienst Gezondheid & Jeugd zijn behandeld kunnen en willen delen met de raad? En die vraag moet maar gewoon doorgespeeld worden door de griffier.

De voorzitter: Ja, dat is een goede. Mevrouw Nijhof?

Mevrouw Nijhoff: Nou ja, ik wil nog even reageren op dat nu ineens plotsklaps de agenda vastgesteld is. Maar goed, ik heb misschien iets gemist. Maar we hebben natuurlijk hiervoor een aantal stukken geagendeerd rondom jeugd. Moeten we dat ook niet bespreken op welke termijn we dat dan op de agenda zetten?

De heer Van Verk: Ja, daar heb je een goed punt.

Mevrouw Nijhoff: Ja, want ik…

De voorzitter: Ik had op mijn lijst… Ik krijg natuurlijk altijd een nette voorbereiding, en daar had ik alleen 13 januari opstaan, dus vandaar dat ik… Ik ging dan ook gewoon door, dus ik had niet verder nagedacht dat 13 januari…

Mevrouw Nijhoff: O, sorry. Nee, omdat er op de conceptagenda namelijk… Daar is 13, 19, 26, 2, 9, 16 en 3 maart ingevuld.

De voorzitter: O, nee, we hebben het alleen over 13 januari gehad.

Mevrouw Nijhoff: Oké.

De heer Van Verk: Ik stel voor om op 19 januari dit te doen.

Mevrouw Nijhoff: Oké, goed.

De heer Van Verk: En dan moeten we maar kijken hoe we dat gaan plooien.

Mevrouw Nijhoff: Maar je bedoelt ook echt de thema dan al?

De heer Van Verk: Ja. Ik vind namelijk dat met name het thema, die misstanden, is wel een thema wat we niet maanden moeten laten liggen, want dan zijn het schijnbaar geen misstanden. Dus die misstanden…

Mevrouw Nijhoff: Nee, inderdaad, dat klopt. Ja. Nou, en ook het rapport van het meldpunt, hoor, is best wel zorgelijk, dus…

De heer Van Verk: Maar kunnen wij dat met de genoemde drie mensen die het altijd voorbereiden voor te bereiden?

CONCEPT

Mevrouw Nijhoff: Ja.

De heer Van Verk: En als hij daarmee kan instemmen.

De heer Van der Net: Ja hoor. We moeten het dan even vragen, natuurlijk, maar... Nou ja, het lijkt mij een prima idee.

De voorzitter: Ja. Als jullie voldoende tijd hebben om dat voor 19 januari te organiseren dan zou ik niet weten waarom het bij ons wat ons betreft niet kan. Ik zie ook dat de heer Boersma zegt: dat is goed. Dus in ieder geval laten we dan 19 januari dat op de agenda zetten, tenzij er volgende week iemand ons vertelt dat het absoluut niet kan dan kijken we daar nog even opnieuw naar. Goed, dat was een rondvraag van de heer Van Verk. Zijn er nog meer rondvragen.

De heer Van Verk: Ik ben klaar voor vandaag.

24. Sluiting

De voorzitter: Goed. Dan ga ik de vergadering sluiten. Welterusten allemaal.

CONCEPT